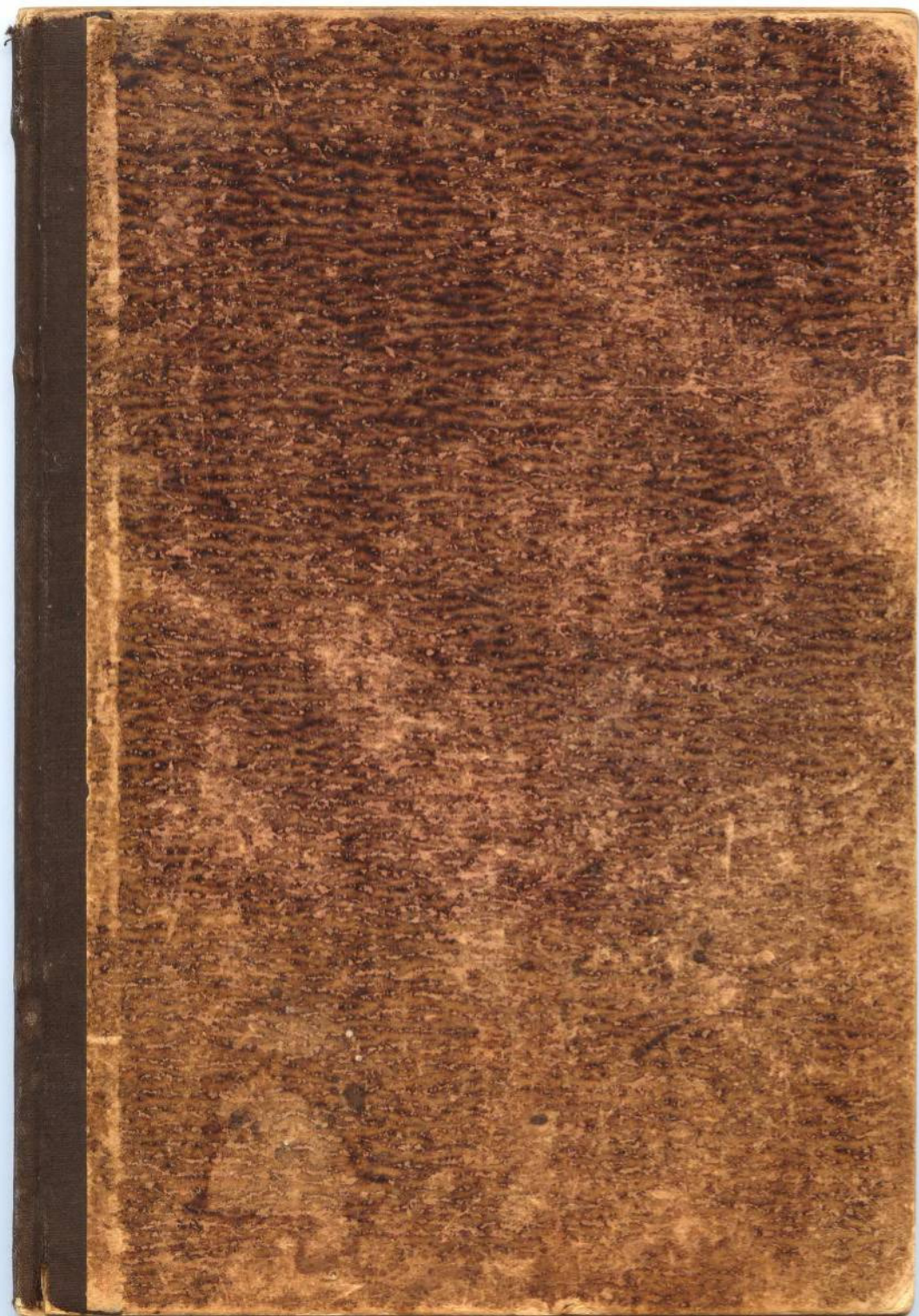

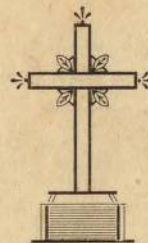
LO. 12 1912
5 R. 1400
5 R. 1898

7

Gorejga majze^{*)}

del

Ticejgim Katolim.

*) e = ie, tis ir, e, kad nestov isokumā vorda skajtos vis lejdz
kaj ie, š = sch, sz.

Rigá, 1901.

Rakstós eespeeduši Meijers un Spunde, Sv. Peterburgā
(Обводный каналъ № 146).

Дозволено цензурою. Рига, 2-го Января 1901 года.

Libellum, cui titulus „Gorejga majze del ticejgim katolim“, legi, nihilque in eo neque adversus fidem Catholicam, neque adversus bonos mores inveni.

23 Novembris 1900 anni.

Vicarius Petropolitanus
R. C. St. Stanislai ecclesiae
Sacerdos Franciscus Trasun
Scr. TI. mgr.

In fidem suprascripti sacerdotis, linguae letonicae gnari, libellum, cui titulus „Gorejga majze del ticejgim katolim“ approbamus, atque ut typis mandetur licentiam concedimus.

Die 4 Decembris 1900 an. Petropoli.

† Carolus Antonius Eppus.

Secretarius Curiae

C. Propolanis.

Stosti nu Svatim Rokstim.

Nu isokuma Divs radeja dabasus un zemi. Uz zemes bej timss, un dzili iudini. Un Divs pasceja: Ļaj tūp gajsma. Un gajsma rodos. Divs atškejra pečok gajsmu nu timsibas, un gajsmu nusaucia par dinu un timsibu par nakti. Taj isasocia laiks, tika vokors un rejts, un tej beja pirmo dina. Utrā dinā Divs radeja dabasu citejbu, tis ir, radzamu debesi. Trešā dinā Divs atškejra iudini nu zemes, un lika zemei dut visajdus auglus, kukus un zoli; un nutika taj. Caturtā dinā Divs radeja sauli, menesi un zvajgznes. Piktā dinā putnus un zivis. Sastā radeja visus zverus un ropulus. Tamā pat sastajā dinā pasceja Divs: „Radejsim cilvaku pec miusu gima un lejdzibas.“ Un tiulen Divs patajseja cilvaka misu nu mejkstas zemes, voj moļa, ipiutia jamā dveseli nikod nemerstušu, apdovinotu ar protu un brejvu valu; pirmajam cilvakam vordu lika Odums. Pečok Divs Odomu imidzinoja majgā migā, un kad viņš guleja, izjemia tam sonkauli, nu kura patajseja pirmu siviti ar vordu Iva. Septejtā dinā Divs Kungs duseja, tis ir, porstoja jaunas litas radejt, un tu dinu sveteja.

Divs Kungs Odumu un Ivu ilajdia dzejvot luti jaukā raja dorzā. Atlovia jim auglus est nu visim kukim, izjimdams vinu, kurs saucias par ļoba un slihta pazejsonas kuku. Bet miusu pirmi dzimdinotoji nepaklauseja Diva Kunga. Neškejsts gors, porsaverts par čiusku, pasarodeja Ivaj un pirunoja nuraut un est aizligtu augli. Iva edia, idevia vejram un tis edia, un taj obi divi rupi sagraķoja. Odums un Iva par itu graku topa

izdzeiti nu raja; un ne tik vin ji poši, bet un visim laudim, kurim nu jim bej jadzimst, nevareja iit dabusūs, bet ajzpelneja miužejgu pazušonu. Visi pazustu, ja milasirdehgajs Divs nebiutu tiulen sulejs un apsajemis atsiutejt pasaulam Pestejtoju, kurs caur sovu muku pi krista grakus nucasu, un dutu varejbu visim ticejgim iit dabasu valstejbā.

Odumam un Ivaj beja daudzi barnu. Pirmus treju daļu vordi beja šajdi: Kains, Abels un Sets. Kad pagoja vajrok ne kaj tiukstušu godu nu pasaula radejšonas, beja daudzi lauzu vers zemes, bet visi palika par sliktim, bezdivejgim. Divs tod nustrojeja pasauli ar iudinia polim: nuslejka visi, tik palika tajsnehgajs Noe*) ar sovu sajmi. Palikuši dzejvi Noe dali beja: Sems, Kams un Jafets.

Pec iudinia polim lauzu otkon pisavajroja, bet ari ne visi beja lobi. Divs izredzeja vinu divabajleju vejrū Abraams vorda par jaunas cilts pirmu tavu: pečov tu cilti saucia par Izraela, vaj Židu cilti. Abraamam Divs apsajemia atdūt Kanaana moļu, un pasludinoja, ka nu jo cilts dzimuma atis Pestejtojs.

Abraamam beja dals Izaaks. Izaakam beja dals Ezavs un Jakubs. Jakubam beja divpadsmit dalu: Rubens, Simeons, Levis, Juda, Isachars, Zebulons, Gads, Asers, Dans, Navtals, Jezups un Benjamins. Jezups beja porduts nu sovim brolim uz Egiptu, bet Divs Kungs devia jam sovu svetejbu un padareja viniu par pirmu pec keninia kungu. Jezups atvedia uz Egiptu dzejvot sovus brolus ar tavu, un tur Židi dzejvoja lejdz divejim simtim godu un daudzi jus pisavajroja. Nu isokuma jim beja ļabi, bet pečov Egipta dzeivotaji Židus apspidia un jemia komot.

Mojžess**) pec Diva valas Izraela ciltis izvedia nu Egipta nevalas; brejneigi jus porvedia caur Sorkonu jiuri un atgoja uz Arabijas tuknesi. Te uz Sinai kolna Divs Kungs devia laudim caur Mojžesu sovu desmit bauslejbu, kuras socas ar

*) Noass.

**) Mozus.

vordim: „Es esmu tovs Divs un Kungs, kurs esmu tevi izvedis nu Egipta zemes nu nevalas noma. Tev nebius svešu Divu turet pret mani,“ un taj tolok, kaj skajtom potorus.

Židi dzejvoja tuknesi cetrudesmit godu, cikam igoja apsulejtā zemē. Divs dareja del jus daudzi brejnumu. Židi rejzi agri rejtā iraudzeja visaplejk ļēļu rosu, uz kuras beja daudzi sovajdu putromeniu, tis ir, tajdu boļu azbareniu, kaj snigs. Brejnodamis tod Židi vajcoja: „Kas tis ir?“ Mojžess jim atsaceja; „Tej ir majze, kuru Divs Kungs idevia jums del ešanas.“ Tus putromenius vajadzeja tik lasejt un tod cept majzi, kura beja boļa un gorda, kaj ar madu. Bez šitos brejneigos majzes, saucamas par „mannu“, visi ji biutu nudzejbuši nu boda.

Mojžess pec Diva valas patajseja sadarešonas skrejni un pornasamu baznejcenu, voj citim vordim, mozu mojeniu, patajsejtu taj, ka ju vareja vigli pornest nu vitas uz vitu. Itamā mojenia beja nulikta Sadarešonas skrejnia.

Mojžess sovu broli Aaronu isveteja par visuaugstoku baznejkungu. Tod del parodejšonas laudim, ka pats Divs caur ju pasaucia Aaronu uz tajdu gudu, Mojžess saļaseja nu ikkotra ciltsvacoka pa vazaj; uz tom vazom bej pirakstejti cilts vordi. Uz vazas Levis'a cilts beja uzrakstejts vords — Aarons. Visas tos vazas Mojžess nulika pornasamā baznejceniā pret Sadarešonas skrejni. Reita agri iraudzeja visi, ka Aarona vaza ajzideja: soka ļopot, rodos pučas un augli.

Pec Mojžesa por visuaugstoku versniku Židim beja Jozue*); tis Židus ivedia apsulejtā zemē, porgoja brejneigi visi ar sausim kجوم upi Jordanu. Pec Jozue novel Židus valdeja, taj saucami, Sudejtoji**); varejgoki nu tim beja; Gedeons, Samsons, Heli***) un Samuels.

Par pirmu keninu beja Sauls. Pec Saula valdeja Davids; tis beja riupejgoks dzar Diva gudu par visim Židu keninim,

*) Jozuas.

**) Soģi.

***) Gideans, Simsans, Helus.

piraksteja daudzi dzišmu*), kuras un mes tagad Divu šlavino-dami dzidojam. Davids ari dabojā nu Diva zinot, ka nu jo cilts dzimuma atis Pestejtojs. Pec Davida valdeja vinia dāls Salamons. Tis izbuveja Jeruzalemas bazneju un isveteja ju ar leļu gudu un jaukumu. Par Salamona trona mantiniku topa jo dāls Roboams. Tamā laikā Zīdu zeme izadalejas divjom kenestim: vina nu tom saucias par Izraela kenesti, utra par Judas. Izraela kenesti keniniu goļvona**) pilsata beja Samarija, un Judas kenesti Jeruzalema. Divs siuteja Zīdim profetus, kuri laudis moceja, rodeja ļobu celu un pimineja Pestejtoja atnokšonu. Par tajdim profetim beja: Eliass, Eli-zeuss, Jonass, Izaiass, Jeremiass, Ezechiels, Daniels un daudz citu. Bet Zīdi nevisod jus kļauseja, ļajkim atsastojā nu ejsto Diva un dzejvoja kaj pogoni; todel Divs Zīdus nustropeja ar karim un nevalu. Nu Diva daļajzšonas Asirijas keninš Sal-manasars visu Izraela kenesti izjaucia un pajemia lauds zam sovas valdejšonas. Judus kenests ari ilgi nepastoveja, bet tika zam Babilonas keninia Nubuchodonozora valdejšonas. Jeruzalema un bazneja topa izjauktas. Nevala Babilonā pastoveja 70 godu. Zīdi tamā garā ļajkā atsagrizia uz Divu, un zeļejgajs Divs jus ipricinoja. Jaunais Persišu keninš Kiruss palajdia jus uz sovu molu; un tiulen lejdz 50,000 Zīdu zam Zorobabela vadejbas grizes atpakal uz tavuzemi Palestinu, izbuveja Jeruzalemas pilsatu un bazneju nu jauna, un dzejvoja otkon tavu apsulejtā zemē gajdejdami vinumar Pestejtoja atnokšonas.

Nutika taj, kaj beja nu Diva pascejts vel raja dorzā, un kaj profeti sludinoja. Ne drejzi, bet pec 4000 godu gajdejtajs Pestejtojs atnociā uz pasauli, tis ira, utra Visusvato-kas Trejadibas Persona, Diva Daļs, neporstodams biut par Divu, topa ari par cilvaku, un pajemia vordu JEZUS.

Tuļajk kad Zīdu baznejkungs Zakariass Divam kolpoja kiupinodams pi oltora nu tiribuļuma, pasarodejas jam Engels

*) Salmu.

**) Goļvas pilsata.

un pasludinoja, ka jo siva Ilza pidzimdinosa daļu, kuram vords bius Jons, un tis sagatavos laudis uz pijimšonu nokušo Pestejtoja.

Seši meneši pec to tis pats Engels Gabriels beja siutejts nu Diva uz mistu Nazaretu pi Jumpravas Marijas, saļauļotas ar Jezupu nu Davida cilts. Kad Visusvatoko Jumprava Marija liudzia Diva, Engels stojis pret viniu un pasaceja; „Esi svejcinota, pilna zelestibas, Kungs ar Tevim.“ Kad Jumprava Marija nu tim vordim nusabejda, Engels otkon jaj saceja; „Nesabejst, Marija, esi atroduse zelestejbu pi Diva. Tagad ijimsi un pidzimdinosi Dalu un liksi Jam vordu Jezus.“ Tuļajk atsaceja Visusvatoko Jumprava Marija: „Še es esmu muna Kunga kolpiune, ļai man nutejk lejdz tovam vordam.“

Drejzi pec to Jumprava Marija apraudzeja sovu radi-neju Ilzu, kura Diva Moti iraudzejuse atsasaucia: „Tu esi svatoka storp visom sivitem, un svats ir auglis tovas misas.“ „Un nu kurines man tis, ka muna Kunga Mote atgoja uz manim?“

Kad par Rima kejzeri beja Augusts, un Herods par Zīdu keniniu, Jumprova Marija un Jezups atgoja nu Nazareta uz Betlejemu ajzarakstejt, kaj beja pavalats nu kejzera. Un niu, ite tamā pat nakti pidzima Kungs Jezus nu Visusvatokos Jumpravas Marijas. Vinia Mote satina ju tejtovos un ilika silē, todel ka Jezupam ar Mariju nakts moja beja stalli. Tamā šalti Engels pasarodeja gonim, kuri sorgoja ļupu tejrumā un saceja jim: „Nesabejstit, raug, es sludinoju jums un visim laudim leļu pricu, ka šudin pidzima jiusim Pestejtojs Kungs Jezus Davida mistā. Un tu zejmi dumu jums: atrassit ber-neniu, satejtu tejtovos un iliktu silē.“ Kad Engels beidzia runot sasavinoja ar ju daudzi citu Engelu, kuri slavinoja un gudinoja Divu dzidodami; „Guds Divam augstejbā un vers zemis mirs laudim, ļoba prota.“ Goni atteceja uz Betlejemu un atdevia gudu Berneniam — Divam. Ne ilgi pec to atbraucia trejs kenini nu austruma zemes*) pasakļanejtu Kungam

*) nu rejta puses.

Jezam, upureja Jam zaltu, kiupinojamu viroku*) un mirres, tis ir oleju, kurs sorgoj nu majtošonas. Ceturdasmitā dinā pec Jeza pidzimšonas Jumprava Marija ar svatu Jezupu nunesia Pestejtoju uz baznejcu Jeruzalemā, ka tur Ju upuret Divam Tavam, un izpildejť Mojzeša likumu.

Drejzi Herods jemia kaut zemē bernenius gribadams Pestejtoju nunovet. Tulajk Engels pasarodejas svatajam Jezupam sapinā, un lika jam ar svatu Berneniu un Jo Moti begť uz Egipta zemi. Pec Heroda novel Svato Sajme atgoja atpakaľ un dzejvoja Nazareta mistā.

Kungs Jezus ļajcejgos dzejves divpadsmitā godā rejzē ar sovu Moti un svatu Jezupu atgoja uz Jeruzalemas baznejcu Ļeļdines ļajkā, un te sadadams baznejcā storp roksta mocejtojim, ķļausejos jus un vaicoja, un visi brejņojos Jo gudrej-baj. Nu Jeruzalemas mista Kungs Jezus atgoja uz Nazaretu un beja pakļausejgs sovaj Motej un sv. Jezupam; palejdzeja vinim ikdinišķūs dorbūs, un auga godūs pasavajrodams iķš gudrejbas un želestejbas pi Diva un laudim.

Kungs Jezus, kad Jam bej jau godu 30, atgoja uz Jordānu, kur svatajs Jons Kristejtojs saucia Židus pi graku vaj-dešonas; sľudināja, ka Pestejtojs jau atnecia, un ka Jis bius nukauts, kaj Diva Jars, un taj nucels pasaula grakus. Tus kuri pakutavoja sv. Jons kristeja Jordana upē. Kungs Jezus ari pijemia kristejbu nu sv. Jonia, un kad tikku izgoja nu iudinia, atsavera vers Jo dabasi, un Divs Svatajs Gors boľuža izskotā nustoja uz Jo, un topa dzerdats bolss nu dabasim: „Tis ir muns milejgajs Daľs, iķš kura ir man paticis.“ Kungs Jezus pec kristejbas nugoja uz tuksnesi, kur biudams 40 dinu un nakšu gaveja, niko neesdams un nedzerdams, un beja kar-dinots nu valna.

Kungs Jezus ar sovu Moti nugoja rejzi uz kozom mis-teniā Kanā. Kad pitriuka tur vejna, Pestejtojs uz sovas Motes liugšonu padarija visim redzejt pirmu brejnumu, ejsti, iudini porvarsdams par vejnu. Nu to ļajka Kungs Jezus isoka

*) ladona,

sľudinot sovu dabasu mocejbu; drusku garokā par trejim godim ļajkā apraudzeja Židu zemes solas, mistenius, pilsatas, visur ļabi darejdams. Moceja lauds dabasu gudrejbas un dareja visajdus brejnumus, kaj pimaram, dzideja t. i. zoleja slimus, oklus, kursľus, mamus, ķľibus, visajdus špitaligus, uu numi-rušus cela nu mirunim ar vinu tik sovu vordu. Daudzi kas, redzedami Jo divišķu vari Jam iticeja un paľika par jo mo-ceklim. Nu tim moceklim Kungs Jezus izveleja divpadsmit un pasaucia jus par apustolim. Tus apustoľu vordi ir šajdi: Pitera, kuru Kungs Jezus icela par sovu vitiniku, tis bej par pirmu Pavestu, t. i. svatu Tavu un Rima Vejskupu, Visnau-gstoku Baznejcas Valdiniku. Citi apustoli beja par pirmim vejskupim, jus vordi ir: Andrivs, Jons, Pilips, Jakubs, vaco-kajs, Bartuls, Tums, Mateuss, Sejmans, Tadeuss aba Juda, Jakubs jaunoks un Judass Iskariots. Kajdu rejzi Kungs Jezus iraudzedams baznejcas priķsas nomā, vušķu, boľužu un citu upurej vajdzejgu litu percejus un pordevejus, patajseja pejeku nu aukleniom un izdzina visus sacejdams taj: „Nedorit muna Tava nomu par pardutovu. Muna moja bius nusaukta par liugšonas nomu, un jius patajsejat viniu par sľapkauniu oľu*).

Vins lels Židu kungs Nikodems vordā atgoja uz Pestej-toju nakts ļaikā gribadams izzinot, ko vajag ka topt ispe-stejťam. Kungs Jezus atbildeja: „Patiši tev soku, jo kas ne-pidzims otkon nu jauna nu iudina un Svata Gora (caur sv. kristejbu), nevares iit dabasu valstejbā.“

Kad Kungs Jezus idams ar Apustolim caur Samariju pi-kusa, atsasada pi okas, uz kurini atgoja nezķajda sivite pec iudinia. Jezus papraseja, ka idutu Jam atsadzert, un peķok saceja uz siviti taj: „Ikotris kas dzer šitu iudini, vel sľops, bet jo kas dzertu iudini, kuru es jam dušu, ne sľops miužam. Un iudins, kuru es jam dušu, tops iķš vinia par iudinia olutu, takušu uz miužejgu dzejvi.“ Šamā lejdzejbā Kungs Jezus ru-noja par Gora Svata želestejbu, kura visim laudim bej ajzpel-

*) bedri, dubi.

nejama caur Jo muku un novi, un kura dud ticejgim dabasu valstejbu.

Rejzi Kungs Jezus izkops kolnā, vujceja sovus mocekus, taj sacejdams: „Svetejgi ir nabogi gorā, jo jus ir dabasu valstejba. Svetejgi ir lenejgi,*) jo vini imontos**) zemi. Svetejgi ir ti, kuri raud, jo vini taps ipricinoti. Svetejgi ir ti, kuri ir olkoni un slopst pec tajsnejbas, jo vini bius pabaroti. Svetejgi ir milasirdejgi, jo vini milasirdejbas dabos. Svetejgi ir mira darejtoji, jo vini taps nusaukti par Diva barnim. Svetejgi ir, kuri tajsnejbas del ciš vojošonas, jo jus ir dabasu valstejba.“

Rejzi, kad daudzi laužu kļausejos Pestejtoja mocibas, un kad jim nebeja edinia lejdz, Kungs Jezus picus majzes kukulus un divi zivs sveteja un lika Apustolim izdalejt laudim, kuru ti beja vairok, nekaj picas tiukstušas. Vini paedia un tika sejtī. Pec tos brejnejšas pabarošonas Jezus moceja taj: „Patiši soku jums, kas tie ikš manis, tam ir miuzejga dzejve; es esmu dzejvo majze, kura nukopia nu dabasim. Kas itu majzi ess, dzejvos miuzejgi; un majze, kuru es jam dušu, ir muna misa del pasaula dzejvis.“ Ar tim vordim ir pasludinota Visusvatoko Sakramenta istodejšona. — Rejzi Kungs Jezus pavajcoja Apustoļu, par ku Ju vini tur? Sejmans Piterš atsaceja: „Tu esi Kristus dzejva Diva Dals.“ Uz to Kristus atsaceja: „Svetejšs esi Sejman, Bar-Jona, ajzto ka ne misa un asnis tev ir tu sacejši bet muns Tavs, kurs ira debesis. Un tev soku, ka tu esi akmins,***) un uz ito akminia izbuvešu munu baznejcu, un elles vorti (tis ir spaks) jos neizvares. Un idušu tev atslagus dabasu valstejbas. Un ku tik sasisi vers zemes, bius sasits un debesis, un ku izrajsejsi vers zemes, bius izrajsejšs un debesis.“

Mukaj tivojūtis, Kungs Jezus pajemia trejš Apustoļus: Piteri, Jakubu un Joni; uzkopia ar jim uz augsta kolna, un

*) lana, pazemejšgo saderejšgo prota, romi.

**) dabos.

***) klints = akmins.

porsamejas pret vinim. Jo vajgs spejdeja, kaj saule un drabes palika boltas, kaj snigs. Kungam Jezam suplok pasarodejšs divi vejri apliti ar spudrumu, Mojžes un Eliass, un runoja ar Ju ap nokušu muku un novi Jeruzalemā. Pečok spudris mokuls*) jus apkļoja, Mojžes un Eliass topa neredzami un nu mokula izgoja bolss: „Tis ira muns milejšgajs Daļs, kurā ir man ciš patieis, Jo kļausit.“

Kad atgoja lajks, kurā Kungs Jezus beja nusprids eist por miusim, tod goja ar Apustolim uz Jeruzalemu. Ne tol nu mista biudams, Kungs Jezus atsasada uz jauninka ezela un ijoja Jeruzalemā. Mista dzejvotoji izgoja priškā Pestejtojam leļā pulkā, ka Ju satikt, kaj sovu keniniu, nesia palmu zorus, un pricejši apsveicia tejkdami: „Hosanna Davida Daļam, Svetejšs kurs atnoc Kunga vordā, Židu keninš.“

Padejā dinā pret sovu muku, tis ir Leļajā Caturtdiniā Kungs Jezus edia ar sovīm moceklim leļdines jereniu, un kaj licejbu sovas bezgalejšgos milejšbas del laudim, atdevia jim Sevi Pati par barejbu. Pajemia majzi, sveteja ju un porvertia par sovu Misu, vejnu otkon porvertia par sovu Asni, un devia tu visu Apustolim jimt un baudejt,**) piscejdams, ka un ji pečok tu pat darejtu, turedami svatu Miši un izdalejdami Visusvatoku Sakramentu. Pec padejom vakareniom Kungs Jezus vujceja Apustolus, ka del imontošonas miuzejšgas lajšmes nepiejšami vajag pazejt ejstinu Divu un nu Jo pasaulam atsiutejtu Pestejtoju; ka jotie ikš vinia, jotur nuceja***) un milejšba. Todel saceja uz vinim taj: „Es esmu vejna kuka caļms un jius atvases.****) Kas dzejvoj ikš manis, un es ikš vinia, tis daudzi angļu atness, ajzto ka bez manis ninika nevarit padarejt. Ticat ikš Diva un ikš manis tieit. Jo milojat Mani, pildit munas bauslejbas. Un Es ļiugšu Tava un citu Ipricinotoju dus jums, Goru tajsnejbas, kura pasauls nevar pijimt,

*) tiuč, debess.

**) est un dzert.

***) cerejšba.

****) atļases pazares.

todel ka Jo neredz, nedz Ju zina. Bet jius Ju pazejsit, ka ikš jiusim dzejvos un ikš jiusim bius.“ Tiulen pec to Kungs Jezus ar Apustolim goja Eleja dorzá un ti liudzia Tava sa-
cejdams taj: „Tavs, jo gribi, nuel nu manis tu bikeri; laj gon ne muna, bet Tova vala laj nutejk.“ Tod rodos pi Jo Engels Ju idrusinotu.

Tulajk atskreja ti Judass pordevejs ar karavejrim un Židu versiniku kolpim, sajemia Pestejtoju un sasitu atvedia uz Tisu pi Annaša un Kaifaša. Pečok Židi stodeja Ju pret Pilatu, gribedami Ju nutisot uz novi, todel ka saucia sevi par Diva Dalu. Pilats atdevia Kungu Jezu Židim pisist pi krista. Tiulin ajzvedia Pestejtoju uz Kalvarijas*) kolnu un ti Ju pikola ar noglom pi krista. Kad topa pacalts uz krista kuka, saula apsatimsoja un tims beja trejs stundes. Zam krista stoveja Visusvatoko Jumprova Marija, Jeza Mote, vel Kleofasa Marija, Marija Madala un svatajs Jons Apustols. Kaj tik Kungs Jezus numira uz krista, ikš baznejcas porplejsa tos ajzkortnes, kuras svat-svatu vitu nu atlikušas baznejcas dalas škejra. Akmini škaldejos gobolim, numirušu škersti**) tajsejos valá un dazi nu tim, atgojuši uz mistu pasarodejos dzejvotajim. Tamá pat diná zam vokoru nujemia Kunga Jeza Misu nu krista un pagloboja jauná grobá, izkolta nu akminia. Židi groba dubes durovas pispidia ar smogu akmeni un pa-stateja karavejrus par sorgim. Bet raug, Kungs Jezus trešá diná ar sovu divišku vari augšan celas nu mirunim un izgoja nu groba, neajztikdams akmenia, nedz pečetes***) lauzdams. Sorgotoji nusabejda un palika nu bajles, kaj numiruši.

Pec augšan celšonas nu mirunim Kungs Jezus palika vel 40 dinu te vers zemes. Rodejos sovim moceklim, moceja jus ap sovu svatu baznejcu, un lika jim it uz visu pasauli sludinot Evangelijumu sacejdams: „Idami tod mocat visas cilts kristejdami jus ikš vorda Diva Tava un Dala un Svata

*) Golgotas.

**) grobs = škersts.

***) zegels = pečete.

Gora. Kas itices un taps nukristejts, tis bius izpestejts, un kas netices, bius pazudinots.“ Pečok Pestejtojs atgoja ar Apustolim un daudz citim ticejgim laudim uz Eleja kolnu, un nu turines jim redzejt uzkopia debesis. Tiulen pasarodeja divi Engeli un pasceja, ka tis Kungs Jezus, kurs tagad uzkopia dabasús, otkon atis postoras diná sudejt visu pasauli.

Dasmitá diná pec Kunga Jezus debeskopšonas Divs Svasajs Gors atnecia guns melu vejda*) uz Apustolim, sasalasejušim vinuvit ar Visusvatoku Diva Moti tamá ustobá, kur beja padejos vakarenias pret Kunga Jezu muku. Divs Svatajs Gors apskajdrinoja sv. Apustolu protu, istiprinoja jus ticejbu, un Apustoli, kaj ari pečok jus vitiniki, jau niko nesa-bejdami, sludinoja un sludinoj visim svatus Kunga Jeza vordus, un visi, kuri tic Diva patisejbom, caur svatu Katolu Baznejcu sludinotom, tus sauc par kristejtim laudim, t. i. Katolim. Un kaj Kungs Jezus citia par patisejbu, taj un Jo ticejgi kolpi citia un ciš visajdas apspišonas un vorgus nu sliktim laudim. Visi Apustoli topa numucejti par Ticejbu, vins tik svatajs Jons Evangelists numira vacumá ar sovu smerti, laj gon un jis nu pogonu kejzera beja isvists varduša eleja kotlá, bet nesadaga, Divs ju izglobia.

Rejzi sv. Pitera Apustols ar sv. Joni goja baznejcá. Pi durovu iraudzeja sliemu cilvaku, kurs nu pošas pidzimšonas nevareja stajgot. Tis nelajmeigajs praseja nu Apustolim ka-ladas. Sv. Pitera atsaceja: „Man nav zaļa, nedz sudobra, bet ikš Kunga Jeza vorda celis kojós un stajgoj.“ Tiulen tis klibajs topa vasals, igoja baznejcá Divu gudinodams. Lauds brejnojas redzedami tajdu Apustolu spaku. Tulajk sv. Pitera jemias jus mocejt, ka ne ar sovu spaku tu izdareja, bet ikš Jeza vorda. Moceja ari, ka bez ticejbas ikš Kunga Jeza nikas nevar biut izpestejts. Nu tos sv. Pitera mocejbas lejdz 5000 cilvaku pijemia sv. Ticejbu. Kad izzinoja tu Židu versiniki, sajemia sv. Piteri ar Joni un isludzeja vinius citumá. Utrá diná saucia tus Apustolus pret sevim un vajcoja, ar kajdu

*) izskota, izvara = vejda, lejdzejba.

spaku ji tu klibu izdzideja? Un sv. Pitera pipildejts ar Svatu Goru stosteja jim ap Kungu Jezu, ajeinodams visus atsagrist uz ejstinu Divu. Bet par velti, ti citsirdejgi Židi netikvin neiticeja, bet vel ajzlidzia Apustolim sludinot Evangelijumu. Sv. Pitera atsaceja: „Voj tod pidar vajrok laužu klausejt, nekaj Diva? Mes nevarim to, ku Divs mums ir lieis, nedarajt.“ Apustoli neporstoja grist lauds uz ejstinu Ticejbu. Vel utru rejzi Židu versiniki sagiva visus Apustolus un sasledzia citumā. Bet Engels attajseja durovas nakts lajka un siuteja jus, laj it baznejcā sludinot Diva vordus. Nokušā rejtā Židi gribeja Apustolus nutisot uz novi, bet niko neatroda citumā, laj gon vis beja ajzslagts. Pečok daboja zinot, ka Apustoli otkon moca lauds baznejcā. Atvedia tod vel vinius tisotu. Turejz visuaugstokajs Židu baznejckungs isoka runot uz vinim: „Bejom ciši ajzliguši, ka jius nemocejt vajs Jeza vorda, bet rang, visur dzerzam jiusu mocejbas.“ Sv. Pitera uz tu atbildeja: „Diva joklausa vajrok, nekaj laužu.“ Židi voj niu plejsa nu dusmes, un gribeja Apustolus nusist. Bet vins ciši vujcejts, gudejgoks nu visa to pulka Židu, baznejckungs taj pasceja: „Izraela vejri, neesit porok drejzi pi šus laužu nustropešonas: Jo ji (tis ir Apustoli) nav nu Diva, tod viniu mocejba drejzi izniks, bet jo ir nu Diva, tod mes ninika nepadarejsim; bejstites, ka nebiut karā ar Pati Divu.“ Tu gudejgu Židu baznejckungu saucia par Gamalieli, jis pečok palika par kristejtu. Citi paklauseja šam gudrojam nuspridumam un Apustolus lajdia valā.

Taj tod ticejgu laužu beja daudz; tik daudz, ka Apustoli vini poši nespeja iztikot. Izlaseja tod sev palejgā septinius vejrus, un isveteja jus par Dijakonim. Jim beja vordi: Stepons, Pilips,* Prokors, Nikanors, Timons, Parmenass un Mejkuls**).

Svatajs Stepons, pipildejts ar Svatu Goru, dareja leļus brejnumus, vujceja lauds un grizia jus uz lobu celu. Židim

*) Villips.

**) Nikolaus.

ari pormetia jus citsirdejbu. Tis ciši nepatika Židim, topec tikoja ju nukaut. Atroda divus netajsnejgus licinikus, kuri stosteja tisotojim, ka Stepons Divu sajmoj un Možeša necinej. Sv. Stepons, stojis tisas priška, pasceja garu mocejbu, kura ajeinoja uz ejstinu ticejbu, un pormetia sovim apsiudzatojim, kaj ji vinajz pretejas Svatam Goram, Židi kļausejas nu isokuma, jo verdamis uz jo, redzeja visi, kaj Engela vajgu. Sv. Stepons mocejbu bejgdams pasaveria uz dabasim un pasceja šus vordus: „Rang, es redzu attajsejtus dabasus un Kungu Jezu sežut pi Diva Tava ļobaj rukaj.“ Židi grizia zubus nu dusem. Auzbozia ausis, ka nedzerdejt šus vordu; tod visi krita uz Sv. Stepona un vilka ju nu mista orā; tur ju numatoja ar akminim lejdz novej. Sv. Stepons, kad ju isoka matot ar akminim, taj atsasaucia: „Kungs Jezu, pijem munu dveseli.“ Un tiulen atsametis celus Divu liudzia lelā bolsā: „O Divs Kungs, pidud*) jim tu graku!“ Un tu sacejdam numira ikš Diva.

Utris Dijakons sv. Pilips sludinoja svatu Ticejbu Samarijas dzejvotajim un slimus brejnejgi zoleja. Kad jau jis ti daudz beja nukristejs, atgoja sv. Pitera ar Joni, ka Kristejim idut Istipriņošonas Sakramentu: lika tod uz vinim rukus, un taj ti pijemia Svatu Goru ar Jo dovonom.

Paaļejošona svato Povula Apustola un jo dorbi.

Pi Židu versinikim, kuri vojoja Apustolus, pidareja ari Sauluss, kurs pečok, kad atsagrizias uz ejstinu ticejbu, ir nusaukts par Povulu. Židi taj apspidia un komoja kristejtus lauds, ka ši, pamasdami Židu zemi goja dzejvot kur citur. Sauluss brancia uz Damaskas mistu vordzinot tur kristejtus. Bet celā, kad beja jau netol nu Damaskas, apleja ju lels spudrums nu dabasim, jis nukrita nu zirga zemē, un tod izdzerda

*) atlajd = pidud.

bolsu: „Saul, Saul, kam tu mani vojoj?“ Sauluss atsaceja: „Kas tu esi, Kungs?“ Un dabojā dzerdet: „Es esmu Jezus, kuru tu vojoj.“ — Trejsedams nu bajles Sauluss saceja otkon: „Ku gribi, o Kungs, ļāj es doru?“ Un Kungs Jezus atbildeja: „Celis iej mistā, un tur tev bins pascejtš, kas jodora.“ Tamā pat lajkā Kungs Jezus pasarodejos kajdam baznejkun-gam Ananijam, un atsiuteja ju uz Saulu. Sauluss pec irau-dzešonas to brejnejgo spudruma nu dabasim palika oklis; mistā inocs, gaveja un karški liudzia Diva. Baznejckungs Ananijas atgojs uz ju pasaceja: „Saul, Kungs Jezus mani atsiuteja uz tevim, ka tū otkon redzatu un toptu pipildejts nu Svata Gora.“ Tiulen nukrita nu jo acim, kaj kajda ple-vejte, jis palika vasals, un tamā pat salti ir nukristejts un nusaukts par Povulu. Nu to lajka Povuls ejstin atsagrizia uz Divu, palika por svatu un lelu Apustolu visom pasaula ciltim. Jis ari piraksteja 14 vestulu, aba gromotu, kuras skajtom Svatūs Rokstūs. Ļāj gon Židi sv. Povulu vinajz komoja un sasaruņoja ju nukaut, bet Divs globoja sovu kolpu. Jis porstajgoja daudzi zemes molu un atgrizia daudzi laužu uz ejstinu Divu. Pedejgi, kad jau pulks jam beja lobu dorbu un nupalnu, ir numucejts Rimā mistā. Pogonu keizers Nerons lika sv. Povulam nucerst golvu ar zubinu. Jo noves diņu, kaj isokumu Jo miuzejgi lajmejgas dzejves, svetejam 29 Ju-nijā, aba vosoras menesī.

Ap svato Pitera Apustola dorbim.

Svatajs Piterš, tis Apustolu keninš, kaj pirmajš Pavests*) apstajgoja un apraudzeja ticejgus laudis.***) Kad igoja uz pil-satu,***) kuram beja vords Lidda, atroda ti slimu cilvaku Eneasu vordā; tis jau ostoniu godus guleja ciši slims, taj ka

*) Rima Tavs, Papežs = Pavests.

**) lauds = cilts — tauta.

***)) ļeļš mists.

pats nevareja pasakustinot. Sv. Piterš uz viniu pasaceja. „Eneas, Kungs Jezus dud tev veselejbu, celis un patajš sev gulamu vitu.“ Un slimajš topa pavisam vasals.

Joppas pilsatā numira kajda sivite Tabita vorda. Tej beja ciši divabajlejga un želsirdejga.**) Kad mironi numozgoja un nulika ustobā, siuteja uz sv. Piteri, lingdami jo, ļāj atit uz jim. Kad sv. Piterš igoja ustabenīā, kur numirušo guleja, apstoja ju atrajtes un rodeja raudodamas drabes un svorkus, kurus beja dabojušas nu želejgos Tabitas. Sv. Piterš, pasa-cejs visim izit orā nu ustobas, atsametia celūs un liudzia Diva. Pečok pasaceja: „Tabita pisacel.“ Jej tiulen atpletia acis un, iraudzejuse sv. Piteri, atsasada. Sv. Piterš pasnedzia jaj roku un palejdzeja stotis kojós. Tulajk sasauca visus ustobā un atdevia jim Tabitu dzejvu un vasalu.

Cezareas pilsatā dzejvoja kajds kungs Korneliuss vordā. Ļāj gon jis pidareja pi pogonim, bet beja tajsnejgs un žel-sirdejgs. Divs uz ju apsazaloja un paajcinoja uz ejstinu ticejbu, ka varetu biut ispestejts. Divs atsiuteja uz Korneliussu En-geli, caur kuru lika jam lingt uz sevi sv. Piteri. Sv. Piterš ti nugoja, izmoceja un istiprinoja ikš svatas ticejbas Korne-liusu un visu jo moju.

Ap tu pošu lajku Židu zemes keninš nucerta ar zubinu sv. Jakubu Apustolu, un redzedams, ka tis Židim patika, gri-beja jau sv. Piteri numucejt. Sajemia ju un isadinoja citumā. Sēšpadsmīt karavejru sorgoja saslagta ar dzelža pinaklim sv. Pitera. Visi ticejgi lauds bez porstošonas liudzia Diva, ka Jis izglobtu sovu pirmu vitiniku vers zemes. Un, raug, tamā pat naktī, pec kuras Židu keninš Herods Antipas nuspridia izvest sv. Piteri uz novi, Engels pasarodeja svatajam Piteram citumā un pasaceja. „Celis mudri, apsaterp un ej pec manis.“ Tiulen nukrita dzelža pinakli un sv. Piterš izgoja taj, ka nikas jo neredzeja. Jis pečok atgoja uz Rimas**) pilsatu. Te pa-

*) želejgas sirds, milasirdejga.

**) Roma = Rims, Rima.

stovejgi dzejvoja leidz sovaj smertej, un kaj visuaugstokajs Rima un pasaula Vejskups, Svatajs Tavs t. i. Pavests, valdeja Katolu Baznejcu 25 godus.

Par Baznejcas Versnejcibu un jos vari.

Pec sv. Pitera, jo vitā, par visaugstoku Rima Vejskupu, tis ir Svatu Tavu tiulen topa icalts un isvetejts sv. Linus. Kad itis ari topa par ticejbu numucejts, tod par trešu Pavestu beja sv. Kletus, par caturtu sv. Klemens, un taj visod, lejdz šaj dinaj, numirušus vitā stojis jauni Rima Tavi. Tagadejis Svatajs Tavs, t. i. Pavests ira nu ajlas 263 pec sv. Pitera, Pestejtoja vitiniks, un vords jam ir Leons XIII. Tis tod Visuaugšok Cinejamajs Leons XIII tagad*) valdej visu Katolu Baznejcu uz visa pasaula. Svati Tavi tis ir, Visuaugstoki Rima Vejskupi ira par redzamu Katolu Baznejcas golvu, ira par Kunga Jeza vitinikim vers zemes. Ji tod, tis ir, Pavesti icel un lik svetejt Vejskupu, kuri ari valdej nu Pavesta jim dutu zemes apgabali. Vejskupi, ar dabotu sev nu Svata Tava vari, isvetej un siuta baznejkungus pa draudzem,**) Redzi, milajs lasejtojs,***) tajda ir vinejba un kortejba Katolu Baznejcā. Visuaugstoki Rima Vejskupi, tis ir, Pavesti daboja pilnu vari ikš Katolu Baznejcas nu Patia Diva. Un vel taj Divs padareja: kad ku Pavests nuspriz un vujca ikš doramim un Ticejbas litom, kaj nipicišami ticamu, tu visim jopijam, jotie, jodora. Vejskupim ir joklausa Svata Tava. Pavests tod Vejskupu siuta valdejt Katolu pasaula apgabalus. Visi baznejkungi ira paduti Vejskupa porvaldejšonaj. Vejskupi jus tisoj, voj stropej, voj porcel uz citom vitom, jo ira vajdzejba. Taj ira, mili lasejtoji, ka lauds pošī nevar baznejkunga ni tisot, nedz stropet, nedz nu draudzes izdzejt,

*) tis ir, kad raksteju šito gromotenu 1900 godā.

**) parapeja = draudze.

***) skajtejtojs.

nedz cita baznejkunga uz sevim pasaukt: jim nava del to spaka; tu var izdarejt tik Vejskups, kura jiusim lautenim ir vare tik prasejt tajdōs biušonōs. Ajsto ka gorejgajs spaks un valdejba celas ne nu laudim, un nav pi laudim, bet nu Patia Diva ir atduta Svatam Tavam, tis ir, Pavestam visā Baznejcā, un kotram Vejskupam sovā apgabali. Vejskupim ajztikam ir tos vares un spaka, ajzcikam Pavests ir jim devis un dut. Baznejkungim otkon ajztikam tik ir gorejgas vares, ajzeikam jim ir idevs to apgabala Vejskups. Taj paraugam, Vejskups var ajzligt kajdam baznejkungam spovedet un tulajk, jo tis baznejkungs spovedatu, tajda spovedešona biutu par velti, jis nespej turejz grakus atļajst. Vejskups ari var, piemaram, pasacejt baznejkungam, ka tajdus un tajdus lelokus grakus tev nebus spaka atļajst; un baznejkungam ir svati to joklausa, un jo tropejtus kam atit ar tajdim grakim pi to baznejkunga spovedatus, tod jis nedutu graku atļajšonas, bet voj siutejtu tu cilvaku uz pati Vejskupu izaspovedet, voj pi cita baznejkunga, kuram ir to graka atļajšonas vare, voj pats rakstejs uz Vejskupu, ka atsiutejtu jam patim tu vari.

Ne tik vin Svatajs Tavs visur, bet un Vejskups sovā vejskupejbā ikkotru cilvaku por lelim grakim un porok sliktu dzejvi var atškert nu Katolu Baznejcas, vaj citajz sokut, var citsirdejgu un nepaklausejgu greciniku izlodet. Pec tajdos nustropešonas tis cilvaks jau nepidar pi ticejgu Katolu draudzes, jam nava dalas nu Baznejcas liugšonom un nupalnim; citim ticejgin nav brejve ar viniu draudzetis un turet kajdas darejšonas. Nevar pijimt nivina sakramenta un jo taj neizprasejs tos stropes nucelšonas numertu, tod ju bez visajdu liugšonu un potoru, kaj kajdu pogonu, vajdzatu globot ne kopus, bet citur kur, nesvetejtā vitā. Raug, kajda ir Baznejcas strope del sliktim un nepaklausejgin grecinikim. Laj Divs mius sorgoj nu nepaklausejbas Baznejcas likumim. Kas grib biut par ejstinu Katoli, tam svati joklausa sova Vejskupa un tus, kurus Vejskups siuta, tis ir, baznejkungu ikš ticejbas litom.

Par Sv. Baznejcas cišonom.

„Karošana*) ir cilvaka dzejve vers zemes,“ taj soka Svati Roksti. Kungs Jezus citia, un miusim ir daudz jociš, daudzi jopanas cikom tiksīm dabasu valstejbā. Todel ticejgi lauteni vers zemes saucas par kara vedeju Baznejcu. Ajsto ka Katolu laužu draudzej vajag turetis pret daudz inajdnikim.

Kajdi ir miusu inajdniki ikš svatas dzejves? Ti ir miusu pat misa ar sovom launom korejbom, tod valns, un slikti lauds. Pret tim sv. Katolu Baznejca visod beja un ir vajdūs, aba karā; jej turis un kaunas, un tis kars neporstos lejdz pasaula golam. Jo Kungs Jezus nebiutu ar miusim, jo Divs Svatajs Gors nevaldejtū ikš Katolu Baznejcas, ejstino ticejba jau sen biutu izgajsuse vers zemes; bet Kungs Jezus apsa-jemia biut miuzejgi ar Svatu Rima Tavu un Katolu Vejskupim, todel nav ko porok bejtis, ceresim**) drusi, ka svata Katolu Ticejba nikod neizgajss: jej bius vers zemes lejdz postoraj dinaj, kad jau un visi ticejgi Diva kolpi iis dabasu pricas Baznejcā, un slaucamus muku Baznejca ari bejksis.

Kaj jau dzerdejat, nu pošā isokuma sv. Baznejca citia nu Židim un pogonim. Židi pisita pi krista Pestejtoju, ji Apustolus komoja un citus numuceja, ji pirmus kristejtus lautenius vojoja un vordzinoja. Pečok kad jau Židu spaks bej pa golam, pogoni isoka vel brismejgok mucejt Katolu ticejgus. Pogonu keizers Nerons lika pisist pi krista svatu Piteri un nucerst golvu svatam Povulam. Jis giusteja kristejtus lautenius un svidia plesejgim zverim par barejbu. Citus bozia majsā, kurā apmarcadami elejā, voj svečūs, dadzinoja dzejvus; citus otkon dadzinoja ar guni, vaj kopoja jus misu gabalenim, vaj voreja kotlā, un taj vel. Svatus muceklu***) asnis lejas upiom, bet brismejgi viltejgajs pogonu keizers neizvareja un neizdeldeja svatos ticejbas. Ne tik vin

*) Karošana = kars, vajdi.

**) turesim nuceju.

***) numucejts.

Nerona bezdivejgo un varmacejgo*) valdešonas ļajkā, bet un zam citu pogonu keizeru ļajka bej jociš kristejtim laudim tajdas pat mukas. Un ne simtim, nedz tiukstušom vin, bet daudz milionim skajtom svatus mucekļus, kuri tamā ļajkā atdevia dzejvi par ejstinu Katolu Ticejbu.

Pogoni porstoj vojot sv. Baznejcu.

312 godā par pogonu keizeru palika Konstantins. Itis pats palika par kristejtu katoli Rimā un ajzlidzia komot laudis par svatu Ticejbu. Tulajk porstoja vojot un kaut ticejgus lautenius, beja duta vala ikkotram mirejgi Divam kolpot. Ļaj gon pečok atsarodas slikti keizeri, voj kenini, kuri pa citom molom muceja par ticejbu, bet tej mucejšona un kaušona zeme nepastoveja tik garu ļajku, nebej taj plāši izplatejta, kaj pirmok.

Par viltejgom ticejbom.

Pilnejgs mirs nebeja nikod iduts kara vedejaj Baznejcā vers zemes. Porstoja zemes valdniki kaut zemē, tulajk atsaroda viltejgi profeti, valna sulajni, kuri isoka sludinot viltejgas**) ticejbas, ar kurim kova dveseles, škerdami laudis nust nu vinejgi svatas Katolu Baznejcas. Ji moceja ne taj, kaj Kungs Jezus lika Pavestam***) un Vejskupim mocejt. Ji pošā izdumoja visajdas blenias un, neklausejdami patisejgas Baznejcas, istodeja, piviluši pulceni laužu, jaunu izgudrotu un maldejgu ticejbu. Tajdus launus mocejtojus var skajtejt tiukstušom. Ļaj gon svata Baznejca, kaj zeļeja un milotoja Mote ir ne vinu rejzi gauži nuraudojuse, redzedama, kaj jos

*) komotojs.

**) maldejgas.

***) Papezs.

barni, klausejdami vilteigus mocejtoju, sevi zudinoja; bet ticejgoki un gudroki lauds visod palika pi patisejbas; nedevis atskert nu svatas Baznejcas vinejbas. Te nav spejams visu maldejgus ticejbu dibinotoju sarakstejt. Pimaram, pimi-nešu tik dažus nu tim.

Jau svatu Apustolu lajka celas burs Sejmans, kurs mo-neja lauds un gribeja jau pa gajsu skrajdet kaj putnis, bet sv. Pitera ar sovu liugšonu nusvidia ju zemé, un jam bej jobag prujom ar kaunu.

Pec trejim godu simtinim daudz laužu atgrizia nu pati-sejbas kajds lepnejgs un slihts baznejckungs Ariuss vordá. Jis moceja, ka Visusvatoku Jumpravu Mariju nevajagot saukt par Diva Moti, bet tik par Pestejtoja moti, un ka Kungs Jezus nav par Divu. Par tajdim Diva sajmošonas vordim Ariuss topa atskerts nu Katolu Baznejcas, tis ir, izlodats nu sasalasejušim Niceas mistá Vejskupim, kurus vadeja svatajs Silvestrs Pavests; tis nutika 325 godá.

Piktajá godu simtini otkon atsaroda nepaklausejgs baz-nejckungs Pelagiuss vordá, kurs stosteja, ka pirmdzimtais graks miusim niko nekaiš*). Par tajdu bleniu mocejbu izpla-tejšonu jis topa atskerts nu sv. Baznejcas.

Ostojtojá godu simtini Bizantijas kejzeri ajzlidzia sovas valsts ticejgim atdūt pidarejgu gudu svatus bildem**), un lauteni bej vojoti caur tus launus kejzera likumu lejdz 130 godim.

Ne mozok nelajmes padareja Mortens Luters ar sovu maldejgu mocejbu. Jis pirmok beja par baznejckungu; bet bej porok lepnejgas dabas un pečok palika par palajdni un nesotejgu. Laj gon, kaj zinom, baznejckungim nav atlauts jimt sivu, bet Luters nusvidia sovas kortas drabes un apsa-preceja.***)) Jis isoka sovu maldejgu ticejbu sludinot 1517 g.

*) neškodej.

**) obrozim.

***)) apsazeneja = apsapreceja.

Moceja, ka nevajag nedz Sato Tava, nedz Vejskupu klausejt, bet lauds pošu var icelt ku par mocejtoju, kuram tik joprut Diva vordus un jodud mocejbas. Pec to pat Luteru mocejbas svatas Mišas ari nevajagut nedz klausejt, nedz turet; lika iznest nu baznejcom svatus biles, izmest pukus un reli-kvijas.*)) Tis Diva pretiniks runoja, ka nevajag svatim gudu atdūt, nedz Visusvatoku Diva Moti liugt un cinejt, lobi dorbi neasut vajdzejgi un nevajagut gavet. Laj gon tajda mocejba beja luti bezdivejga, bet atsaroda lauds, kuri tu viglu jaunu ticejbu pijamia, un ji saucas par Luteranišim, voj Protestantišim, voj Evangelikim, vaj Kalvinistim un taj vel. Storp vinim pošim nav saderejbas; nav jim patisej-gas gorejgas versnejcejas, un ikkotris viniu mocejtojs, kaj škitas, tur brejvi sovajžok mocejt. Patisejgim Katolim vajag čiši sorgotis nu tim visim viltejgim maļu-ticejbas mocejtojim, jo ji ir par Divu un tajsnejbas inajdnikim, pat par valna kolpim.

Svatajs Jons Evangelists sorgojos pat sasatikt un runot ar tajdim launa mocejtojim. Rejzi sv. Jons gribeja it uz perti, bet izzinojs, ka tur ir jau Cerints, maļu-ticejbas mocej-tojs, tiulen grizias atpakaļ sacejdams: „Bejstus, ka Divs manis nenusistu rejzé ar tu viltejgu mocejtoju.“ Pats Kungs Jezus soka: „Sorgojites nu viltejgim profetim,“ tis taj ir sa-prutams: „Sorgojites nu nekatolu ticejbas mocejtojim.“ Kungs Jezus istodeja tik vinu svatu Katolu Baznejcu, kas tos ne-klausejs, atsāķersis nu jos, tis nevar biut ispestejts, tam jo-pazud miužam. To del lobok cist visajdus vorgus, lobok sovu dzejvi atdūt, nekaj ajzalgit patisos, vinejgi svatas Katolu Ticejbas.

*) svatus kaulenius, svatus atlikumus == relikvijas.

Par Baznejcas godu.

Kas nebius vinibá te vers zemes, nepaklausejs svataj Katolu karotajaj*) Baznejcaj, tis netiks dabasu pricas Baznejcá. Todel, munu jauku lasejtoj, turis stipri vinejgi svatas Katolu Baznejcas, jos klausi, ar ju nuturi svatdines, ar ju pricojis, un raud, pec goda lajkim, voj pricejgim, voj nusumejgim.

Par Adventu.

Sv. Baznejca svetdines svetejdama moca sovs barnus dzejvot ar Patia Kunga Jeza dzejvi. Stota mums pret acim visu, par goda lajku, Pestejtoja dzejvi. Baznicas gods isasokas ar Adventu. Tamá cetru nedelu lajka pimin laudim tus cetru tiukstušu godus, kuri porgoja nu Oduma izdzejšonas nu raja dorza lejdz Pestejtoja atnokšonaj. Adventa lajks ir par pakutas**) lajku. Tamá lajká miusim pa trešdinem un piktinim jogav. Sv. Baznejca iks liugšonom pisauc Pestejtoju, ka drejzok noktu miusu sirdi, skajtejdama nu Svatom Rokstim tus vordus, ar kurim svati Patriarki un Profeti gajdejt gajdeja apsulejto Mesijasa, tis ir, Jeza Krista. Miusim ari ar tajdu pat goru un protu joajcinoj un jogajda Pestejtoju, ka Jis pidzimtu gorejgi miusu sirdis.

*) karatojs = karavejrs, karavedejs.

**) graku vajdešona un deldešona.

Pa dažom baznejcom Adventa lajká, pret gajsmas aušošonu, svatu Mišu tur boltá ornatá Visusvatokaj Jumprovaj Marijaj par gudu. Oltora vidá stov angstoka par citom svece, tej apzejmoj par visim svatoku pec Diva Jumpravu Mariju, kura kaj rejta zvajgzne, pasarodeja pirma tajsnejbas saules, tis ir, Kunga Jeza, atnokšonas.

Ap Zimas Svatkim.

Pec Adventa atit Zimas Svatki. Tulajk svetejam pricejgu Kunga Jezus pidzimšonas dinu. Tamá tik diná par visu godu del gorejgas pricas parodejšonas ikkotram baznejkungam ir atlauts turet trejs Mišas. Trešajá Miša sv. Baznejca atdud gudu Divam apgododama pirmu miuzejgu pidzimšonu Diva Dala un Diva Tava; pimin ari tu, ka Diva Dals utro Visusvatokas Trejadibas Persona visod beja, dzejvoja un valdeja debesis miuzejgi, kupá ar Divu Tavu un Divu Svatu Goru. Visim jotie, ka Diva Dals neisoka dzejvot nu to tik lajka, kad atgoja uz šitu pasauli, bet dzejvoja visod bez isokuma, miuzejgi. Vel šito pasaula nebeja, kad jau itej utro Visusvatokas Trejadibas Persona Diva Dals dzejvoja rejzé ar Divu Tavu un Svatu Goru. Dzejvoja visod, isokuma.

Utrajá Mišá atdud Divam gudu un apdumoj lajcejgu Kunga Jeza pidzimšonu: ejsti tu, kaj utro Visusvatokas Trejadibas Persona Diva Dals topa par cilvaku, ka mius ispettejt. Tej pidzimšona ir taj saprutama: Diva Dals pijemia cilvaka dveseli un misu. Tu pedeju, tis ir, misu Diva Dals pajemia nu Visusvatokas Jumpravas Marijas.

Pirmajá Mišá atdod Divam gudu un apgodoj gorejgu pidzimšonu Kungu Jeza iks miusu dveselem. Liudz un tu Diva, ka šudin Kungs Jezus soktu dzejvot tova sirdi; uzloboj sovu dzejvi, ka tu gribatu tik lobu un svatu litu. Tod taj darejdam dusi Divam sevi vitu, Svata gora dovonas tevi ap-

skajdros un istiprinoss, un neškejsts gors ajzbegs tol nu tevis prujom.

Zimas Svatku pirmajā dinā nav nikod gavenia, voj laj tej sakristu ar piktdini; vina olga ikkotram var est galu. Tamā dinā nav gaveni visim bez išķeršonas: todel un ti var est galu, kuri ir isarakstejuši kajdōs brōlestēs, kaj Skapplerūs, voj trešajā sv. Franča Zakonā.

Ap Jannara meneša svatdinem.

Jauna Goda dinā jomudinoj mius sevi uz tu, ka Diva bauslejbas un visu Jo valu mes lobok izpildejtum. Tamā dinā Pestejtojs pijemia Visusvatoku Jezus vordu, padudams sevi Mojzeša likuma ceremonijom, kurus kaj Divam pavisam nebeja vajdzejbas izpildejt; bet visu izdareja tik del paklausejbas parauga.

Ap Treju Keniniu dinu ir irodums rakstejt uz durovom trejs kristinius ar trejim literim taj: C + M + B +, voj K + M + B +. Ši literi ir par treju keniniu vordu isokumu, ti kenini ir: Kaspars, Melkiors un Baltazars. Tu roksti sev par piminiu un atgodinojumu, ka un mes, kaj ti trejs kenini, tikom pasaukti uz ejstinu Ticejbu. Seviški pošā Treju Keniniu dinā mius jopateje Divam, par tu visuleloku Jo želestejbu, ka mes esim Katolu Ticejbā, un joapsajam nikod tos Ticejbas neatstot.

14 Januarijā, voj svatdin pec tos dinas pa dažom rapejom svetej Visusvatoka Jezus vorda dinu. Tej ir istodejta svatdine, ka patejkt Divam par želestejbm, kuras esim dabojusi caur tu vordu. Vords Jezus ir bajlejšs del neškejstim gorim un visu miusu inajdnikim, bet miusim atnas pestejšonu un palejgu. To vorda piminešona palejdzeja un tagad palejdz uzvaret visajdas kardinošonas, un nelajmes lajkā palejdz sprukt valā nu viniu. Pimin un tu, milajs lasejtojs, tu

Visusvatoku Jezus vordu, pilikdams klot vel Marijas vordu. Pret misas sliktom korejbom tus vordu „Jezus, Marija“ ajcinošona ir dižan palejdzejga. Bet, brolejši mili, sorgojites saukt tus visusvatokus vordu par velti, bez vajadzejbas, pi litom ikdiniškom, voj jo ku monejdami sokot, voj pi smikla, voj pi dusem, tis ir eiši slikti. Pimin, ka „Tev nebius tova Diva Kunga vordu nepatiši volkot.“

Ap Svacajni.

Utrā Februara dinā svetejam Svacajnes Svatkus. Tamā dinā joapgodoj, kaj Visuskejestoko Jumprava Marija četrudasmitā dinā pec Kunga Jeza pidzimšonas atgoja ar Svatu Berneniu uz baznejcu, ka upuret Ju Divam un izpildejt Vaco Istodijuma likumu. Divabajlejšgas sivites, kad Divs ir jim barnu devis, jimdamas paraugu nu Jumpravas Marijas, atit uz baznejcu pi ivešonas. Tis jodora visulobok pec sešom nedelom, jonas ari bernišs. Bet pisacejšonas nava, nepicišami biut ivastaj. Nav ari graka, jo kas drusku velok atit. Var un vajdzatu apgajdejt, jo sivite nebiutu pavisam vasala.

Tudin svetej svecēs del parodejšonas, ka Kungs Jezus, kurs tamā dinā topa upurats Divam, ir par pasaula gajsmu. Procesiju izdora, tis ir, it ap baznejcu tamā dinā ar kristu, karugim, svatus bildem un svecem, del izliugšonas nu Diva, ka mius apskajdrinotu ar ticejbas gajsmu, un ka miusu sirdis ajdzadzinotu ar Diva un tuvaka milejbu. Tamā dinā nusvejtejas svecēs dud turet rukā pi meršonas; tu dora uz golu, ka šlimajs lajmejgi numertu ar stipru ticejbu un nuceju, gribadams miužejgi dzejvot ar Kungu Jezu.

Tejcamš ira tis irodums, kurs pastov dažōs satōs: kad inas ustabā, voj ajzdag guni, tod soka, „Laj bius Kungs Jezus gudinots,“ — atsoka „Miužejgi miužam. Amen.“

Ap Ļeļu Gaveni.

Ne par ilgu lajku pēc Svacajnes isasoc Lelajs gavens. Jis mums pimin Kunga Jeza gaveni tuksnesī, kur Jis 40 dinu un tik pat nakšu niko needia un nedzera. Pirmajā dinā gavenia baznejkungs ber uz golvu palnus, nu porgojuša goda sadadzinotom palmom*) un soka: „Pimin, cilvēks, ka tu esi puteklis un paliksi par putekli.“

Todel gaveni kaj, ari Adventā ira ajzligts kozas tajsejt, voj kaj citajzok porok pricotis. Gavadami mes vajdim, stropejamis par grakim un taj atlejdzinojam Diva tajsnejbaj. Ikkotram vajag gavet, jo grib biut par lobu katoli. Pilnejgajs gavens ir tis, kad cilvēks ad vinu tik pilnu rejzi da sejtumam dinā, un kad tis ir bez galas un pina, un utru rejzi tik zam vokora drušeniū ajzad voj porkuz. Jo kas nevaretu taj gavet ajz veselejbas vojuma, voj ajz lela dorba, voj nu nabadzejbas, voj nu kajdas citas imesles, tod tam vajag prasejt sova baznejkunga, laj atlaun**) gaveni paviglinot. Vari prasejt atlaūonu, vaj ceškok est, voj est ar pinu, un taj vel. Baznejcas versnejcejba var atlaut negavet. Mozim barnim, cikam dait pi prota, nav gavenia. Bet barnim un nepilngadejgim nu septenim lejdz 21 godam nevar est galas, nedz pina, laj gon gavenia edinius var est daudz rejžu dinā. Pilnejgajs gavens joiztur vasalim laudim nu 21 lejdz 60 godim. Del šlimu pavisam nav gavenia. Sivites kuras ir uz griutom kojom, seviški padejōs nedelōs, var negavet, ka neškodetu barnam. Barna dzirdejšonas lajkā ari var vajrok ne kaj rejzi est, bet tik gavenia edinius, jo tik ti nekajš veselejbj. Ikkotram ir jagav taj, ka neškodet veselejbj. Gaveni, pa daudz Latvišu zemes satom gavenia edinius, ad vajrok, ne kaj pa vinaj rejzej dinā, un dora taj todel, ka voj stipri strodoj, voj netur cita piticejga edinia. Un jo jau tis ir taj nu senejim lajkim, un jo tos parapejas baznejkungs zina par

*) Palmu vita miusu mola izlitoj visajdu citu kuku zarenius.

**) pazvalej = atlaun.

tu, tod jau nevajaga vel jo prasejt, ka atlautu est sausus edinius vajrok, ne kaj vinu rejzi dinā. Tis jau palika par irodumu, ka ajz triucejbas cita piticejga edinia, un griuta dorba del, ad bez graka rejzes trejs dinā. Bet pinu, jo vajrak galu, nevar nikam est gaveni bez atlaūonas baznejkunga, iznemut šlimus.

Ka gavens jiusim nebiutu porok bejstams un nemils, pijemit ju ļobok labprotejgi. Gavens daudz ļoba dora: jis atjem spaku launom misas korejbom, kardinošonas dora vojokas, cilvēka protu pacel augšok uz Divu, un Divs apdovonos ļobu gavotaju cilvēku ar tikumim*) un sovom zelestejbom. Cilvaks ari ļobok dais pi gavenia spoveds un Visusvatoka Sakramenta, kad bius sovu misu protejgi merdejs, un celsis nu graku škersta, pricejgi sajims jauku Kunga Jeza nu mirunim celšonos dinu.

Gavenia lajkā vajrok par visim litom miusim joapgodoj Pestejtoja muku. Vigli varim atrast kajdā potoru gromotā liugšonnas, dzismenias, voj stostus par Diva Daļu smerti uz krista.

Piktu gavenia nedelu sauc par Kunga Jeza mukas nedelu, todel, ka sv. Baznejca nu to lajka lejdz Ļeldinej vel stiprok jam apgodot Pestejtoja muku un smerti. Sastdinis vokorā pret tu nedelu apkloj ar timsu škidrautu**) kristenius un citōs molōs ari svatus bīdes. Tu dora, ka parodejt nuskumejbu, un ka tamā svatdinī Zīdi jau gribeja nusist Pestejtoju, jo keres***) jau ajz akminiū, bet Kungs Jezus palika jim neredzams, izgoja neajzkorts, todel ka Jo mukas lajks vel nebej atgojs.

Padejā svatdinē pret Ļeldini, kuru sauc par Piupulnejcu, voj piupulu svatdini piminiam Pestejtoja ibrauķšonu Jeruzalemas pilsatā ar lelu gudu. Lauds Jam izgoja priška ar palmu zorim, kurus svidia uz cela uzsaukdami: „Hosanna Da-

*) tikums = cnota.

**) rata drebe, kaj muslins = škidraurs.

***) keres, vaj čeres = peški jemja.

vida Dalam, svetejgs ir, kurs atnoc Diva Kunga vordá.“ Bet tej ibrakšona beja jau padejo todel un sv. Baznejca tiulen sv. Miša lajká skajta nu sv. Mateusa Evangelijuma stostus ap Kunga Jeza muku. Itej pedejo nedela ir saucama par Ļelu un Svatu nedelu. Tuļajk, visuvajrok nu trešdines vokora lejdz Ļeldinej baznejckungi skajta liugšonas tik ap Diva muku.

Ļelu, voj Zalu Caturtdin tur pricejgu sv. Mišu ar zvanjšonu uz „Gloria“ un boltá ornatá, ne zilá, kaj citom gavenia dinom, todel, ka Kungs Jezus padeju Caturtdin pret sovu novi istodeja Visusvatoku Sakramentu un idevia Apustolim vari turet sv. Mišu.

Ļelo Piktinia ir nuskumejgoka par visom goda dinom; ornats ir malns, zvanejt jau nezvona nu Caturtdines Mišas. Pestejtojs par miusu grakim numira uz kristá treša stundé pec pušdinom un zam vokora topa ilikts jauná grobá. Piminedami tu mes caur visu godu piktadinem gavim. Ļelá piktiniá liugšonu lajka baznejcá izstota kristu, ka mes atdutu tam gudu. Bučodami*) kristu, mes atdudam gudu patim Kungam Jezam, kurs del miusu ispestejšonas, ir gribejs uz krista numert. Itamós dinós, tis ir, Ļelaja Caturtdiniá, Piktiniá un Sastdiniá daudzi ir visajdu gaudu**) un želejgu liugšonu; stejdzites tod, ticejgi lauteni, uz baznejcu, ka biut uz tom liugšonom un piulejites ļobok saprast viniu saturu un nuzejmi.

Lelu Sastdin nu isokuma baznejckunga drabes stula un kapa pi liugšonom ir violas, tis nuzejmoj graku vajdešonu un nuskumejbu nu to, ka Kungs Jezus gul vel škerstá. Tamá diná Baznejca svetej guni, Ļeldines Ļelu sveči un iudeni del Kristejbas; pec to tur sv. Mišu jau ar pricu, boltá ornatá, caur to izroda ceribu, ka Pestejtojs drejži izis ar gudu nu kopim, uzvares novi un elles spaku.

*) suminodami.

**) gauzu.

Ap Ļelokom goda svatdinem nu Gavenia lejdz Adventam.

Visujaukokajs lajks del mums ir Ļeldine, kurá Kungs Jezus celas nu mirunim. Tod un mums josacel nu graku noves, jodzejvoj ar svatu, Divam patejkamu, dzejvi.

Pec četrudesmit dinom nu Ļeldines svetejam Kunga Jeza debeskopšonas dinu, un picdasmitajá Diva Svata Gora atnokšonu uz Apustolim, Kunga Jeza citim moceklim un Visusvatoku Jumpravu Mariju. Kaj Diva Dals beja apsulejis atsiutejt Apustolim Divu Svatu Goru, Ipricinotoju, Porsvetejtoju un Mocejtoju, taj tis ari nutika. Šamá diná Divs Svatajs Gors dabejdzia dveselu ispestejšonas dorbu, bejgdams mocejt Apustolus ikš Ticejbas tajsnejbom un istiprinodams jus, ka visu bezbajlejgi sludinotu. Divs Svatajs Gors dzejvoj visod Katolu Baznejcá un valdej ju, un svatdora; dzejvoj ari ikš tajsnejgo cilvaka dveseles. Todel un miusim jodzejvoj taj, ka Divs Svatajs Gors visod biutu miusu sirdi.

Pirmo svatdine pec Vosoras Svatkim ir nulikta Visusvatokos Trejadibas gudinošonaj. Laj gon visur un visod par godu gudinojam Visusvatoku Trejadibu, voj kristu pormesdami, voj skajtejdami: „Guds ir Divam Tavam un Dalam un Svatam Goram . . .“ bet vina dina ir nu Baznejcas izradzata seviškaj un pilnejgokaj Trejsvinejgo Diva gudinošonaj. Visusvatokas Trejadibas Nuslapums*) ir neizstostams: ira tik vins Divs ikš trejom Personom: Divs Tavs, Divs Dals, Divs Svatajs Gors. Laj gon ir trejs Personas, bet vins tik ir Divs, vina tom Personam daba, tis ir biušona, un nav treju divu, nav treju visuvarejgu, nav treju vismiuzejgu, bet vins ir Visuvarejgajs, vins ir Visumiujejgajs . . . Divs. Ikkotra Visusvatokas Trejadibas Persona ir par Ejstinu Divu, bet vins irajda Divs. Laj gon visu ku Divs dora, visas Trejs Visusvatokas Personas dora kupá, bet var ari pascet, ka Divs Tavs mius radeja, Diva Dals atperka, un Divs Svatajs Gors porsveteja, tis ir, svatdareja.

*) Nuslapums = cilvaka protam nesaprutama tajsnejba.

Caturtdiné, pec Visusvatokas Trejadibas dinas, svetejam Visusvatoka Sakramenta, Diva Misas un Ašnia svatdini. Ļaj gon Kungs Jezus istodeja tu Visusvatoku Sakramentu Ļeļu Caturtdin pret Ļeldini, bet todel ka tulajk apgododami Pestejtoja muku, nevarejom ar pidarejgu pricu pagudinot šu lelu Tajemnicu,*) kurā Kungs Jezus dud Pats Sevi miusu dveselem par barejbu. Todel šamā dinā atdudam Divam gudu un milejbu par milejbu. Kaj Visusvatoku Trejadibu, taj un Kungu Jezu, paslaptu šamā Sakramentā mes gudinojam un tejam ikdinas. Baznejkungs ikdinas tur sv. Mišu, un Mišas ļajka pacel Visusvatoku Sakramentu, tod atdud Jam gudu pats baznejkungs, un visi ticejgi lauteni. Vosoras Svatku dinā tejam Divu Svatu goru, kurs valdej un svatdora Katolu Baznejcu. Sakramentā dinā gudinojam Kungu Jezu, kurs baroj miusu dveseles.

Devejto dina pec Visusvatoka Sakramenta dinas ir nulikta bez gola milejgas Kunga Jeza Sirds gudinošonaj. Tej Visusvatoka Sirds dag ar neizstotejtu milejbu pret miusim; Jej del laužu pestejšonas topa atvarta ar dzelža škapu. Ejstin te var pascejt: „Tis tik Divu nemiloj, kurs Jo nezina.“ Tad šamā dinā piulejames pazejt bezdibinejgu Diva milejbu pret miusim; mилоjam Ju, gudinojam, patejam, liudzam jaunu zelestejbu, un atlejdzinojam par miusu pošu un tuvaku grakim.

Pec svatdinem, kuramós svetejam tus ļeļus un svatus nusļapumu piminiu, atit utra goda dala, pagars ļajka sprejds nu Vosoras Svatkim lejdz Adventam; tis ir tajds ļajks, kurā neajzmerstut Diva zelestejbu, miusim jodzejvoj ikš ticejbas, cerejbas un Diva milejbas. Šamā ļajkā jo nesagoda dina, kurā vajag svetejt kajda nu Diva Svatim piminu, ornats**) pi Mišas ir zalš del porodejšonas miusu cerejbas ikš Diva.

*) Nusļapumu.

**) Boltajs ornats pimin Diva svatus nevajnejbu un sorkons — asnia izlišonu nu Diva milejbas par Ticejbu.

Par sv. Diva kolpu Dinom.

Svata Baznejca nuliktós dinós par godu svetej svatus Diva kolpu piminiu. Tos svatku dinas ir istodejtas ar tu nudumu, ka atdud Divam gudu, kurs palejdzeja tim laudim palikt par svatim, un par gudu miusu ajzbildatojim pi Diva. Vajag cinejt svatus, jus prasejt, ka liugtu par mums Diva, un ka mes, verdamis uz viniu dzejves poši ari taj dzejvotum un tiktum debesis.

Taj 30 Novembrī, t. i. Solnas menesi ir Svato Andriva Apustola dina. Te tu, jauku lasejtoj, vari drusku izzinot par šito Svato dzejvi.

Par sv. Andriva Apustoļa dzejvi.

Svatajs Andrivs beja svato Pitera, Apustolu Keninia, ejstajs brols. Jis pirmok klauseja sv. Jonia Kristejtoja mocejbu. Tod kad sv. Jons rodejdams sovim klausejtojim Kungu Jezu Kristu, saceja: „Še ir Diva Jars, kurs nucel pasaula grakus,“ tis zejmoj: Še, ira Pestejtojs kuru gajdom, tiulen sv. Andrivs goja un beja vinajz klot pi Kunga Jeza.

Rejzi sv. Andrivs atsaškejris nu Pestejtoja, kupā ar keniniu Apustolu svatu Piteri, zvejova zivs uz Galilejas azara, Kungs Jezus, idams dzar to azara molu, pasaucia vordūs: „Ejtia pec manis, es patajsejšu jius par laužu zvejotojim.“ Un vini visu pamatuši, goja pec Pestejtoja un jau nikod vajrs nu Jo neatsaškejria.

Pec Kunga Jeza dabasūs kopšonas sv. Andrivs ļajdias nu Jeruzalemas uz pušnaktim, uz Ejropu, ka ti sludinot sv.

Evangelijumu. Pečok atgoja vel uz Aziju, un visur ivedia daudzi laužu ikš svatos Katolu Baznejas.

Tis Apustols topa numucejts par Ticejbu nu pogonu versinika Egeasa Achajas molā. Tamā lajkā tis Egeass spidia lauds upuret divaklim. *) Sv. Andrivs sasaticis ar viniu pasaceja: „Tu sudeji lauds, bet nezini to, kurs dzejvoj debesis, un sudejs visus. Tev vajag pazejt patisu Divu, Ju milot un Jam kolpot, bet nu šus divaklu vajag atsastot.“ Sv. Apustols runoja tolok ar milejbu un dedzejbu, ka atgrist uz Divu tu divaklu kolpu. Ilgi jam stosteja par Diva milasirdejbu; stateja jam pret acim brismejgas elles mukas, kuras viniu gajda, jo neitices Kungam Jezam, bet nevareja pagrist to slikto pogona uz ļobu celu: jau pavisam beja atsadevis nešķejstam goram. Tis Egeass, biudams par pogonu versiniku, neiredzeja sv. Andriva par tu, ka jis daudz pogonu porgrizia par Katolim. Ļika tod sv. Apustolu šaustejt ar vervem, jo gribeja, ka sv. Andrivs nu tos sopas ajzaliktus ejsto Diva un upuratu divaklim.

„Klaus manis, taj tis pogons saceja, pasaklonis munim divim, tulajk es palajzšu tevi dzejvu. Bet jo neporstosi ticet Kungam Jezam, tod pisišu tevi pi krista.“

Svatajs atbildeja: „Es esmu krista muna Pestejtoja kolps. Vajrok man žal tovas bedejgas dveseles, kuru tu pazudini ikš neticejbas, ne kaj bajs ir muku, ar kurom tu mani bidieji. Komosi te mani vinu, voj divi dinas, bet tova dvesele un pec tiukstošu godim neizis nu ellis, uz kuru ajzpelnejsi mani mucejdams un neticadams ejstinam Divam.“

Tulajk Egeass ajzadusmojis lika sv. Andrivi pisit pi krista ar vervem. Negribeja tiulen ar noglom sist, todel ka ilgok Svatu mucejt. Un kad vedia sv. Andrivi uz novi, daudz laužu goja pec jo, un klidzia: „Kajda vajnia šam tajsnejgajam cilvakam, ka viniu grib nukomot uz krista?“ Bet, o brejnejga Diva milejba, sv. Andrivs praseja tus laužu, ka nestotu storpā, un dutu jam numert del ticejbas. Goja uz mu-

*) Divaklis, citajz „elks“ = neejstinajs divs, balvans.

kom mirejgi ar pricu, neporstodams mocejt un apskajdrinot ikš svatas ticejbas tus, kuri beja klot pi vinia. Un kad iraudzeja kristu, uz kura jam bej jomerst, uzsauca tus vordus: „O milajs krists! tu esi svatdarejts caur Pestejtoja muku. Pirmok tu beji brismejgs un bajlejgs, tagad es tevi miloju un gribu pijimt. O dorgajs krists, druši un ar pricu ejmu uz tevim, neatstum manis nu sevis, tok es esmu par Kunga Jeza mocekli, kurs uz krista ira numiris. Ilgi jau es gajdeju tajdas noves. O sen gajdejtajs krists, izraun mani nu sliktim laudim, un atdud munu dveseli Pestejtojam. Nu tevim Divs laj pajem munu dveseli, kaj caur tevim ira mani atpercis.“ Cikam tu runoja, bendes pacela sv. Andrivi uz krista, un piseja brismejgiruskas un kojas ar vervem.

Ap kristu, uz kura sv. Andrivs mira, stoveja lejdz divdesmit tiukstušom laužu, storp tim ari beja to netajsnejgo versinika Egeasa brols, Stratokles vordā. Tis rejzé ar laudim ajzklidzia: „Itis svatajs vejrs ciš netajsnejgi.“ Bet sv. Apustols moceja jus sacejdams: „Nikajda muka nav lejdzona moksaj, kuru lauds sajims dabasu valstejbā.“ Taj citia mukas uz krista divi dinas, un bez porstošonas runoja mocejbas uz laudim, kuri stoveja ap kristu. Kad sv. Andrivs numira, tulajk Maksimille, divabajlejga un nu angstas cilts sivite ar šovim sulajnim nujemia svatu mucekli nu krista, un pagloboja ar lelu gudu cinejgā vitā.

Egeass ajzadusmoja tod uz Maksimilles un gribeja ju nutisot uz novi. Bet apsasts nu valna jemia svajdejtis kaj troks, un sitos ap zemi, un taj nustropats numira. Jo brols Stratokles, redzedams tus brejnumus pijemia Katolu Ticejbu, un negribeja niko jemt nu numirušo sova bezdivejgo brola monta, sacejdams: „Divs laj moni sorgoj, es negribu imontot to litu, kurs del naudas nusita sv. Apustolu.“ Drejži visi tos molas pogoni, redzedami brejnumus, pijemia svatu Ticejbu, un isoka karški kolpot Ejstinajam Divam, kuram laj bius guds un slave miužam. Amen.

Ap svato Franča Ksavera dzejvi.

Daudzi ir svatu Franču; nutim vajrok ira zinomi sv. Francis nu Assizes, kurs istodeja Zakonu, t. i. tajdu brolesti delišim un sivitiom, pec kuras (brolestes) likumim jodzejvoj kļosteri ikš šķejstebas, ubadzejbās un pakļausejšonas, ka taj drušok un sevi un citus ispestejt. Jis istodeja ari taj saucamu Trešu Zakonu del tim, kuri dzejvoj pasaulā, ne klostori. Utris to vorda svatajs ira Francis Salezius, kurs beja par Vejskupu Svejeijā. Jis tur atgrizia daudzi laužu nu Kalvina herezijas*) uz Svatu Katolu Ticejbu.

Trešajs ira svatajs Francis Ksavers, ap kuru te rokstu. Jis biudams augstā skulā Parizā, pazina tur svatu Ignatu nu Lojolas un atsadevia jam, kaj sovam versinikam, un visakamā jo klauseja. Jis ari apsajemias pret Divu dzejvot ubadzejbā, šķejstebja un divabajleigā pakļausejšonā sovim versinikim, visuvajrok Svatajam Tavam. Jam eiši gribejas it uz Svatu zemi, uz Jeruzalemas pilsatu, kur Kungs Jezus ir por mius citis, bet karu del nevareja tur lajstis. Isvetejts par baznejkungu soka dzejvot Rimā pilsatā, kur Svatajs Tavs dzejvoj. Jis todel tur nusametia dzejvot, ka tik vin darejt, ku jam Pavests liks.

Sv. Frančam bej lela milejba pret tuvakim. Jis strodoja cik vin vareja, ka tik vajrok dveselu izraut nu pazušonas. Biudams Venecijas pilsatā brejneigi palejdzeja neļajmeigim. Svatajs Francis nusametia dzejvot uz garoku lajku slimnejcā, tis ir, nomā, kur sliminiki zolejas. Jis pats mozgoja, seja un dzideja jim ranas; taj tu dareja milejgi, kaj mote sovim barnim. Beja tur tajdas brismejgas un ribejgas slimejbas, ka griuts beja un pasavert, bet sv. Francis tajšni vajrok tus dasaveria, kuri slimoja ar tom ribejgajom slimejbom. Bučoja jus votis**) un stoteja sovu gultu pi to, kurs beja vojoks, jo Svatajs gribeja un nakts lajka jam palejdzet, un pisavert, ka

*) herezija = maļu ticejba.

**) ranas.

nenumertu bez Svatim Sakramentim. Taj strodoja sv. Francis. Lauds redzedami tik lelu milejbu del tuvaka, un klausejdamis to svato baznejkunga mocejbu, uzloboja sovu dzejvi. Visur kur tik pasarodeja sv. Francis, jis nesia svetejbu un labdarrejbu. Bet pasauls ir lels. Tol nu šenites ajz daudz tiukstušom verstu ir zeme, Indija vordā. Tulajk ti pogoni vin dzejvoja. Topec Svatajs Tavs, gribadams un tus neticejgus atgrist uz Svatu Ticejbu, siuteja uz turini sv. Franci. Portugalias keningš Jons III palejdzeja uz turini Svatajam baznejkungam nubraukt uz Indiju. Kas vares aprekinot to Svato dorbis storp pogonim? Jis nusametia dzejvot uz garoku lajku Goas pilsatā; tod isoka vujcet lauds svatā Ticejbā. Bet tis nav viglajs dorbs. Nu isokuma pogoni negribeja pavisam klausejtis. Sv. Frančam vajadzēja paprišku izavujcet jus voludu, un pazejt jus irodumus. Paprišku jemja vujcet barnus, pečov vacokus. Bet cik tur vajadzēja dorba un pacitejbas, cikom ispeja atraut tus lauds nu jus divaklim. Kaj tik pamaneja, ka lauds jau kajdā vitā tie labi, goja tolok uz citom. Otkon mocejos runot un saprast svešu voludu, voj izluksni, porvareja jaunus šķerslus,*) goja storp pogonim, kuri dažos vitos beja tik plesejgi un mezonejgi, ka kova lauds un upureja divaklim un pošē edia numirušus misu. Daudzi rejžu gribeja apest un sv. Franci, bēt Divs ju globoja. Jis goja, Evangelijumu sludinodams, nu vinas molas uz utru un tiukstušom atgrizia lauds uz Divu. Divs jam palejdzeja ar brejnumim. Rejzi kad sv. Francis devia mocejbu, un kad lela laužu pulka klausejos, visi ti lauds saprota Svato mocejbu, laj gon pošē nevareja vins utra saprast, todel ka beja ne vinajdas voludas. Jis brejneigi zoleja nu slimejbom, dzina nešķejstus gorus nu cillvakim, un cela nu mirunim numirušus. Sv. Francis numira 2 zinas meneša dinā 1552 godā. Jo misa nesapiva, bet turejas dzejva un patejkami smaržoja. Jis numira Sancejanā, nu kurines pečov jo misu nuvedia uz Malaku. Tulajk tamā molā plosejos lipejga slimejba, un simtim apreja laudis, bet

*) porškodes.

kaj tik vin atvedia, sv. Franci, tiulen visi palika vasali. Jo misa beja skajsta, kaj dzejva cilvaka. Kajds doktors tu redzedams brejnojós un ajzgribeja lobok apskatejt*) Svato misu. Tod idiura ar nazi pi kriutim, bet tiulin soka tečet asnis. Doktors nusabejda, un niko vajrok nedareja Svatajam. Tagad sv. Franço misa gul Goas pilsatá; tur ticejgi laudis caur liugšonom uz tu Svatu daboj nu Diva daudz želestejbu.

Ap svatos Borbolas dzejvi.

Svato Borbola dzejvoja storp pogonim. Jos tavs ari upureja divaklim. Borbola, pazinuse ejstinu Divu, sorgojos nu pogonu draudzejbās un satiksmes, todel dzejvoja vintulejbá, tis ir, atseviški nu laudim, un visa atsadevia Kungam Jezam.

Kad jós tavs soka ju pirunot izit pi vejra, atbildeja, ka gribute kolpot vinam tik Kungam Jezam. Tavs luti ajzadusmoja un lika mejtu islegt citumá; pats izbraucia nu satas. Tamá citumá, kur Svato dzejvoja, beja tik divi lugi, Borbola lika patajsejt trešu, ka taj piminet sev Visusvatoku Trejadibu. Tavs atbraucis uz satu, tiulen lika pasaukt sovu mejtu, un vajeoja jos, vaj porstoja ticet ikš Jeza Krista, un voj klausejs sova tava. Borbola atbildes vitá nudevia garu mocejbu ap Kristejtus Ticejbu, bet nevareja atgrist uz Divu to citsirdejgo pogona; jis bezmerejgá dūsmé sačeria zubinu, un gribeja nucerst sovaj mejtaj golvu. Sv. Borbola izbaga. Jos brismejgajs tavs dzinos pakal ar zubinu. Celá, kur sv. Borbola бага, guleja ciši lels un augsts akmins, un ajztajseja tolok celu. Bet, tovu brejnumu! uz sv. Borbolas liugšonu, tis akmins porplejsa pa pusej un porlajdia ju cauri; un taj jej izbaga nu noves, un nusagloboja storp akminim. Tavs vis jós mekleja. Tamá vitá tropejos gons, kurs redzeja sv. Borbulu, kad tej skreja un parodeja ju tavam. Šis giva bez želestejbas sovu mejtini, brismejgi sita un pliukoja aiz motim; tod vedia ju

*) apsavert = apskatejt.

atpakaļ uz satu, ispidia otkon citumá un gribeja numerdet bodá. Bet redzedams, ka nevar jos atraut nu Kristejtus Ticejbās, pats ar sovom rukom atdevia sovu mejtu pogonu storostaj, ļaj ju komoj. Tis netajsnejgajs tisotojs, redzedams sv. Borbolas skajstumu un gudrumu, negribeja jos tiulen nucerst, bet dūmoja ar jaukim un glajmu*) vordim pirunot, ka upuratu divaklim un ajzalgitu Kristejtus Ticejbu. Bet sv. Borbola palika miuzam ticejga. Tod jemia tu svatu mejtini bez želestejbas komot; šausteja ju brismejgi ar pejckom un taj saraneja visu jos nevajnejgu misu. Pečok tis pogons vel pavajroja sopes trejdams jau padarejtus certumus ar osim akmistenim. Tulajk ju tikku dzejvu vel ilika citumá ar nudumu, ka otkon mucejt, kad paliks vasaloka. Te sv. Borbolaj pasarodeja Kungs Jezus un tiulen ju izzoleja. Pečok pogoni, izvadusi ju nu cituma, vel rejzi soka ju komot; tik brejnojós, ka jos certumi beja taj mudri sadzejuši. Sv. Borbola jim istosteja, ka viniu Kungs Jezus taj brejnejgi izzolejs. Jej otkon runoja ap Svatu Ticejbu un ka divaklim nepidar taj kolpot, kaj patisam Divam; bet bezprotejgajs pogonu storosta nu lelas dūsmes isoka Svatu brismejgi mucejt. Plūkoja jos nevajnejgu misu ar dzelza noglom un lika pi jos sonim sorkonu nukarsatu dzelza skordu un tamá pat lajká sita ar vasarejšim par golvu. Tamós mukós sv. Borbola pacela acis uz debesim un saceja. „O Divs Kungs, Tu zini, kas ku dūmoj, Tu redzi, ka Tevis tik gribu, ak neapļaid manis lejdz novej.“

Bet pogons škita tos mukas vel par mozom. Jemia tod jos misu grajzejt nust pa gobolam, un atgrisia jaj kriutis. Pečok jos pošās Tavs nucerta jaj golvu; bet Divs tiulen ju nustropeja: parkiuns nusperia tu brismejgu tavu uz vitas. Svato Borbola nugoja uz debesim, kur dzejvoj ar Divu miuzejgá lajmé.

Jozina mili lasejtoji, ka sv. Borbola ira par lobas smerts Patronku.**)

*) glajmi = pisamilinošona, uztejkšona.

**) Patronka = Ajzbildne, Ajzbildatoja.

sv. Borbolu, un liudz Diva caur jos vidutojejbu. Tu ari liudz Diva, ka caur tos Svatos ajzbildejbu nenumertu bez Svatom Sakramentim. Un sv. Borbola tev palejdzes gon, jo neajzmersi dzejvodams jos dedzejgi liugt. Tej Svato jau ne vinam izliudzia nu Diva tu zelestejbu, ka lajmejgi numira.

Edz kur paraugs. Kajdam cilvakam Indriks vordā kurs dzejvoja Holandijā, gadejos tajda nelajme. Veli nakti, kad jis beja ciši imidzis, jo satā izacela guns-graks.*) Kad jis pasamuda nu miga, jau nevareja vajrs tikt ora ajz lismas. Tulajk Indrikam isasovia prota sv. Borbola, kuru visod piliudzia dzejvodams. Tagad soka saukt jos karški palejga, ka nenumert bez Sakramentim. Un rang, kajds brejnums nutika: tis cilvaks dzejvs izgoja caur guni, laj gon beja jau taj apdadzinots, ka nevareja dzejvot. Tiulen siuteja pec baznejekunga, kurs, redzedams tu pavisam apdadzinotu un tik caur brejnumu vel dzejvu cilvaku, saajcinoja daudz laužu, ka biutu tam brejnumam par licinikim. Tis cilvaks, kaj tik izsiudzeja sovus grakus, tiulen porstoja dzejvot.

Utris brejnums nutika ar sv. Tanslovu Kostku. Kad tis Svatajs, guleja ciši sļims kajda luteraniša moją, Vines pilsatā un nevareja izliugt, ka jam atvestu baznejekungu, sv. Borbola atnesia jam un idevia Visusvatoku Sakramentu.

Ap sv. Lucijas dzejvi.

Sv. Lucijaj beja slima mote. Kajdu rejzi jej ar sovu slimu moti nugoja uz baznejcu Katanijas pilsatā, kur svatas Agatas mucekles misa usturejas, un liudzia Diva caur tu Svatu par motes veselejbu. Pečok kad svata Lucija ajzmiga, jaj pasarodeja svato Agata, pavadejta nu lela Engelu pulka un pasaceja, ka Divs jos liugšonas izklauseja, un ka mote bius vasala. Tod skajški un milejgi stosteja, kaj ciši Divam patejk škejstejba.

*) guns-graks = pazars.

Kad Lucija pasamudinoja nu miga un iraudzeja moti jau vasalu, pastosteja jaj, ka redzeja sv. Agatu, un ku tej beja runajuse. Un tiulen pec to liudzia sovas motes, ka atlautu jaj visu montu izdalejt ubagim. Lucija beja motej vinejga mejta, jos tavs jau beja numiris, todel vis bogotus dzimdinotoju monts pidareja jaj. Nu isokuma vinas mote negribeja biūt ar tu mirā, jo taj aprodušaj*) dzejvot lelā turejbā, nebija vigli škertis nu monta. Utrkort jej bej nudumojuse izdut sovu mejtu pi vejra kajdam jauneklam nu pogonim. Bet mejta taj runoja. „Es negribu it pi vejra, par tu ka velejus dzejvot mizušam škejstejbā. Kolpušu tik Kungam Jezam un Jo milejbas del gribu dzejvot nabadzejbā. Ar sovu montu palejdzesu bedejgim lautenim, kurus Divs ir numilojis. Atnoks nove un gribut — negribut bius joškiras nu lajcejgo monta. Kolposim tod Divam poši nu loba prota.“

Pec to sv. Lucija soka pordut dorgas litas un salasejtu naudu daleja ubogim. Kad izzinoja tu tis pogons, kurs gribeja Luciju pajimt par sivu, vajcoja, kam jej pordut sovu mantejbu. Jej tam atsaceja, ka šej gribute par šito monta naudu nuperkt vel ku loboku. Jis tam iticeja. Bet pečok jis iraudzeja Luciju visu izdolut ubagim. Nudžida, ka jo briute biušcute palikuse par Kristejtu. Tiulin tod devia zini storostaj un svatu Luciju nuvedia uz muku. Jej turedama cerejbu uz Divu, stojos bez bajles pret netajsneju tisotoju, par kuru zinoja ka spiss ju ajzligt Kunga Jeza, patisejgo Diva.

Storosta izzinojs, ka Lucija taj ciši miloj škejstejbu ka simtkortejgi lobok gribatu numert mukós, nekaj izgajsinot nevajnejbu, pasceja citim pogonim laj ju pajem uz sovu satu, un tur laj par vari vad viniu neškejstejbā. Sv. Lucija liudzia palejga nu Diva, un Divs atnokia jaj palejdzatu. Lucija palika tik stipra, ka ni vins nu vejrišim nevareja jos ni nu vitas pakustinot. Jej stoveja mirejga pret plesejgus pogonu pulku, un ti visi nevareja jaj niko padarejt. Tod jemja stričus, apseja Svataj ap rukom un kojom, un visi ar pulku

*) aprodušaj = dajiukušaj.

vilka poši, bet nevareja pavilkt: sv. Lucija stoveja nepaku-stinota, kaj kajds kolns. Ajzjiudzia tod daudzi veršu, bet un ti nimoz nevareja pavilkt. Rang, kaj Divs miloj škejstejbu un gļojoj tus, kuri poši negrib grakot.

Pogoni tu redzedami, gribeja ju ar guni sadadzinot. Aplika tod ar svečim, un citom leši dagušom litom, ajzdedzia, un svidia guni versa uz Svatos, bet un guns jaj škodes ne-dareja. Turejz sv. Luzija soka runot uz tim pogonim: „Redzit, es liudžu Kunga Jeza, ka nedutu man tiulen numert, todel tod un nevarit manis nubejgt; un liudžu to nu Diva todel, ka jius iticatu tam patisejgajam Divam un atstotu sovus divaklus.“

Tulajk storosta pordiuria ar zubinu sv. Lucijas koklu. Nu tajda diurinia ikkotris cilvaks biutu numiris, bet sv. Lu-cija dzejvoja un vel tolok runoja, gribadama tus pogonus at-grist uz Divu. Jej pasludinoja, ka jau drejzi tamá molá vajrs nemucejškuši Kristejtus laužu par ticejbu. Un taj ari patiši nutika. Tamá pat diná tos puses pogonu kejšers nu-mira, un cits isoka valdejt. Tis jaunajs kejšers neatlavia nusist ni vina cilvaka par ticejbu. Cikam vel sv. Lucija ru-noja, atgoja to tajsnejgo kejšera kara-vejri, un pati tu ne-tajsnejgu tisotaji, kurs muceja sv. Luziju, pajemia un nutisoja pati uz novi par viltejbu. Tod sv. Lucija papraseja baznejc-kunga, pijemia Visusvatoku Sakramentu un Postora svetejbu un taj svati numira. Uz jos noves vitas, Sirakuzu pilsatá, ir izcalta baznejca, kuraj itej Svato ir par Ajzbildatoju. Jos noves dinu svetejam 13 Decembrī, t. i. zimas menesī.

28 Decembrī t. i. zimas menesī ir Nevajnejgus berneniu dina. Brismejgajs Herods nukovia daudz barnus virejšu kortas gribadams nunovet Jaun-pidzimušu Pestejtoju. Divs laj sorgoj nu tajda graka; bet atsarun, Divam — žal, tajdi lauds, kuru dorbi ir lejdzoni to brismejgo Heroda dorbim; un patisi par brismejgu un nulodatu Herodu tup ti, kuri kaun

nevajnejgus barnus, vaj ikš misas, vaj dveseles. Sit zemé sovus barnus ari ti bezprotejgi vejri, kuri slikti apsait ar sovom sivom, kad vinas jau ira uz griutom kojom. Sisdams tulajk siviti, nusissi ari barnu. Mozu barnu nevar likt rejzé ar sevi gultá, jo taj vari viniu nužniaugt biudams migá. Vis pori josorgoj barnu nu visa, kas jam varatu škodejt. Bet sliktoki ir par Herodu ti, kuri kaun zemé berna dveseli, tis ir, kuri vad vinius graká: moca sliktá, negudejgi runodami. vaj dzidodami turejz, kad barni ir klot un klausas, voj kaj citajz pavad un paskubinoj uz launu. Vaj, nelajme tim laudim, nelajme, kaj pats Kungs Jezus ir brejdinojis.)*

Ap sv. Ontonu, tuksneša dzejvotoju.

Svatajs Ontuns jau nu barna kojas rodejas visim par ciši gudejgu puškinu. Jo dzimdinotoji numira atstodami ju vel mozu; jis palika pats par lela monta sajminiku; rejzé ar ju palika ari par borinejti jo moza vinejga mosa. Ontons beja ciši želsirdejšs, un kad jis rejzi izdzerda baznejckungu skajtut nu Evangelijuma šus vordus: „Jo gribi biut pilnejgs, pordud visu, kas tev ira, izdoli ubogim un ej pec manis.“ Jis tiulen padareja lejdz šim Pestejtoja vordim. Laj gon Kungs Jezus nelik te visim laudim dzejvot tajdā nabadzejbā, tik ajcinoj uz tu izradzatus, tus kuri poši velejas sasnegt augstoku svatumu, todel ari pilik tus vordus: „Jo gribi;“ ne-pisoka, kaj pimaram: ir likts ticet ikš patisejgo Diva, kaj pi-soka siudzet grakus un vajdet par vinim; bet sv. Ontuns gri-beja darejt visu-ku, kas ir por visuloboku.

Taj pordevia sovu montu, naudu izdaleja ubogim un pats goja dzejvot tuksnesī, kur pacitia visajdu litu iztriukumu. Jis tur vinajz liudzia Diva un stipri gaveja. Par visu godu edia tik pa vinajz rejzej diná, un tod ne agrok, ka pec saules ritešonas; bet un turejz edia tik pa drusceniaj, pa kajdam

*) brejdinojis = bidejis.

majzes gabalieniam ar tejru iudini. Gadejos ari, ka pa dinas trejs pa visam niko needia, tik caturtá diná del spaka patu-rešonas drusku porkudia.

Neškejsts gors tu redzedams jemia Ontonu kardinot nu skaudejbas. Pimineja jam vinajz, ka kaj tod jis, kurs bejis par tik bogotu cilvaku merdej sevi te bodá, un snedzia jam tajdus dumas. „Tu tad esi lelu kungu dals, kam tod tu sevi komoj. Tu esi tajds skajsts, tajds vorejgs un vojs, ka tu nepanessi griutas dzejves ikš pakutas tuksnesi. Vaj tev nav zal tovas mozenias mosenias, kuru esi pametis satá. Ej tu pats uz sovu satu un dzejvoj kaj citi.

Bet sv. Ontons nepaklauseja tos viltejgos neškejsta gora kardinošanas un goja vel tolok tuksnesi. Tulajk valns isoka ju kardinot ar neškejstejgim dumim un korejbom. Sv. Ontons uzvareja un šitos kardinošanas ar gaveni un dedzejgoku Diva liugšonu.

Neškejsts gors, redzedams, ka un tis niko nelejdz, ka sv. Ontons jam nepasadud, pasarodeja jam ar lelu citu valnu pulku, krita uz jo versá un soku dauzejt. Nu isokuma Divs dalajdia, ka sv. Ontons lauzdamis ar tim valnim topa ivajnots, t. i. ranejts, un pakrita pi zemes. Bet pečok, kad vel guladams uz zemes, karškok pisaucia visuvarejgu Diva palejgu, valni atsarova nust un niko jam nevoreja padarejt, tik bideja ju nu tolines. Cits nu viniu pasametia par ļoci, cits par vilku, cits par ciuku, vaj par plesejgu suni un tam lejdzonu. Sv. Ontons vel guladams uz zemes, un vardamis uz vinim saceja: „Zinoms, ka jius bez Diva dalajzšonas niko nevarit man padarejt. Laj gon es tagad esmu storp jums, kaj mozs torpens, bet, kaj diva kolps, esmu stiproks par šim lupim. Par velti mani bidejat: jo Divs ar manim, tod es ar svata krista zejmi, varu jius tiulen atdzejt nust.“ Tamá pat ocu-mirkli pasarodejas spudrums nu dabasim, un valni izgajsa, kaj puteklis, un sv. Ontons iraudzeja Pati Kungu Jezu, tod jis uzsauca ar pricas osorom: „O miļajs Jezu, kur tu beji nu isokuma, kad es lauzus ar tim launim gorim?“ un

izdzerda bolsu: „Es beju tepat, bet nu isokuma verus tik uz tova patia spaka. Nebejistis, visod tev palejdzešu.“ Un Svatajs tiulen topa izzolejts nu ranam un palika vel stiproks un vasaloks, ne kaj pirmok beja.

Jis goja tulajk tuksnesi un neškejsts gors soka ju otkon kardinot. Numetia pret ju sudobra bludeni, pečok lika pret viniu zalta gobolus, bet Svatajs pazina, ka valns grib ju apmonejt, un neticeja tam. Svatajs Ontons dzejvoja tuksnesi vintulejgs 20 godu. Pec to izzinoja lauds jo dzejvi, un daudz kas atgoja pi jo, gribadami tajpat dzejvot tuksnesi, un kļausejt sv. Ontona visakamá. Tajds beja sv. Ontona Zakona aba brolestes isokums. Šis Svatajs taj vujceja sōvus tuksneša lejdz-dzejvotajus: „Bižok liudzit Diva. Nepasadudat valna kardinošonom. Patisejgam Katolam valns niko nevar padarejt, kolpoj tik Divam nu visas sirds. Tik nevajaga nu isokuma porok ciši gavet un citus visajdus griutumus un osas pakutas panest, kaj dora vaci un jau aproduši tuksneša-dzejvotoji. Socit pa mozm, bet un mozas litas izpildit, kaj tik var, lobok. Esit pazemejgi, želsirdejgi, bez dusmes, un kolpojit Kungam Jezam ikš škejstejbas, un milojit Ju nu visas sirds.“

Svatajs Ontons roja ar borgim vordim visus tus, kuri atsaškejria nu Svatas Katolu Ticejbas. Tajdu pavisam nelajdia pi sevis, bet sorgojos nu vinim, kaj nu lipejgas slimejbas. Šis Svatajs, kad jau beja jam 105 godi, padejā sová slimejbá, vujceja un pimineja vel rejzi visim tim, kuri beja klot, ka visod paturatu Svatu Katolu Ticejbu, klausejtu Vejskupu un baznejkungu. Pec to svati numira, un lauds caur liugšonom uz sv. Ontonu daboj tagad nu Diva daudzi brejnumu un želestejbu.

Ap sv. Feliksa dzejvi.

Svatajs Felikss beja par baznejkungu. Tulajk tamá molá pogoni jemia mucejt Kristejtus lauds. Noļas pilsatá gribeja sagint sv. Maksimu Vejskupu, bet Vejskups nusaglo-

boja nu slapkauniu uz kajdu lajku un atstoja sová vitá sv. baznejekungu Feliksu. Tod pogoni, neatraduši Vejskupa, soka komot sv. Feliksu. Sazniaudzia jam nezelejgi rukas un kojas un isledzia citumā. Pogoni gribeja viniu pa prišku ar bodu merdet un pečok numucejt, bet želejgajs Divs to nedalajdia. Kad sv. Feliks taj sasits guleja, pasarodeja jam Engels un pasaceja: „Feliks, celis un ej pec manis.“ Felikss ranga kustinotis, un tiulen spriuk valá nu pinaklim. Tulajk Engels izvedia ju nu cituma, kurs beja un palika ajzslagts. Sv. Felikss otkon goja pi Kristejtim laudim, kurus drusinoja, moceja un paciļoja jus nuvorgušu goru. Jis beja ciši želsirdejgs, un ar ku tik vareja, palejdzeja nabadzejgokim. Jis moceja, ka pogoni var tik misu nukomot, bet ka dvesele, vojota bindama, vajrok ajzpelnej moksas pi Diva, jo tik visu paciss mirejgi un Diva milejbas del. Pogoni mudri padzida, kur ir sv. Feliks un tiulen siuteja šovus slapkaunius, un ši satopa Feliksu pilsatá; bet Divs nedevia šam svatajam baznejkungam tikt tagad pogonu rukós. Divs aptimsoja jus acs taj, ka laj gon ji beja redzejuši sv. Feliksu bet šurejz jo nepazina. Vajcoja tod jo patia, vaj jis nezins, kur ass Felikss. Šis smidamis atsaceja. „Feliksu ir daudzi, es nezinu, kuro jius meklejat.“ Pogoni goja tolok. Sv. Feliks ka ne toptu pazejts, goja mudri uz citu ilu un ti pasagloboja storp sinom kajdá timsá un šaurá kakteniá. Pogoni mekleja. Vins nu jim beja pamanijis, kaj sv. Feliks globojos un tiulen sasaucia citu, kuri saskreja uz tu vitu ar lelu pulku, bet Divs un te sorgoja sovu kolpu; kaj tik svatajs Feliks beja igojs tamá kakteniá, tiulen rodos dzerniuklis un ajzstipia tu vitu ar sovu tejklu. Pogoni, iraudzejuši staipekni, ni dumot nedumoja, ka Feliks ti varatu biut nusaglobojs. Jemia tod lomot tu cilvaku, kurs vinius bej uz turini atvedis, sacejdami: „Te un miusa nevaratu ilejst, ne tik cilvaks,“ un goja prujom.

Pec to Feliks, dzejvodams šaurá kambarejtí, globojas nu pogonim sesus menešus. Drejži numira tos pogonu valsts varmocejgajs keizers un soka valdejt divabajlegajs Konstan-

tins Lelajs. Jis devia miru svataj Katolu Baznejcaj un pogonim nebeja atlauts mucejt Kristejtus lauds, par tu ka pats tis keizers palika par Kristejtu. Tulajk sv. Feliks, jau niko vajrok nesabejdams, moceja lauds un grizia uz Divu, un taj, nudzejvojs garu miuzu, bogots ar nupalnim, mirejgi numira, ka dzejvot miuzejgá pricá debesís.

Ap sv. Eduarda dzejvi.

Svatajs Eduards beja par Anglijas keniniu. Tik ku, jauns biudams, isoka valdejt, kaj Anglijaj uzgoja griuti lajki. Citas valsts, ejsti Danijas keninš Kanuts vordá ibruka Anglijá ar daudz tiukstušom kara-vejru. Isasoka kars. Tulajk Anglijá beja daudz sliktu lelķungu, kuri nepalika uzticejgi sovam valdinikam Eduardam, bet bez pretejšonos, negudejgi atsadevia Kanutam, un nudevejgi pijemia tu svešiniku par sovu keniniu. Patisejgajs keninš Eduards topa izdejts nu sovas valsts. Tulajk jis jemia taj lingt Diva: „O Visuvarejgajs Divs, jo Tu man palejdzejsi izdejt nu Anglijas tu munu pretiniku, netajsnejgu Kanutu, apsajemu Tev, o želejgajs Divs, dzejvot tod ikš šķejstejbas lejdz novej; un kad jau sokšu otkon valdet sová Anglijá, kaj keninš, apsajemu tod nuit uz Rimu, kur dzejvoj Pavests un liugšu Tevis tur pi sv. Pitera Apustola groba.“

Milasirdejgajs Divs isklauseja svato keninia. Drejži pec to numira Kanuts, un Anglijá soka otkon valdet Eduards. Augsti kungi, kuri dzejvoja pi keninia, saceja viniam, ka jam nepiešami vajags pajimt sivu, par tu ka citajzok pec jo smertes vareškuši otkon biut nemiri, cikom icaltu jaunu keniniu. To pat praseja nu svato Eduarda un visi lauds. Tulajk tis Svatajs liudzia Diva, laj jam paroda, ku darejt, ka neporkopt sova apsulejuma dzejvot šķejstejbá. Padareja taj. Atroda divabajlejgu mojtini, kura taj pat kaj jis, beja apsajemuse dzejvot šķejstejbá, un ar tu sasalauloja Taj apmiri-

noja lauds, un neporkopia sovu apsulejumu Divam, jo keninš ar sovu briuti dzejvoja tik kaj brols ar mosu.

Eduardam palika vel vins apsulejums, kas bej joizpilda. Jam bej joizdora svatcelošona uz Rimu. Bet nu Anglijas uz Rimu ciši toli. Tam keniniam tod biutu vajdzejis braukt uz turini kajdu pusgoda, bet kaj tik sv. Eduards biutu izgojs nu Anglijas, Danijas keninš tiulen otkon ibruktu Anglijā: izcaltu kars, kas padarejtu laudim daudzi launa. Keninš Eduards pats nevaradams braukt, siuteja uz Rimu sovus vitinikus, un uzdevia tim, ka itu pi Svato Tava un liugtu Jo, ka keninia braukšonu uz Rimu samejtu ar kajdu citu lobu dorbu. Pavests taj un padareja: lika tu naudu, kuru biutu bejs joizdut celā, izdalejt ubogim. Un vel pastatejt vinu Klosteri. Keninš Svato Tava valu*) uzticejgi izpildija.

Sv. Eduards češki**) klauseja sv. Mišas. Del ubogim beja ciši zelsirdejgs, kaj tavs. Del visim laudim, pat un sliktim, labi dareja, cik vin speja. Jis vel dzejvodams padareja daudzi brejnumu. Kajdu klibu, ajznasdams ju pret oltori baznejcā, brejneji izzoleja. Daži okli palika vasali caur tu vin, ka skoloja acs ar tu iudeni, ar kuri sv. Eduards bej sev mozgojs muti. Tropejos rejzi, ka tod, kad pi golda rejzē ar keniniu sedeja kajds sliktis kungs Godvins vordā, kurs kara lajkā bej palejdzejis inajdnikim nukaut keninia broli, sv. Eduards pimineja sovu nukautu broli. Godvins nusabejda. Dumoja, ka bius nustropats par sovu nedorbu; un gribadams sevi attajsniot, caur ajzalikšonu un ajzalodejšonu, pajemia majzes kimuseni un saceja: „Jo es esmu nukovis keninia broli, laj šis majzis gabalens isaspriž man rejklā.“ Divs tu dalajdia. Godvins ajzareja un tiulen numira.

Sv. Eduards, kod tik satika ubogu, visod devia kaļadu. Bet rejzi nutika, ka jam niko nebeja lejdz, tod satiktom ubogom atdevia sovu gradzinu. Neilgi pec to, divi keninia su-

*) vala = griba.

**) češki = biži.

lajni beja taj ajzamaldejuši ka nevareja tikt satā. Tulajk pasarodeja jim nezkajds cilvaks un parodeja celu; škerdamis nu jim tis nepazejstamajs izsaceja tus vordus: „Es esmu sv. Jons Evangelists, jiusu keninia Eduarda Ajzbildnis. Nesen pasamits par ubogu praseju nu jo kaļadas, un rang, jis man idevia šitu zalta gradzinu; jemit ju un pasokit jam tu, ka pec sešim menešim mes sasatiksime ar ju debesīs.“ Un taj ejstin nutika. Sv. Eduards ari numira tamā, paprišku pasludinotajā lajkā, ejsti 1030 godā.

Ap sv. Agnezes*) dzejvi.

Svato Agneze, vel tik 13 godu mejtine, upureja sevi Divam un apsiuleja dzejvot miuzam šķejstejbā. Jej dzima un dzejvoja Rimas pilsatā. Jej ciši patika kajdam tos pilsatas augsta kunga vinejgam dalam, kurs ju gribeja pajimt par sivu. Tis jauneklis beja par pogonu, jo tulajk, t. i. ap 298 godu tamā vacu vacajā piltatā pa lelokaj dalaj dzejvoja vel pogoni. Tis Agnezis milotojs atsiuteja jaj daudz bogotu dovonu, prasejdams palikt par jo laudaveniu. Bet sv. Agneze lidzias pijimt ar tim vordim: „Jau es esmu sevi apsulejuse lobokam, varejgokam un bogotokam briutgonam, ne kaj tu esi.“ Jej dumoja te par Kungu Jezu, bet pogons to nesaprota dumoja ka Agneze runoj par kajdu bogotu jaunekli, un brejnojas, kas tis tajds varatu biut, jo jis pats beja ciši bogots. Siuteja vel dorgokas litas, bet sv. Agneze vis jus nepijemia; jis palika nuskumejgs. Un kad izzinoja, ka Agneze ir par Kristejtu, soka pricotis, un ceret, ka caur mukom vares ju pispist palikt par sivu, voj mozokajs, atriht. Jo tavs ari bej ciš dusmejgs, ka Agneze pretejos jo daļam, un raudzeja nu isokuma pirunot Agnezi ar lobim vordim, bet vis beja par velti. Pogoni tod pajemia nevajnejgu mejtini un nudevia

*) Agnezes = Agneškas.

tisaj. Tis pats augstajs kungs, to jaunekla, kurs Agnezi bildinoja, tavs beja par augstoku tisotoju. Is tod isoka pratinot Agnezi: „Vaj tu esi jau nukristejta?“ Agneze atbildeja: „Es sen jau esmu atsadavuse munam Pestejtojam ar misu un dveseli un nikas manis neatraus nu Vinia.“ Pogons saceja: „Izlos sev vinu nu som divejom litom. Vaj izej pi muna tik varejga dala, vaj es tev likšu kolpot miusu divim. Tev bius dadzinot guni pret miusu diviti Vestu.“ Svato atsaceja: „Man lobok biutu izit pi tova dala, par tu ka jis ari ir cilvaks, kuru Divs radeja pec sova gima un lejdzejbas, ne kaj piliugt nedzejvu divaklu, akmeniu, vaj kuka gobolu. Bet niko nu to visa nebius. Es kolpošu, cikam dzejvošu, ejstinajam Divam, kurs radeja dabasus, zemi un visas litas caur miusu Kungu Jezu Kristu, kurs mius atperka numerdams pi krista, augšan celas trešā dinā nu mirunim, ira uzkopis debesīs, un atis pasaula gola sudejt visus lauds. Tam es tieu, Vinia klausu un miloju.“

„Jo taj,“ pogons atbildeja, „tod es tevi citajzok stropešu. Tu nesabejstis numert nu mukom, tod es godošu par tu, ka pazustu tova Kunga Jezam upurato škejstejba. Es likšu tev dzejvot nekaunejbas moją.“

„Ak tu nelajmejjags pogons,“ atsaceja sv. mejtine, „ka tu zinotu ap ejstinu Divu, ka Jis ir visu varejgs, tod tu manis taj nebidatu. Es tev soku, ka neupurejšu divaklim un Divs munas škejstejbas gļobotojs, sorgos mani taj, ka ni vins inajdniks nespes man tos atjimt, un es visod palikšu nevajnejga.“

„Kad Svato bej jau nuvasta tamā moją, jej iraudzeja ar lelu pricu Engeli Sorgotoju stovut klot. Engels apleja ju ar tajdu brejnejgu spudrumu, ka visus apjemia bajle, un nivins nu delišim neisadrusinoja it pi vinas klot. Vinejgi tik tis jauneklis, kurs koroja viniu dabot par sivu raudzeja tivotis, bet Engels Sorgotojs nelovia tam pogonam ajzkart Svatu mejtini un jis tiulen topa nu Engela nusists lejdz novej.

Tod nusabejda to jaunekla tavs, jam beja žal bez mara vinejgo dala, porstoja mucejt sv. Agnezi, bet jemia viniu ļiugt ar osorom, ka jej atdzejvinotu jo dalu.

Agneze tod saceja: „Jius pogoni neesit cinejgi tos zelestejbas, bet ka jius ticatu vinejgam un patisejgam Divam, liugšu, laj Kungs Jezus picel nu mirunim tovu dalu.“

Tod tej Diva kolpiunejte ejisu bridejti*) paliudzia Diva un jauneklis celas dzejvs un vasals. Redzedami tu brejnumu daudz pogonu pijemia Kristejbu, un pats tis lels kungs ar sovu dalu ari palika par ticejjim; un gribeja jau ļajst valā sv. Agnezi; bet citi launi pogoni saskreja un klidzia, ka Agnezi nutisot uz novi. Sliktim laudim ļobi nepatejk. Tod saļika lelu guni uz kuras gribeja sadadzinot svatu merdzeni. Bet guntenia jos nedadzinoja vis, jej stoveja guni, kaj kajdā skajstā ustobā: guns nu jos atsarovia nust un skreja pogonim versā. Tulajk sv. Agneze atsamatuse celūs un sašlejuse rucenias, taj liudzia Diva: „Guds un slave Tev, o miuzejgajs un visuvarejjags Divs, ka Tu munu misu un dveseli lejdz šam ļajkam esi miļasirdejjgi gļobojs. Bet gon jau tus brejnumu. Pajam mani, o Kungs Jezu, uz sevim.“

Kad tu runoja, nezkajds pogons vinių pordiuaria ar zubinu koklu un taj sv. Agneze numira. Uz jos novis vitas ir pastatejta baznejca, kuru sauc par sv. Agnezės baznejcu, kurā un tagat laudz izliuds nu Diva daudz zelestejbu. Pi tos baznejcas ira klostērs del mejtinem, kuros atsadod pa visam Divam un dzejvoj atškertas nu pasaula ikš liugšonom, škejstejbas, paklausejšonas un graku vajdešonas dorbim. Sv. Tavs lika tom mejtenem audzet boltus jerinius, pečok nu tus jeriniu vilnas, tos pat divabajlejjgas mejtines auž un tajsa sovajdu meteļejti, kuru sauc par „pallijumu“ un kuru Sv. Tavs siuta jaun-icaltim Erevejskupim. Tis ir jim par vares un nevajnejbas zejmi un rutu, kuru volkoj pi Diva kolpošonas dažos ļeļokós svatdiniās.

*) bridejts = šaltenia.

Ap sv. Ignata dzejvi.

Sv. Ignats beja par Vejskupu Antiochijas pilsatā. Dzejvoja ap 110-tu godu pēc Kunga Jeza piedzimšanas. Tulajķ par Rima valsts ķeķzeri beja pogons Trajans vordā. Šis laķzdamis uz karu, liudķia sovu divaklu, un upureķa vinim, un citus lauds spidia tu pat daretķ. Keķzeram pasceķa, ka Veķskups Ignats daudz pogonu atķriķut uz Kristeķģus ticeķbu, un ka Antiochijā jau nikas vajķrs negribeķķis ķus divu piliugt. Keķķers lika atvest sv. Ignatu uz sevi, ķemia pret vinu lileķķt sovus divaklus. Bet sv. Ignats visim skajķdri pirodeķa, ka vins tik ir eķķstajs Divs, un ka nepieķķami vajag ticeķķ Pesteķķtoķam, kas grib izgloķķt sevi nu miuķķeķģas pazuķķonas. Trajans redķedams, ka sv. Ignata neķares pispist aķķaligt Kunga Jeķa, nutisoķa ķu uz novi. Pogonu kara-veķķri izliķa pinaklus uz Svato rukom un koķom, kaķ beķa keķķers pisaceķķs un vedia ķu uz Rimu. Tulajķ, kaķ Antiochijā, taj aridķan Rimā, beķa daudz Kristeķķtu lauķu. Sv. Ignats raksteķa uz Rima Katolim, un tamā rokķķtā pateķķias Divam, ka ķam kaut*) vacam Divs atlaun biut numuķķeķķtam par ticeķķbu. „Paldiķ Divam,“ saceķa, „es numeķķķu par Ticeķķbu, laķ ķina pogoni, ka Kungs Jeķus idus ticeķķģim miuķķeķģu dķeķķi par ķu laķķeķģu, ķuru pogoni atķķem nu mums. Ķius tod, muni mili, ne-esit ciķ nuskumeķģi munas noveķ del. Atlaunit, laķ es jau eķķmu pi Diva. Nesapiuleķķit, ka mani izdaboķ nu pogonu rukom. Eķķmu nutisots, laķ apad mani pleķeķģi ķveri. . . . Laķ ģuns, ķristķ, ķveri, nucereķķona, kauķu laueķķķona un citas muķas man atnok, ka tik biut ar Kungu Jeķu. Lobok man numert del Ticeķķbas, ne kaķ valdeķķķ visu pasauķi. Pesteķķtoķķ numira par manim, es ari del Ķo, labķrot citeķķķu visajķdas muķas un atduķķu Ķam sovu dķeķķi.“

Sv. Ignats ir numuķķeķķķs un ķo kauķeni topa salaseķķķi ar leķu cinu un ģudu, un nusiuteķķķi uz Antiochijas bazneķķu.

*) kaut = koķ.

Ap sv. Agatas dķeķķi.

Sv. Agata jau nu barna dinom ķabi beķa izmoķķeķķa iķķķ svatas Ticeķķbas. Vinias dzimķdinotoķi beķa par lobim katolim, un pōrtikuķi dķeķķvoja Panormas pilsatā uz leķas solas, ķuru sauc par Siciliju. Ķeķ ķel ciķi ķauna biudama apsuleķa Divam dķeķķvot miuķķam ķķeķķsteķķbā. Un topeķ, ka tamā laķķā ķel voķķoķa Kristeķķķus, ķeķ ģataveķķas numert par Ticeķķbu, ķo tis Divam patikķu. Ne par ilķu laķķu keķķķers Decijus lika Kristeķķķus lauds kaut ķemē, kam ķi reķķē ar pogonim nepiliudķia divaklu. Sicilijķas pōrvaldeķķtoķķs aķķķģribeķa sv. Agatu paķķķt sev par sivu, par tu ka ķeķ beķa skajķķķoķa par citom margoķ. Tod ķis ķķiķa sovim kara-veķķim atvest sv. Agatu nu Panormas uz Kataniju, ķur ķis pats dķeķķvoja. Ti kara-veķķri nu isokuma aķķķinoķa sv. meķķķini ar laķķķnim vordim braukķ ķim leķķķa. Sv. Agata praķķeķa ķus, laķ ķeķ atlaun papriķķu moķu ķalteniķ paliugt Diva. Tod iķoķķuse sovā ķambareķķķi, atsamēķia ķelūķ, acs un rukas paķel uz deķesim un taj isoka liugt: „O visuķķeķģeķģais Divs, tu ķini munu siķķi un ticeķķbu, istiķķrinoķ tod mani, ka es palikķu vi-naķķķ ķķeķķķķa. Laķ neķķeķķķķķķģs ģors, un tis pogons vinia kolps neporķar manis. Piķķem man kaķ ķauķu sovu upuri, tok tu esi muns vineķģaķķs, patiseķģģaķķs un miuķķeķģģi ģudinōķamajķķ Divs. Amen.“

Kad teķ Svato atbraucia uz Kataniju, tis Sicilijķas versiņķķķ ķķiķa sv. Agataķ dķeķķvot pi neķķaķķdas siķķites, ķuraj beķa picas meķķķas. Teķ siķķite biudama par divaklu ģudinotoķķu, ģribeķa ari sv. Agatu apradiņot ar ķo pasauķa launumu. Ķeķ ar izteķķķķōnu un lomoķķōnus piuleķķas pispist Svatu atķķut ģudu divaklim, un numilot misas baudeķķķumus. Bet sv. meķķķīne, kaķ aķķminia miurs, atsatureķa pret visom ķardinoķķōnom. Liudķia tik ķeķķok un ar osorom Diva paleķģa. Teķ siķķite redķedama, ka ķeķ niņķiķa nepadareķķķs, nūģoķa uz to ķungu un pasaceķķa, ka vinia neķarute niko isķķet pi tos meķķķīnes. Tod tis versiņķķķķķ luti aķķķadusmoķa un paveķķeķa atvest sv. Agatu uz seķķim. Kad tis beķ padareķķķķķ, ķis ķemia ķoķ vajķķot, kam ķeķ ķo neķķlausa un neupureķķ divaklim. Bet sv. meķķķīne ķam atbiķķeķa ar ģaru

runu, kurá pirodeja pogonu ticejbas aplamejbu, taj ka versi-
nikam bej kauns, un gribejt — negribejt joatzejst, ka sv.
Agata runoj patisejbu; bet vis tis nejedzejgajs pogons ispidia
ju timsá un smirdušá citumá. Nokušá diná jis atkon saucia
sv. Agatu pi sevis un visajz pirunoja ajzaligktis Jeza. Pečok
jemia brismejgi mucejt. Bet sv. Agata ne tik vin neatkrita
nu patisos ticejbas, bet vel gribeja tu pogonu ar gudru runu
atgrist uz Divu. Kad ju sita, jej saceja: „Taj kritni sisdami
jius nu munas misas izsisset, kaj nu ozbora palovas. Un
muna dvesele tejroka un skajstoka iis dabasús.“

Pec šaustejšonas pogoni pliukoja un grajzeja sv. Agatas
misu, darejdami leļu sopi; pat atgrizia jaj kriutis un taj
tikku dzejvu ajzsledzia otkon citumá. Tulajk želejgajs Divs
remdeja sopes sovaj kolpiuniaj: siuteja uz viniu sv. Piteri
Apustolu, kurs ar jaukim vordim ju ipricinoja un pasludinoja,
ka tiulen taps izzolejta nu vajniom, tas ir ranom. Taj ari
patis nutika, sv. Agata palika vasala. Gudinoja tod Divu
par tu brejnumu, un gatavojos uz jaunu karu ar pogonim.
Un patiš ne por ilgu lajku pogoni izvedia ju nu cituma, un
beja dižan porstejkti*) pamanejdami, ka sv. Agata beja pavi-
sam vasala.

„Redzit niu, saceja sv. Agata, Kunga Jeza varejgu
spaku? Jis mani izzoleja vina ocu-mirkli. Jis ira patisajs
vinejgajs Divs, bet jiusu divakli ir par neškejstim gorim.
Kam jius cinejat nedzejvu zalta, voj akminia gobolu?“

Bet sv. Agatas mocejba pogonim nepalejdzeja, vini vel
vajrok uz jos sirdejas. Ji sakiura lelu guni, uz kuras gribeja
sadažinot sv. Agatu. Ji jau nesia viniu pi guns, bet raug,
kajds brejnums nutika uz sv. Agatas liugšonu. Zeme soka
tricot; visi tos pilsatas lauds jemia nu bajles brekt, un daudz
nu vinim atskrejuši uz mukas vitu, klidzia, laj nekomoj sv.
Agatas. Turines versiniks ari nusabejda; porstoja mucejt, bet
nepalajdia vel pavisam valá. Lika ivest otkon citumá. Te

*) porstejktam biut = iraudzet ku negajdejtu — brejnotis.

jau nuvordzinota un nukomota sv. mejtine liudzia Diva, laj
jau pajem ju uz sevim, un mirejgi numira. Kristejti lauds
pagloboja vinias misu ar leļu gudu. Launajs versiniks, kad
jau nebeja varejis sv. Agatas dzejvas porvaret, gribeja kaut
vinias montu čupt ruká. Bet Divs jam un to neatlovia: jis
braukdams pa celu, ikrita upé un nuslejka.

Sv. Agata ir atzejta par Sorgotoju nu guns. Jau tiulen
utrājá godá pec jos noves, kad Etnas kolns soka izveimt bris-
mejgu leļu guni, Katanijas dzejvotoji liudzia Diva caur sv.
Agatu izglobt jus nu nelajmes. Stovuklis bej brismejgs.
Guns ar vinu vajrok soves ora nu kolna. Zeme isoka tricet.
Pečok kolns jemia svajdet nu sevis ora ar leļu rejbini nukor-
susus akminius. Ti jau skreja uz mista pusi; rejzé ar tim
akminim soka litis uz pilsatas pusi leļa un korsta škejstuma
straume, kuru sauc par ļavu. Visim biutu atnocs gols, jo
sv. Agata nebiutu izliuguse nu Diva apsazaļošanas. Raug,
kajds brejnums nutika. Kad visi kristejti un pogoni saskreja
pi sv. Agatas misas, karški liugdami globšonas ar rejzi zemes
tricešona aprima, brismejgajs kolns nuklusa, un gunejgo sveču
straume atsagrizia. Kaj brejnejs ir Divs ikš sovim Svatim!

Ap sv. Dortas dzejvi.

Sv. Dorta dzejvoja Kappadocijas pilsatá 230 godá pec
Kunga Jeza pidzimšonas. Jej beja divabajlejgi izaudzata nu
Katolim dzimdinotojim un taj ari labi izmocejta sv. Ticejbá.
Jej apsajemia miuzam dzejvot ikš škejstejbas, bet miuzs jaj
nebeja gars. Tulajk pogoni Kristejtus lauds komoja un sita
zemé par sv. Ticejbu. Uz Kappadociju atbraucia versiniks
Sapriciejuss ar sovim kara-vejrim un tiulen lika stodejt sev
prišká sv. Dortu. Kad jej negribeja gudnot divaklu, jemia
ju visajz mucejt. Bet tis pogons redzedams, ka sv. Dorta
gribatu lobok numert, nekaj ajzalikt Jeza Krista, devia ju di-
vejom sivitem, laj pirunoj ju atstot Kristejtus Ticejbu un sokt

upuret divaklim. Tos sivites beja pirmok par kristejgom, bet pečok muku bejdamos, ir atritušas nu patisos Ticejbas un palikušas par pogonitem. Jos tod gribeja ari sv. Dortu pirunot, laj tajpat pador. Jos uz ju saceja: „Paklaus to miusu versinika, tod varesi dzejvot ikš bagatejbas. Kopec tu sevis nežaloj. Tu esi tajda jaunenska un skajsta, soc gudinot miusu divus, izej pi vejra un baudejsi šo pasaula pricas.“

Sv. Dorta atbildeja: „Ak jius nelajmeigos sivites, vaj tod nezinot, kas miusu gajda pec novel? Jius seniok bejot par kristejtom un esit dzerdejušas, kaj Divs stropes par sliktim dorbim. Ak, lobok jius manis klausit un atsagrizit otkon uz Divu.“ Un taj vel runoja gudrus vordus, cikom tos sivites porjemia žalums, tod jos uzsaučia: „Ku mes bedejgas darejsim, mes tok rejzi ajzlidziam Kunga Jeza, topec biusim pazudinotas.“ Uz tu sv. Dorta taj saceja: „Jius tagad grakojat vel vajrok, par tu ka neturit ceribas, uz Diva milasirdejbu, nekaj pirmok nu Jo atkrisdamas. Kas patiši žaloj par grakim, un stipri apzajemas uzlobot sovu dzejvi, Divs tam visod atļajss grakus. Diva želsirdejba ir leloka par visim grakim. Tod jau jiusu graku vajdešonas ari neatstums nu sevis. Kungs Jezus numira pi krista par grecinikim, ejtia pi Jo ar ticejbu, ar žalumu par grakim un cerejbu, tod milejgajs Divs visu jums atļajss.“

Turejž Svato liudzia Diva par tom sivitem un jus sirds topa satrikta, jos atsagrizia uz patisejgu Divu, un isoka vajdet par grakim. Pečok pogons Sapricijus pasaucia tuš sivišu un vajcoja, vaj jau pirunojušas Dortu ajzaligtis Jeza Krista? Šos atbildeja: „Ne, jej miusim parodeja patisejgu celu, izmoceja mius sv. Ticejbá, un tagad esim tajpat par Kristejtom.“ Pogons brismejgi apzadusmoja, jemias sist tos sivites, un pedejgi lika jos sadadzinot guni. Sv. Dorta drusinoja jos mukas lajká runodama: „Tej nove ļaj ir jums par atlejdziņošanu par grakim, taj drejž iraudzejsit debesīs Kungu Jezu, nu kura nikod nebiusit vajrs atšķertas. Taj tod tos divi sivites topa numucejtas.

Pogoni tagad soka mucejt sv. Dortu. Sita un pamožom dadzinoja ar guni, ka mukas vajrok pavilcinot, bet jej citia visu ar pricu. Pogoni brejņojos un vajcoja, kaj var eist tajdas mukas, nebiudams nuskumejgs, bet Svato saceja: „Del to es pricojus, ka drejži kliušu debesīs pi Diva, kur pricošus miužam ar Kungu Jezu.“

Tulajk kajds pogons, Teofilis vordá, saceja smidamis: „Liudzu, atsiut man nu sova raja dorzá, kad tiks debesīs obuli, vaj kajdu rūzi.“ „Labi,“ sv. Dorta atbildeja, „gajd vin, atsiutejšu.“ Un patiši, kad sv. Dorta topa nucersta ar zubinu, neporgoja vel pus-stundes, kaj mozeņš bet luti skajsts berniņš, atnesia tam cilvakam trejs obulus, un trejs smukas-smukas ruzejtes. „Še, Teofil,“ taj saceja tis berniņš, „tev šitu atsiuta nu dabasim sv. Dorta.“ Teofilis redzedams tajdu brejņumu, palika par Kristejtu, un slavināja Divu. Jis visim saceja: Tis tik ira patisejgajs Divs, ikš kura tie Kristejti, gon jau man dzejvot ikš neticejbas, tiulen pijimšu sv. Kristejbu, un kolpušu Divam kaj pidar.“

Vinia draugi raudzeja ju nu to atrunot: „Ku tu dori, ak tevi nutisos par tu uz novi. Apsaver, var biut tis barns ar tim obulim un pucejtem nebeja vel par ļēļu brejņumu.“ „Ku jius man stosit, saceja Teofilis, kaj tis nav par ļēļu brejņumu, ak tagad pi mums ir zina, dzejvojām Februara mēnesī, 6-tu diņu, ora ir soltums, kur kas var tagad atrast tajdus svajgus un tajdas zidušas pučas, kurom lapenes vel pavisam zalas? Un tis barns, kuram pa augumam nevar dut vajrok par cetrim godim . . . vaj tis nav par brejņumu. Ka jius biutu dzerdejuši, kaj jis gudri ir ar manim runojs? Taj, ka un vaci taj nerunoj. Pitejk, es pazinu patisejgu Divu, jam vin kolpošu lejdz novej.“

Sapricijuss dabojš par tu zinot nutisoja Teofilu uz novi, un taj Teofilis drejži sasatika debesīs ar sv. Dortu, kur dzejvoj miužam lajmējgi.

Ap sv. Brigitas dzejvi.

Sv. Brigitas tavs beja par sliktu cilvēku, un gudinoja divaklus, kaj visi pogoni. Jis pordevia sovu vel mezeniu meitu citam pogonam par kolpiuni. Te sv. mejtine beja par guvu-gani. Jaj beja ciši žeļejga sirds: jej daleja ubogim pinu, uz kura škitos par sajminejcu. Jos kungs, kaj pogons, nimos nezaļoja bezejgu. Jis redzedams nepilnu sviksta spani, soka dusmotis un todel Brigita liudzia Diva, ļaj ju globoj nu pogona dummēm. Žeļejgajs Divs apsazāļoja un padareja tajdu brejnumu: Sviksta spans tiulen tika pilns. Pogons, iraudzejs tajdu brejnumu, pats palika par Kristejtu, un soka ciši cinejt sv. Brigitu. Jos jau neatzina vajrs par kolpiuni, bet bagatejgi apdovinojs palajdia valā, ļaj it un dzejvoj kur patejk. Sv. Brigita atgoja pi sova tava. Jej beja ciši skajsta, un topec daudz kas gribeja pajimt ju par sivu. Bet Svato bej jau sen apsajemusia dzejvot jumpravejbā. Todel liudzia Diva, ļaj atjem nu jos skajstumu, ka preciniki*) dutu jaj miru. Divs isklauseja jos liugšonu, jej palika ar vinu aci okla. Tod isastojā klosteri par nonni,**) un dzejvoja tur rejzé ar citom mejtinem. Te jej padareja daudz brejnumu, ar kurim palejdzeja laudim un daudzinoja Diva gudu. Visu brejnumu nevar izstostejt. Paraugam pastostejsu tik kajdi pori.

Kajds sliminiks, biudams vis vinos votis, liudzia sv. Brigitas palejga. Jej apsļacinoja ju ar svetejtu iudini, un sliminiks palika vasals. Bez to jej izzoleja ar svetejtu iudini vel daudz citu. Dazi okli caur jos liugšonu isoka redzet, un mami atdabojā runu.

Kajds ļeļs kungs negribeja ļajst sovas mejtas dzejvot klosteri ar sv. Brigitu. Tulajk to kunga mejta raudzeja izbegt nu satas. Jej tavam neredzejt бага uz klosteri. Bet drejzi izzinoja ap tu satā, un tis kungs ar citu vejrū pulku dzinos pakal sovaj mejtej gribadams ju tiulen atvest atpakal

*) preciniki = tautu dali, briutgoni, svoti.

**) nonne = mukite, zakonejca.

uz satu. Tulajk taj mejtinej, kura jau beja tikuse tiuli pi klosterā, brejneji palejdzeja sv. Brigita. Jej pormetia svatu kristu uz cela, kur joja tis kungs. Kad šis atgoja lejdz taj porkristejtaj vitaj, zirgi niparku negribeja it tolok. Tis kungs nubidats ar tu nutikumu, jemā žalot par grakim, ka ajzka-veja sovu meitu palikt par nonni. Devia tod jej pilnu valu: šej otkon stojos dzejvot klosteri zam sv. Brigitas vadejbas: divabajleji, pazemeji ikš nabadzejbas un miuzejgas šķejstebas. Sv. Brigita ilgus godus nudzejvojuse un daudz loba padarejuse atsāķejra nu šo pasaula ar pricu, ka debesis ar visim Svatim miužam Divu gudinot.

Ap minus pirmus dzimdinotoju Oduma un Ivas dzejvi.

Nu poša isokuma beja tik vins Divs ikš Visusvatokas Trejadibas. Vajrok nebija niko. Visulobokajs Divs gribadams, ka un cits kas dzejvotu un biutu ļajmejgs, radeja dabasus, zemi un visu kas tik ir uz pasaula. Engeli un lauds topa taj radejti, ka miužam nemertu. Visupirmok Divs radeja Engelus un devia jim ļajku del nupelnejšonas miuzejgas ļajmes. Jo ji biutu visakamā Divu klausejuši, miuzejgi biutu palikuši ļobi un ļajmejgi. Bet nevisi beja uzticejgi Divam. Lels Engelu pulks, zam Lucipera vadejbas, ajzgribeja biut lejdzoni patim Divam. Tulajk Divs sliktus engelus vinā ocu-mirkli nugriudia nu dabasim un nugremdeja ellē, un ji nu smukim Engelim palika par brismejgim un nesķejstim gorim — valnim. Bet ļobi Engeli par kuru vadejtoju beja sv. Mikels Ercengels, dabojā nu Diva neporgruzamu un neatjemamu svatumu, un pastavejgu miuzejgu ļajmi.

Pec to kad jau zeme, un vis kas uz vinias ir, beja radejts, Divs pedeji radeja pirmus lauds, Odumu un Ivu, un numatinoja jus uz dzejvi raja dorzā, kur jim visa ļoba beja pa-pilnam, niko netriuka. Pec šos ļajceigos dzejves, kuraj bej nūritet bez vorgim un griutejbom, Divs jim bej nusprids iit

debesis nugriustus engelu vita. Tis vis jim bej apsulejts ar tu nurunu, jo kļausejs Diva. Tod Radejtojs devia miusu pirmejim dzimdinotojim tajdu bauslejbu, ka nu vina kuka, kuru saucia par ļoba un slihta pazejsonas kuku, neestu augļu. Nu visim citim kukim beja atlauts est, cik grib. Beja ari nu Diva pascējts, ka jo ji ess-nu ajzligto kuka, mertin numers.

Tej vinejgo bauslejba nebeja griuta. Cilvaks kajdu ļajku ju izpildeja. Bet valns, kas pats bej pazaudejs dabasus, skaudia ari cilvakam, ka tis vareja tikt pi Diva. Pasametia par čiusku, uzlejšda uz azligto kuka un gajdeja ti pirmus cilvaku. Launajs gors iraudzeja Ivu atējut un isoka sovu runu nu malim. Jis saceja: „Kam jums Divs ajzlīdzia est augļus nu visim kukim?“ „Ne,“ Iva atbildeja, „ajzlīdzia est tik nu launa un ļoba pazejsonas kuka, ka mes nenumertu. Nu visim citim kukim Divs ir atlovis est.“ Čiuska saceja: „E, nenumersit, bet paliksit gudri, kaj divi, pazejsit ļobu un sliktu.“

Ak, Jo, tovu nelajmi, tu ļabproteģi isoki runot ar sovu inajdniku! Vajrok iticeji valnam, nekaj Divam!

Iva nušķina obuli un edia, atgoja Odums, devia tam, un tis edia, taj obi divi ikrita ļeļā grakā.

Ne par ilgu iraudzeja Divu stajgojut pa dorzu. Obi divi cilvaki nusabejda un nusagļoboja storp kukim. Bet kas var pasaglobot nu Diva. Divs ne tik vin visus redz, ļaj voj zemē biutu ilejduši, bet zina pat, kas ku dūmoj. Tod Divs tiulen atgoja uz tu vitu, kur ji beja, un visus nutisoja ļeļdz tajsnejbaj: Čiuska topa nu Diva nuļodata un Odums ar Ivu izdzejti nu raja dorza un ciši nustropati. Pirmok jus prots beja skajdrs, visu ku vajag zinoja bez vujcejsonas, visod gribeja to vin, kas beja par lobu, un lobu tik dareja. Bet pec graka jus prots topa aptimsots, vojs un jus griba palika mudroka uz launu nekaj uz lobu. Pirmok nebeja nedz slimejbas nedz smerts, pec graka rodos ļeļs daudzums vis-visajdu slimejbu un pedejgi ikkotram vajag numert. Kolejdz cilvaks beja paklausējs Divam, vis kas, kas tik ir uz pasaula, kļauseja ari cilvaka. Taj; saula taj ciši nedadzinoja, soļtums nesaldej, zveri

nebeja taj pleseģi, un vis kas, kas tik dzejvoj, voj aug, nedrejksteja cilvakam ribt. Zeme poša bez apstrodošonas devia gordus un sejtus augļus. Bet pec pirmo graka vis kas sasacela pret cilvaku, jis jau soka bejtis zveru, zeme bez apstrodošonas nesoka dut augļu un isasoka neporredzama visu-visajdu vorgu rinda.*) Vina tik nuceja (ceriba) palika izdzejtejim nu raja: atnokšona Pestejtoja, kuru jim želejgajs Divs pašludinoja. Pirmi dzimdinotoji pazina, ka caur graku vajdešonu, ticejbu un cerejbu ikš Pestejtoja var atdabot izgajsinotu dabasu valstejbu. Tod ciši vajdeja par grakim visu sovu garu dzejvi, un taj daboja graku atļajšonu. Pirmus cilvaku graks ne jim vin škodeja, bet porgoja uz visim laudim, taj ka ikkotris cilvaks atit uz pasauli ar pirmdzimtu graku.

Ap sv. Kazmera keninia dzejvi.

Ikkotrá kortá var biut ispestejtam. Nabagam viglok ir iit debesīs, ne kaj bogotom. Bet jo kajds augsts kungs dzejvoj divabajleģi, tulajk redzim jauku paraugu. Vajrok laužu veras uz keninia, kaj jis dzejvoj, ne kaj uz ubogu.

Sv. Kazmers beja par Pūlu zemes keninia dalu. Sv. Kazmers dzejvoja vers zemes neilgi, bet daudzi ajzpelneja. Jis ceški ļiudzia Diva, un ļaj gon beja keninia dals, ar lobu protu pakolpoja pi sv. Mišas. Pa rejzej celas nakts vidá un goja skajtejt potorus pret baznejcas durovom. Jis ciši mīloja Visusvatoku Jumpravu Mariju, un Jaj par gudu pats piraksteja garu dzismi, kuru nosoja ļeļdz un ceški skajteja. Zam smukom versejom drabem nosoja stejvus krakļus nu motim, kuri dareja sopi jo nevajnejgaj misaj. Moz edia, stipri gaveja, guleja pa ejsam ļajkam, un ne vis uz sova keninia gultas, bet uz citas zemes. Runu visod grizia uz Divu. Visi jo vordi beja divabajleģi un cineģi. Jis beja ciši želsirdej-

*) rinda = ajla.

gajs. Nikod neapļaidia atraušu, boriniu un vojotus. Visim palejdzeja, cik vin speja. Sv. Kazmers numira vel jaunūs godūs, 1484 godā, 4 Martā; jam beja turejz tik 25 godi. Jo misa topa paglobota baznejcā Vilnas pilsatā. Pi Sv. Kazmera groba zeļejgajs Divs padareja laudim daudzi brejnumu. Daudz kas nu neizzolejamim sliminikim palika vasals. Pat dazs numirušajs otkon palika dzejvs. Taj pimaram, kajdim dzimdinotojim numira mejtine. Ti dzimdinotoji ciši-ciši jos žaloja. Nunesia tod mejtines atdzisušu misu uz baznejcu pi sv. Kazmera groba, liudzia te Diva, un stipra ticejba nepalika kaunā; mejtine otkon palika dzejva. Ipricinoti dzimdinotoji nuvedia ju dzejvu un vasalu uz satu. Un daudz citu brejnumu Divs dora caur sv. Kazmera ajzbildešonu. Lingsim un mes jo palejga, jis tok ir par miusu molas Ajzbildni,*) mes ari biusim izklausejti.

Ap svatu Jezupu Visusvatokas Jumpravas Marijas Briutgonu un Globeji.

Sv. Jezups beja par tu lajmejgu Patriarku, kuru Divs izredzeja par Jumpravas Marijas Globeji, un par pasaula Pestejtoja audzinotoju. Jis beja par ticejgu un gudru kolpu, kuru Divs ir icels par Sovas Svatos mojas, t. i. sajmes versiniku. Divs ju paaicinoja uz augstom un lelom litom, tod ari bagatejgi apšinkoja ju ar Sovom dovonom, un kaj dzejevodams vers zemes, baja par Svatas sajmes globeji, taj un tagad Divs icela sv. Jezupu par visas Katolu Baznejas Ajzbildni. Kad sv. Jezups mira, tod klot pi jo beja pats Kungs Jezus un Visusvatoko Jumprava Marija, par tu un tagad sv. Jezups ir par lajmejgas noves Patronu. Lauds dzejevodami liudz sv. Jezupa ļaj jis caur sovu ajzbildešonu pi Diva, nedud miusim numert ar novejgu graku, bet ļaj palejdz lobi atsa-

*) Ajzbildnis = Patrons.

škert nu šo pasaula un tikt dabasūs. Liudzemias tod sv. Jezupa visos miusu vajdzejbos, jis ira dabasūs kaj kajds sajminiks, visa ko var mums izliugt nu Diva. Jo svatdini sve-tejam 19 Martā tis ir 19-tā dinā pavasara menesi.

Ap sv. Aleksandra dzejvi.

Sv. Aleksanders beja par Pavestu, tis ir, par Romas Vejskupu. Dzejvoja ap 117 godu pec Kunga Jeza Krista pīdzimšonas, un beja par pīktu Pavestu pec sv. Pitera. Zinat, ka tagad, 1900 godā par Pavestu ir Svatajs Tavs Leons XIII. Jis tagad ir par Pestejtoja vitiniku vers zemes un par sv. Katolu Baznejas redzamu golvu. Tej vare ir jam duta nu patia Diva. Par tajdu beja ari sv. Aleksanders. Tulajk pogoni valdeja Romas pilsatā un Kristejtim vajdzeja nu jim globotis. Sv. Aleksanders tiukstušom atgriza lauds uz Katolu Ticejbu. Izzinojuši tu pogoni, sagiusteja Svatu Tavu ar daudz citim Kristejtim laudim, un isledzia citumā. Pogonu storosta, Kvirins vordā svatim vejrim aplika pinaklus ap rukom un kojom. Kvirins brejnodamis vajeoja vina nu kristejtim, kuru saucia par Hermesu: „Kas tej tajda par ticejba, kuras del cišat tik ļeļas mukas?“ Tis atbildeja: „Pavajcoj Svato Tava Aleksandra, jis tevi izmocejs visuļeļokā gudrejba, taj ka tu ar, jo gribesi biut ļajmejgs, isoksi ticejt patisejgajam Divam.“ „Es tevi un tovu Aleksandru divim tik stipri sapejšu ar dzelža pinaklim; likšu tevi un ju ajzslegt kotru pa sevim, un jo tod jis atis uz tevim, tulajk es klausejšu jo mocejbas.“

Kaj saceja, taj padareja. Durovas stipri ajzsledzia, stateja karavejrus un pisaceja jim uzmanejgi sorgot. Sv. Aleksanders dzerdeja tu Kvirina runu; jemia liugt Diva, ļaj palejdz jam izpestejt to pogona dveseli. Divs izklauseja un padareja brejnumu. Atgoja Engels uz sv. Aleksandru un nuvedia ju pi Hermesu. Kad Kvirins iraudzeja ti Aleksandru, ciši brejnoj. Bet ajzgribeja vel jauna brejnuma. „Pi manis ira

slima mejta, saceja Kvirins, izzolej ju, Svatajs Tavs, tulajk ticejšu.“ „Labi,“ atsaceja Pavests, „atved ju uz tu kambari, kur mani beji licis ajzslegt.“ Kvirins skreja pec sovas sġimas mejtas. Kad atgoja pi cituma, atroda visu, kaj bejušu. Durovas beja ciši ajzslagtas, karavejri stoveja un riupejgi sorgoja. Jus vajcoja, vaj neredzeja ko ejmut, vaj neizgoja Pavests Aleksanders. Sorgotoji atbildeja: „Vis bej mirá, mes veremes vinumar un niko neredzejam.“ Kvirins saprota, ka Aleksanders beja izgojs un atpakal atgojs caur ajzslagtom durovom, nikam neredzams un ka pinakli nebeja varejuši jo nuturet. Topec isoka ciši cinejt sv. Aleksandru.

„Svatajs Tavs, jis taj ajzrunoja uz Pavestu, liudz Diva un par mani greciniku, še, muna slimo mejta.“ Sv. Aleksanders lika sovus pinaklus taj mejtaj pi kokla, un tej palika vasala. Pec to Kvirins jau pavisam. atsagrizia uz Divu un pijemia Svatos Kristejbas Sákramentu. Turejz saceja sv. Aleksandram: „Izej Svatajs Tavs nu cituma, tu esi par munu kungu, es tevis klausejšu.“ Bet sv. Aleksanders uz tu saceja: „Lic miru, laj es paprišku nukristu visus, kuri ir te citumá.“ Tod vel pasceja garu un ciši lobu mocejbu par Svatu Ticejbu, un visus citumnikus atgrizia uz Divu. Par tu storpu pogons Aurelijuss vordá daboja zinot par tim sv. Pavesta dorbim, un tiulen pasaucia uz sevim storostu Kvirinu, kuru lomoja ar bejdzamim vordim par Kristejtus Ticejbas pijemšonu. Kvirins atbildeja taj gudri, ka Aurelijuss biutu varejs pazejt pogonu ticejbas aplamejbu un izzinot, ka patisejba ir tik Svatajá Katolu Baznejcá, bet launajs pogons tik brismejgi ajzadusmoja, un Kvirinu sakopoja ar zubinu gobolin. Pečok jis stojos pi citim Kristejtim un komoja tus lejdz novej. Pa visu prišku muceja sv. Aleksandru: ar dzelza noglom pliukoja jo nevajnejgu misu un dadzinoja ar guni; bejdzut nucerta ju ar zubinu. Šus muceklu piminu svetejam piktaja Majá, aba lopu menesi.

Ap sv. Tanslova dzejvi.

Sv. Tanslovs muceklis beja par Vejskupu Krakovas pil-satá. Ju numuceja palajdnejgajs Pulu keniš Boleslavs. Itis keniš beja dusmejgs uz sv. Vejskupa, par tu ka jis ju gri-beja atturet nu launim dorbim un atgrist pi divabajlejgas dzejves. Keniš ajz dusem un atribšonos del gribeja pa-prišku nuplest Vejskupam ġobu slavi, un pečok, jo varatu, tod ari nusist. Atsaroda slikti lauds, kas labprot tam keniniam palejdzeja; topec netajsnejgi siudzejas, ka Vejskups ass paje-mis svešu zemes gobolu par sovu. Sv. Tanslovs atbildeja, ka jis tu zemi nupercs nu ciľvaka, kuram Piders vordá. Daudz kas tu beja redzejuši un labi zinoja, bet visi bejdos keninia, nikam nebeja drusuma pascejt tajsnejbu. Pats Piders, nu kuro zeme beja perkta, jau nedzejvoja šamá pasauli. Tu-lajk sv. Vejskups izsaceja tus vordus: „Pagajdit, jo dzejvi bejstas pascejt keniniam tajsnejbu, es picelšu nu mirunim tu Piteri, jis jums dus licejbu.“

Pečok sv. Tanslovs pec liuģšonom un sv. Mišas, it ar citim laudim uz kopim un lik numirušajam Piteram celtis un izit nu dubes. Miruns uz Sv. Tanslova vordu tiulen palika dzejvs un celis stejdzias uz tisu, ka aplicinot ti tajsnejbu. Pec to sv. Tanslovs nuvedia Piteri atpakal uz kopim un pa-guldeja iķš mira tamá pat senejá vitá.

Ajzkaunatajs keniš dzili sová sirdi nosoja dusmi pret sv. Tanslovu, bet Vejskups neporstoja ju skubinot, ka atsa-gristu uz Divu. Tomer keniš neporstoja slikti dzejvot. Jis rejzi ibruka baznejcá, kur sv. Tanslovs tureja Mišu, un ti pi oltora svatzadzejgi sakopoja ar zubinu. Taj ir numucejts tis sv. Krakovas Vejskups un miusu zemes Patrons. Divs caur jo ajzastošonu idevia laudim daudzi želestejbu. Pimaram, var te pastostejt par kajdim divejim nutikumim.

Kajdam kungam, Vilteram vordá, nu Polukarci mista, numira dals. Jis ciši žaľoja to dala un rejzé ar sovu sivu apsajemia braukt uz Krakovu, kur baznejcá sv. Tanslova

kauli ir globojami. Ti ļaūloti draugi dumodami ap tu celo-
šonu, ļiudzia sv. Tanslova palejga par visu nakti. Agri rejta
ji atroda sovu dalu pisacalušu nu mirunim, pavisam vasalu
un stipru.

Kajds Rikards Krzižanovic nu Krakovas pilsatas sva-
dines dinā, ku braukt uz baznejcu, joja uz mežu medejbā.
Jis tiulen dabojā par tu stropi. Golva un acs soka jam ciši
sopet: lobo acs izlejda pavisam nu sovas vitas un karineja,
krejsa porplejsa un izteceja. Biudams tajdōs sopēs Rikards
lika sevi vest pi sv. Tanslova grobā, un tī paliudzis to sv.
Patrōna palejga nugoja uz satu ar vasalom acim.

Ap sv. Jonia Nepomuka dzejvi.

Sv. Jons Nepomuks pidzima Bohemijas Valstī, Nepomu-
kas misteniā. Jis jau nu mozom dinom beja par divabajleju
pujškinu, jam patika kolpot pi sv. Mišas. Pečok atduts uz
augstom skūlom izamocejas par baznejkungu. Jis nu sova
Vejskupa beja siutejts dzejvot uz Pragas pilsatu, kurā tos
molas keninš dzejvoja. Te sv. Jons devia biži lobas mocej-
bas, ar kurom daudz laužu pagrizia uz lobu celu. Lauds ju
miloja, un pošaj keninia sivaj beja par gorejgu tavu t. i.
par spovedatoju. Sv. Joniam beja ciši želejga sirds: jis
vinajž devia kaļadu ubogim; un monta, ku dalejt ubogim,
jam netriuka, par tu ka citi kungi un pošā keninia Jugase
rejz rejzem siuteja jam naudu, ar kū palejdzet nabadzejgo-
kim. Taj sv. Jons beja slovonts ar visajdim tikumim, un
skubinoja lauds uz Divu. Neškejsts gors, tu redzedams,
nevareja rimt nu skaudejbas, isoka kardinot tos molas ke-
niniu Vatslavu IV. Tam keniniam moz beja divabajlejbas.
Jis palika par launu un nezelejgu cilvaku. Jam nepatika jo
sivas Jugases divabajlejgo dzejve; seviški jam nepatika tis,
ka jej biži stajgoja grakus siudzēt, daudz ļiudzia Diva, un
devia bogatu kaļadu ubogim. Un raug, ko tam keniniam

ajzagribeja. Jis pasaucia sv. Joni baznejkungu, un vajcoja,
nu kajdim grakim spovedejas jo siva Jugase. Sv. Jons atsa-
ceja: „Lobok es visajdas mukas cišu, ne kaj pascejšu kaut
vinu vordeniu. Pats Divs ir līcis pavisam paslept tu, nu ko
kas spovedejas. Keninš ajzadusmoja uz sv. baznejkunga un
ilika ju citumā. Keninia sulajni raudzeja sv. Joni pirunot, ka
jis izpildejtu keninia protu, bet Svatajs apsajemia lobok simt-
kortejgi numert, nekaj pascejt kaut mozeniu pi spoveds dzer-
datu graku. Tod keninš rauga citajžok pivilt sv. Joni. Jis
ajzdumoja pirunot ju ar ļobu nudut nuslapumu. Izlajdia ju
nu cituma, pasaucia uz sevi, rejzé ar sevi pasadinoja pi goļda.
Kad pabejdzia maltejti, keninš otkon jemā vajcot, kajdus
grakus siudzejuse jo siva? Bet sv. Jons atbildeja: „Kenin,
tev bius zinot, ka Divs luti ajzlidzia pascejt kaut vinu vor-
deniu nu to, kas dzerdats pi spoveds. Kas tu porkoptu, pa-
darejtu brismejgu svatzadzejbas graku. Todel es nevaru
stostejt tovas sivas spoveds, nevaru par tu pascejt ni puš-
plasta vorda; nu ko kas spovedejas baznejkungam, lauds to
miužam nezinos.“

Keninš šito dzerdadams ciši ajzadusmoja, ajzklidzia su-
ļajnim, laj tiulen vad sv. Joni citumā. Te lika ju nezelejgi
mucejt ar tajdom mukom, ar kajdom tik stropeja visulaunokus
cilvakus. Tagad keninš gribeja ar mukom izdabot nu sv.
Jonia, ko pirmok nevareja dabot ar jaukim vordim. Jemia
dadzinot ar guni sv. Jonia sonu, bet sv. Jons vis citia klusu,
tik izrunoja Visvatokus vordus: Jezus, Marija, jim atveleja
sovu dzejvi. Poši slapkauni nusakomoja mucejdami. Svatajs
vis kluseja. Pečok porstoja Svatu mucejt, un ilika vel ci-
tumā. Jis jau beja ni dzejvs ni mirs. Ne por garu ļajku
Svatajs ar Diva palejgu izgoja nu cituma un izazoleja nu ra-
nom. Bet jis neilgi pec to dzejvoja. Rejzi idams nu Nešpora,
goja dzar keninia mojom. Šis kad ju iraudzeja, tiulen izgoja
pretim ar karavejru pulceni un pasceja: „Klausis baznej-
kungs, izlos ku gribi: voj tiulen te numert, voj pascejt visas
muna: sivas grakus? jo nepascejsi, tiulen isvižsu tamā upē.“

Sv. Jons atsaceja: „Par velti, kenin, mani vajcoj par tu, es to nikod nevaru padarejt.“

Tod karavejri ju pagiva un stipri sasejuši vedia uz tiltu, kurs portajsejts par lelu Moldavas upi, nu turīnes sv. Joni isvidia upē. Tis netajsnejgajs keninš gribeja, ka nikas nezinotu par sv. Joni novi; bet Diva vala beja citajda. Isoka nutikt brejnumi uz tos vitas, kur sv. Jonia misa guleja. Ti lauds dzerdeja debesīšku speļšonu un dzidošonu, redzeja uz numucejto misas gunteniu un picas zvajgznes. Gondrejž visas Pragas pilsatas dzejvotoji goja uz tilta tus brejnumus vartus. Keninš nusabejda un neizgoja nu sovas pils trejs dinas. Tulajk sasāļaseja daudz baznejckungu un rejzia ar laudim goja procesijā ar karugim uz tu vitu, kur nuslejcino sv. Jonia misa guleja. Kad atgoja pi upes iudens brejneji izadaleja uz divejom pusem, taj ka baznejckungi vareja it pa upes vidu sausom kojom. Te atroduši sv. Jonia misu ajznesia ju ar gudu uz baznejcu. Lauteni pulcejas tamā baznejcā, ka atdūt gudu sv. Joniam. Tis nepatika citsirdejgam keniniam, jis lika sovim kolpim paglobot sv. Jonia misu kajda nezinomā vitā. Bet kas var pretejtis Divam? Tiulen nu Svato misas soka it ciši lels un lobs smords. Lauds tu padziduši vigli atroda sv. Joni. Pogloboja ar lelu gudu lelokajā Vejskupa baznejcā.

Uz groba uzraksteja šus vordus: „Te gul ar brejnumim pagudinotajs Jons nu Nepomukas, šos baznejcas Kanauniks, kenenines Jugases spovedatojs, kurs, par tu ka negribeja spoveds Sakramenta nuslāpuma izdūt, ir numucejts nu Vatslava IV, Karla IV dala, kurs ju pec griutom mukom nusvide nu tilta Moldavas upē 1383 godā.“

Tiulen pi sv. Jonia groba isoka nutikt brejnumi. Lauds ceški daboja palejgu visajdōs sovōs vajdzejbōs. Visi ju tur soka atzejt par lelu Svatu.

Pečok, ejsti nu 1729 goda isoka sv. Joni nepomuku gudinot un miusu pusē. Miusu Latvišu zemē ari mums gadejos redzēt pi kajdos upejtes pastatejtas sv. Jonia Nepomuka

bildi. Ti tis Svatajs stov aptarpts komzā ar stuļu tajšni taj kaj pi spoveds, un tur vinā rukā kristu, utrá palmas pazejti, kaj numucejšonas zejmi.

Ap sv. Ontona nu Paduas dzejvi.

Sv. Ontons beja par muki*) francižkaniti. Jo sauc par Ontonu nu Paduas, todel, ka Paduas pilsatā dzejvoja, un devia mocejbas vajrok ne kaj kur citur, un ka numira tamā pat pilsatā. Nu jaunu jaunim godim pavisam atsadevia Divam un isastoteja klosteri. Pečok Versnecejba lika jam biut par mocejbu deveju. Tis Svatajs ar sovom mocejbom tiukstušom atgrizia lauds uz Divu. Daudz citu ticejbu cilvēku, dzerdadami jo mocejbas un apskajdrinoti nu Svato Gora, palika par ticejim Katolim.

Rejzi kajdas viltejgas ticejbas mocejtojs strejdejas ar sv. Ontonu. Jis neticeja un gribeja pirodejt, ka Visusvatokajā Sakramentā nau miusu Pestejtoja ejstinas Misas un Asnia. Jis saceja sv. Ontonom: „Jo ti pats Divs ir paslāpts tod ļaj padora tajdu brejnumu. Man ir ezels; es nedušu jam est trejs dinas. Pec to es ju izlajžšu un parodejšu jam auzu silejti, un tu jam parod sovu Visusvatoku Sakramentu. Jo ezels nekrišs pi auzom, bet nustos paprišku atdūt Divam gudu, tulajk es palikšu par Katoli.“

Sv. Ontons pistoja pi šitos nurunas. Sagoja ļeļs laužu daudzums pasavartu, kas nutiks. Daudz nekatolu ticejbas laužu ari sagoja ar sovu mocejtoju. Sv. Ontons, nuturejs sv. Mišu, izgoja nu baznejcas turedams ruka Visusvatoku Sakramentu. Tulajk izļajdia izsolkušu ezeli. Viltejgajs mocejtojs parodeja jam sovas auzas un ezels jau stejdzias pi barukles; bet tiulen sv. Ontons atsasaucia: „Ezel, šē kur ir tovs Radejtojs, atdud jam gudu.“ Kaj tik izrunoja šus vordus, ezels

*) muks = zakonniks.

tiulen atsagrizia nu auzom un atsametia celūs pret Visusvatomu Sakramentu, kaj tik varadams ar leloku gudu. Katoli tu redzedami, ar pricu šlavinoja Divu. Vilteigus mocejbu atzineji luti ajzakauneja, daudz nu vinim palika par Katolim.

Sv. Ontons padareja vel daudz citu brejnumu. Ne vinu brejneigi izdzideja nu neizzolejamas slimejbas, bet visuvajrok zoleja laužu dveseles un grizia jus uz Divu. Sv. Ontons ir par izgajsušu litu Patronu. Jis numira Paduas pilsatā 1231 godā 13 Junijā, tis ir 13-tā dinā, vosoras menesī.

Ap sv. Pitera, Apustoļu keninia, dzejvi.

Sv. Pitera beja saukts nu Kunga Jeza tiulen, kaj jis isoka pasauli mocejt atkloti. Isokumā sv. Pitera beja par zvejniku. Kungs Jezus jam pasaceja: „Ej pec manis, Es tevi patajsejšu par laužu zvejotoju.“ Sv. Pitera tiulen atstoja sovus tejklu un goja pec Pestejtoja.

Rejzi Kungs Jezus pavajcoja Apustolu. Par ku lauds škit Cilvaka Dalu. Apustoli saceja, ka citi lauds Ju atzejstuši par Elijasu, citi par Jeremijasu, vaj par citu profetu*). Un kad Kungs Jezus pavajcoja, par ku ji poši Ju škit, sv. Pitera pavisu prišku atbildeja. Tu esi Kristus dzejva Diva Dals.“

Par šu stipru un ejstinu ticejbu Kungs Jezus sv. Piteri palijeja, nusaucia ju par svetejgu un pasludinoja jam, ka pastatejs ju par Visuaugstoku Baznejas Versiniku, t. i. par pirmu Svatu Tavu, Pavestu, ar tim vordim, kaj skajtom sv. Evangelijumā: „Un es tev soku, ka tu esi akmins**), un uz šo akminia uzbuešu munu Bazneju, un elles vorti***) jos neuzvares, un idušu tev dabasu valstejbas atslagas: ku sasisi vers zemes, bius ari sasits debesīs, un ku izrajsejsi vers zemes bius izrajsejts ari debesīs.“

*) profets = pravets.

**) akmins = klints.

**) vorti = spaks.

Riuktos miusu Pestejtoja mukas ļajka tropejas, ka vel neistiprinotajs nu Svato Gora Pitera Apustols ikrita graka; jis bejdamis novis ajzalidzia Kunga Jeza, sacejdams, ka Jo pavisam nepazejst, bet tiulen isoka par sovu graku stipri nu visas tisas žalot. Atsaškejris nu launu laužu jemja gauži raudot. Par itu vinu graku neparstoja vajdet cauru sovu dzejvi taj, ka nu raudošonas grovejši pasatajsejuši uz jo vajga. Zelejgajs Kungs Jezus atļajdia jam itu graku un vel rejzi apsludinoja ju par visuaugstoku Katolu Baznejas Versiniku. Tis taj nutika. Sv. Pitera vinuvit ar sv. Joni un citim Apustolim zvejoja zivs uz azara Genezaret. Tis bej jau pec Pestejtoja augšancelšonas. Kungs Jezus stovadams uz molas pavajcoja: „Barni, vaj ir jums zivs?“ Apustoli atsaceja, ka neass. Kungs Jezus lika mest tejklu pa lobaj rukaj, tod zivu daboškuši. Taj ari nutika. Sagiva tajdu zivu daudzumu, ka nevareja pavisam izvilk. Sv. Pitera pazinis Kungu Jezu, stovušu uz molas, nevareja sagajdejt cikam nubrauks ar ļajvu, izlecia nu ļajvas un ļajdias maut uz Pestejtoju pa iudini. Kungs Jezus sados rejzē ar Apustolim pi edinia, devia jim ar sovu Visusvatomu ruku majzi un zivs; pečok atsasaucia uz sv. Piteri: „Sejman, Jona Dals, vaj tu miloji mani vajrok nekaj ši.“ Sv. Pitera atsaceja: „Kungs, tu zini.“ „Goni munas vuškas,“ saceja Kungs Jezus. Ne por ilgū šalteni Kungs Jezus otkon vajcoja sv. Pitera, vaj Ju miloj, un lika jam ganejt sovas vuškenias, t. i. laužu dveseles. Un vel trešu rejzi Kungs Jezus pavajcoja sv. Pitera, vaj Ju miloj, un pec to atdevia jo valdejšonaj ne tik vin visus lauds ar baznejkungim, bet un visus Vejskupuš. Taj Kungs Jezus icela sv. Piteri par sovu Vitiniku vers zemes.

Kungs Jezus ari pasludinaja sv. Piteram, ka jis taps numucejts par ticejbu.

Sv. Pitera, apdovinots biudams ar tik lelu spaku pec Pestejtoja uzkopšonas debesīs, isoka valdejt visu Katolu Bazneju. Jis pirmajs pec Svato gora atišonas nudevia mocejbu laudim, kuri beja salasejuši Jeruzalemā svetejt Vosoras

Svatkus, un ar pirmu mocejbu atgrizia uz Divu 5000 lauzu. Sv. Pitera dareja vajrok brejnumu, ne kaj citi Apustoli. Numirušu divabajlejgu siviti Tabitu picela nu mirunim. Šlimus visod brejneji zoleja, taj ka lauds, izzinojuši, kur is sv. Pitera, nesia tur cela mola un guldeja sliminikus; un kad sv. Pitera goja, sliminiki tiulen palika vasali, jo tik uzkrita uz vinim kaut jo susativs. Jis valdeja Katolu Baznejcu Rimā dzejvodams, 25 godi. Jis tamā pat mistā numira. Tagad ari Svati Tavi dzejvoj Rimā, un valdej visu Katolu Baznejcu, un Jim ir tej pat vare iks valdejšonas, kajda beja sv. Piteram.

Ap tu lajku kajds burs, pogons, Sejmans vordā moneja lauds gribadams ajzkavet sv. Piteri sludinot patisejgu Ticejbu. Lauds redzedami vinumar brejnumus, kuri nutika caur sv. Piteri, moz klausejos to viltejgo valna kolpa. Tulajk jis jemiasostejt, ka šis ar vars picelt cilvaku nu mirunim. Lauds sagoja lela pulka, gribadami redzejt šu brejnumu. Sv. Pitera ari atgoja uz tu vitu, ka izglobt lauds nu monim un pazušonas. Tis viltiniks isoka ar buršonu saukt valnus palejga, un kad dasadiura pi numirušo, laudim škitos, ka miruns pakustinoja golvu; bet jis vis palika stejvs un nesacela. Tulajk sv. Pitera runoja uz laudim: „Klausit manis: jo šis monejtojs patiši atdabojas dzejvi šam numirušam puškinam, tod puškins pats laj celas, stajgoj un runoj, bet šis burs laj atstatoj nust.“

Lauds lika buram atsaraut nu mirunia un visi skajdri iraudzeja, ka tis puškins beja un palika nedzejvs, solts un stejvs. Tulajk visi pazina to viltejgo bura malus un monus. Tod sv. Pitera, ka istiprinot lauds iks Kristejgos Ticejbas, saceja uz numirušu: „Puškin, celis, Kungs Jezus laj tevi atdzejvinoj un izdzidej.“ Un numirušajs puškins tamā pat ocu-mirkli pisacela, stajgoja un runoja un beja pavisam vasals. Burs nu lela kauna ajzbaga nu Rima uz citu molu. Bet ne por garu lajku jis otkon atgoja uz Rimu lauds monejt. Jis saceja, ka šis kaj putnis vars skrajdet pa gajsu. Un patiši,

ar neškejsta gora palejgu jis pasacela gajsā. Bet sv. Pitera beja otkon atgojs uz tu vitu; jis isoka liugt Diva ar šajdim vordim: „Kungs Jezus parod, ka šis burs ir par monejtoju, laj jis nukrejt zemē.“ Kaj tik sv. Pitera bejdzia šus vordus, burs tiulen nukrita zemē nu gajsā, un tagad nevareja jau kojom laga stajgot, jo krisdams bej salauzejs sev kojas.

Kad jau sv. Pitera beja vacs jis rejzē ar sv. Povulu ir numucejts nu pogonim par Ticejbu. Sv. Povulam atcerta golvu ar zubinu, bet sv. Piteri pikola krista ar golvu uz zemini. Nu isokuma pogoni gribeja taj pat pisist sv. Piteri pi krista, kaj židi beja pisuši Kungu Jezu. Bet sv. Pitera pats nu pazemejbas negribeja lejdzinotis ar Diva Dalu, un praseja laj ju pisit ar golvu uz zemini. Pogoni taj un padareja. Jo numucejšonas dinu, pec kuras jam miuzejga lajmes dzejve isasoka, svetejam 29 Junijā. Visa gorejgo vare un valdejba, kura beja iduta sv. Piteram, pec jo noves Romas pilsatā, porgoja pa Diva likumam uz Svatejim Tavim, Visuaugstokojim Rima Vejskupim, kurus ari sauc par Pavestim.

Ap sv. Vincas nu Paulas dzejvi.

Pi šito sv. Vincas vorda pilik „nu Paulas“ par tu, ka jo nejaukt ar citim, to pat vorda Svatom. Taj ira vel sv. Vinca numucejtajs par Ticejbu 282 goda, keizera Dacijana valdejšonā. Jis beja par Dijakonu, un taj pat kaj sv. Laurs beja sadadzinots uz dzelza radelem. Trešs sv. Vinca beja par muki dominikaniti, t. i. par boltu baznejckungu, dzejvoja ap 1389 goda.

Svatajs, par kuru te rokstu, pidzima 1576 godā, Franču kenesti. Šis sv. Vinca ir pilnejgas želsirdejbas paraugu. Jis padareja luti daudz loba. Vel mozenš biudams, kad vel mocejas skūļa, devia ubogim bejdzamu kapejceiniu. Rejzi braukdams tolejšā molā jis tika pogonim rukós. Ši ju saseja un atveda uz sovu molu Afrikas pasaula dalā. Bet sv. Vinca ar

sovu nevajnejgu dzejvi un svatim vordim pati tus šlapkauniu versiniku atgrizia uz Divu. Tod tis palajdia Svatu valā. Sv. Vinca niko nežaloja del laužu ispestejšonas. Jis velejas labprot atdūt dzejvi par tuvaku. Jis, cik vin speja, biži devia mocejbas un spovedeja ne tik vin nu grakim nutikušim pec pedejos spoveds, bet un nu visas dzejves.

Rejzi jis iraudzeja kajdu katoli nevalā pi pogonim. Tod bejdamis, ka tis neļajmejgajs storp neticejgim biudams, neajzmerstu ejstino Diva un nepazustu, labprot pats atsadevia par ju nevalā.

Visuvajrok mилоja un žaloja boriniu. Jis jemias jus sovā globšonā. Ubogim, neļajmejgim, jaunim un vacim beja par patiseigi, želejgu tavu, un ka lobok jus izsorgot, kaj nu misas, taj ari dveseles vorgim, tajseja mojas, kurās devia jim numetni. Kaj tik izzinoja ka kura pusē ir bods, vajdi vaj kajda cita nelajme, tiulen siuteja naudu tiukstušom, ka palejdzet bedejdim laudim.

Sv. Vinca, ka vel vajrok vāratu palejdzet bedejdim, ajcinoja uz tu visus turejgokus lauds. Istodeja labdarejbas bidrejbas un nutureja milasirdejbas sapulces; un vel lejdz šaj boltaj dinaj pastov milasirdejbas mosu broleste, kuro pait nu to Svato, un kura visuvajrok godoj par sliminikim slimnejcās.

Laj gon sv. Vinca taj ciši beja atsadevis laužu palejdzejbjaj, bet jis nikod neajzmersa Diva milejbas; vinajz Jo liudzia un par Ju godoja. Pazinis Diva ļobumu sv. Vinca beja ciši pazemejgs, pacitejgs un dzejvoja ikš graku vajdešonas. Svati dzejvi nudzejvojs, svati ari numira, 85 sovā miuza godā. Tiulen pec jo noves daudz kas dabojā brejnejgu palejgu pi jo groba. Ejmia pa celu, kuru šis Svatajs ir mums parodejs, ka miuzejgā dzejvē pi Diva rejzē ar tu Svatu valdejt un pricotis.

Ap sv. Ignata nu Lojolas dzejvi.

Pec 1517 godā bezdivejgajs Mortinš Luters isoka sludinot sovu viltejgu mocejbu. Nu tos celas Luteranu ticejba. Divamžal, tis Mortenš Luters beja par baznejckungu, bet par luti nepaklausejgu Versnecejbaj un lepnejgu cilvaku, taj ka ne tik vin sovu Vejskupu, bet ari Svatu Tavu jemias sajmot. Svatajs Tavs vis gribeja ju atgrist uz lobu celu, bet kad tis ajzacerta, un jo tolok, jo sliktoks palika, tulajk Leons X Pavests, ka atsorgot citus Kotolus nu viltejgas mocejbas, izsledzia ju Luteri, nu Baznejeas. Bez to pisaceja visim ticejgim, ka sorgotus nu satiksmes ar Luteri.

Želejgajs Divs redzedams ka daudz dveselu gajst caur tu viltejgu Luteri, atsiuteja sv. Ignatu, kurs atlejdzinoja Baznejcaj padarejtu škodi.

Sv. Ignats nu Lojolas beja nu isokuma par kajdu augstoku karavejru Spanijas kenestī. Kara lajkā jam isovia ļudi koja. Tod jis beja ajznasts uz slimnejcu, kur ilgi guleja zolejdamis. Te slimodams jis isoka skajtejt Svatus dzejvu aprokstus un citas gorejga satura gromotas. Skajtejdams sev paseja: „Iti svati taj daudz ļoba padareja taj daudzi citia del Diva, bet ku es lejdz šam lajkam esmu padarejs? Nu šos dinas kolpošu tik Divam.“

Kad palika vasals, nusvidia nu sevis bogotos karavejra drabes un apvilka vinkoršas*), kajdas ubogi nosoj. Isoka vajdet par senejos dzejves grakim un ļiugt Diva, laj Jis paroda, kas jam jodora. Tagad jam socias pilna cišonas un vorgu dzejve. Citia netik vin nu sliktim laudim, bet vel un nu sovim radinikim un pazejstamim. Jis nudumoja palikt par baznejckungu: todel, laj gon jam bej jau 30 godu, isoka dedzejgi mocejtis. Visur kur beja, ar vordim un ar sovu parangu skubinoja lauds uz svatoku dzejvi. Atsaroda tajdi lauds, laj gon nu isokuma ne lelā skajtā, kuri tajpat gribeja karški Divam kolpot. Taj celas tus divabajlejgu vejru sabidrejba,

*) vinkoršas = sprostas.

kuraj sv. Ignats beja par voduni. Visi ji isasveteja par baznejkungim, un visur kur tik vareja daudz ļoba dareja laudim. Moceja barnus pоторūs, ceški spovedeja, stosteja līt darejgas*) mocejbas. Goja pi sliminikim slimneječs, jus apsavera, zoleja un pakalpoja jim. Merstušus gataveja uz lajmejgu novi. Tis svatu laužu pulcens 1538 godā atgoja uz Rimu, kur Svatajs Tavs dzejvoj.

Sv. Ignats negribeja biut par tos svatos sabidrejbās voduni bez Svato Tava zinias un atlaūsonas, topec praseja Pavesta Povula III, laj jis ar sovu Visuangu stoku vari atzejst un apstiprinot šu sabidrejbū. Pavests ari ju apstiprinotja likdams jaj „Kunga Jeza Sabidrejbās“ vordū. Par pirmu tos Sabidrejbās versiniku (Jeneralu) topa icalts sv. Ignats.

Kunga Jeza Sabidrejbā apsajemia dzejvot ikš škejstejbās, nabadzejbās un visu vajrok ikš labprotejbās paklausejbās Rima Tavam. Tos sabidrejbās baznejkungi ir augsti skūloti, divabajleji un dižan riupeji par dveselu ispestejšonu. Ar Diva palejgu un svetejbu atsaroda vel daudz citu mocejtu un divabajlejgu baznejkungu, kuri isastoja tamā sabidrejbā. Tos sabidrejbās baznejkungus sauc par Jezuitim. Sv. Ignats Jezuitu versiniks pats dzejvoja Rimā, ka biut tivok pi Svata Tava, bet atdutus sovaj valdejbaj baznejkungus sadaleja mozōs pulceniōs un siuteja uz visom pasaula dalom un molom. Jezuiti goja visur, kur tik jus siuteja. Leloka jus dala nugoja uz tu pusi, kur bezdivejbaj Mortens Luters daudz laužu bej paveds uz sovu oplomu ticejbu. Jezuiti ajzamaldejušus otkon atgrizia tiukstušom uz svatu Katolu Baznejeu. Jezuiti goja ne tik vin savinot atsaskejrušus nu baznejbās, bet vel piulejas atgrist uz Divu ari pogonus, kuri beja vel mezonejgi gondrejbaj kaj zveri. Ji tus nelajmejgus ne tik vin moceja Svata Ticejbā, bet ari pamoceja, kaj dzejvot satā, kaj strodet pi tejruma, kaj tajset mojturejbaj un sajmnecejbaj vajdzejbās litas. Ar vordū sokut, Jezuiti visur beja del laudim par ejstinim tavim.

*) līt darejbajās = lobuma darejtojas.

Ji nežaloja del laužu lobuma ne tik vin monta, bet ari veselejbas un sovas dzejves.

Daudz nu Jezuitim palika par svatim, taj pat kaj jus versiniks sv. Ignats. Svats Ignats svati numira 1556 godā, bet nu jo istodejta Sabidrejbā un šudin taj pat griz lauds uz lobu celu, un šudin taj pat apstajgoj pasauli un vajroj Divam gudu un laudim izpestejšonu.

Ap sv. Dominika dzejvi.

Sv. Dominiks pidzima 1200 godā. Jis taj pat, kaj sv. Ignats, beja par divabajlejbās baznejkungu sapulces istodejtoju un versiniku. To Zakona baznejkungus sauc par Dominikanišim. Ji nosoj boltas drabes, topec jus dāzi sauc par boltim baznejkungim.

Kaj sv. Ignats bej istodejs Kunga Jeza Sabidrejbū, ka izglobt lauds nu viltejbās Lutera mocejbas, taj ari sv. Dominiks istodeja baznejkungu Zakonu, ka atturet tu taj nusauktu Valdes viltejgu mocejbu un laužu monejšonas. Sv. Dominika broleste beja apstiprinota nu Svata Tava Honorija III. Tod sv. Dominiks goja ar sovim baznejkungim storp tos viltejbās mocejbas atzinejim un grizia jus uz lobu celu. Rejzi pec sv. Dominika mocejbas atgoja uz ju kajdas mejtas, kuras jau beja atkritušas nu Katolu Ticejbās, un vajcoja, voj vareškušas biut ispestejtas, un kas jom ass jodora? Sv. Dominiks liudzia Diva, ka parodejtu jom brismejgu stovukli; un tiulen visi vini iraudzeja, ka nu tom mejtom izgoja pats valns un pasarodeja par brismejgu kaču, tajda lejuma, kaj suns, ar izkortu asniotu meli, un vis turejas klot pi tom mejtom, kuras nu bajles voj sastinga. Tulajk izbidatos mejtas krita sv. Dominikam pi kojom, liudzia jo, laj jos glob. Tod valns nubaga. Sv. Dominiks izvujceja jos, kaj vajaga ticet pec Katolu Baznejbās mocejbas.

Rejzi viltejšgi mocejtoji saraksteja sovas oplomas mocejbas, kaj pec jus dumom vajdzatu ticejt. Sv. Dominiks ari saraksteja Katolu Baznejcas ticejbas gobolus, un pasceja tim laužu monejtojim: „Svissim tus rokstus guni, pats Divs laj paroda, ko ticejba ir patisejga.“

Isvidia guni. Rang, kajds brejnums: viltejšgus mocejtoju gromota tiulen sadaga, bet sv. Dominika roksti palika pavisam dzejvi un neajzkorti. Viltejšgi mocejtoji ar tu brejnumu tika ajzkaunejti, un kuri beja loba prota, palika par Katolim. Taj Divs visur palejdzeja sovam uzticejgajam kolpam sv. Dominikam. Jis daudzi laužu pagrizia uz lobu celu. Caur ju Visusvatoko Jumprava Marija izvujceja lauds skajtejt Rožancu, Kunga Jeza dzejvej un mukaj par pimini un gudu.

Ap sv. Laura dzejvi.

Sv. Laurs beja par Dijakonu Romá pi Siksta Pavesta. Jo dorbi un svatums ir lejdzoni pirmo Dijakona sv. Stepona dorbin un svatumam. Un kaj Jeruzalema ir slovona ar svatu Steponu, taj Romá ir lejdzons Svatajs Diva kolps Laurs.

Citsirdejgi pogoni sadadzinoja sv. Lauru uz dzelza radelem. — Pogonu storosta vajcoja sv. Lauru, kur jis nulicis montu (jam gribejas čupt tu montu rukós)? Svatajs saļaseja lelu pulku ubogu un slimu, un parodeja jus tam vojotojam, sacejdams: „Veris, tis ir muns monts, es jim visu atdevu. Caur bedeju laužu rukom es nuperķsu sev pi Diva miuzejgu valstejbu dabasús.“

Redzi, jauku ļasejtoj, kaj sv. Laurs godoja par ubogim un slimim. Esi un tu zelsirdejgs, un palejdz bedejgim un nelajmejgim. Jo tu pats esi par nelajmejgu tod panes tu pacitejgi, sovus vorgus upurej Divam, kaj atlejdzinojumu par grakim. Laj dzejve vers zemes ir tev par graku vajdešonu,

ka nevajdzatu vel cist slaucamá guni, un ka tiulen pec novel varatumi iit debesis.

Todel, munu brolejt, jo Divam patiks apraudzejt tevi ar slimejbu, sauc pi sevis loba un mocejto doktora, netic kajdim čapaslim, burim, ajzrunatojim, ribejim, vordnikim, švejkstatojim, piušlotojim, plašnikim un taj vel, visajdim monejtojim, jo ti visi ovakli grib tik tovas naudas čupt, un nebadojos par tovu veselejbu. Griutoká slimejbá vajag drejžok atsacejt sovu lajcejgu montu, kam pidar un patim godot par miuzejbu. Negudri gajdet pedejos stundes, bet pi lajka joliudz baznejckunga, laj istipriņoj slimniku uz miuzejbas celu ar pedejim Sakramentim. Nesabejst spoveds un Postoras Svetejbas, ji nepispis tevi drejžok numert, bet turpretejm var palejdzet tovaj veselejba. Ne niurd un nesasiudzej porok uz slimejbas, bet izpildej Diva protu un panes Jo kristu. Apdumoj ari tu, ka daudz sliktu laužu ir vasali, kuri ļajkam biutu par lobim, jo šlimotu. Lobok ira caur slimejbu topt izpestejtam, nekaj vasalam biut pazudinotam. Apgodoj Kunga Jeza muku, un vari sacejt sv. Bonaventuras vordus: „O Kungs, es negribu biut bez slimejbas, redzedams tevi visu savajniotu.“

Ti kuri apkūp*) slimus, ļaj pimin jim un pošī godoj par tu, kaj drejžok atvest baznejckungu del istipriņošonas jus uz miuzejbas celu ar svatim Sakramentim. Tis neprotejgi žaloj slimo, kurs, ka jo nenubidet, atlik spovedi uz toloku lajku un piulejas irunot šlimam, ka jis drejži palikšķis vasals. Te, brolejt, josabejt, ka neizgajsinot miuzejgas dzejves. Vel vajag skubinot, laj jis pavisam atsadut uz Diva valas, laj tur uz Jo ceribu, laj liudz kaj barns sova visuloboka tava. Sliminikim, voj pisaverejim pidar piminet tus Visusvatokus vordus; „Jezus, Jezus, Marija, Jezups.“

Labi ir bizok pasnegt slimajam kristeniu bučošanaj skajtit potorus, tik dorit tu ar pakļusu bolsu un mirejgi. Nepidar pi slimo runot ap nevajdzejgom pasaulejgom litom,

*) apkūp = dasaver.

kaj ari jam dzejdejt raudot. Jo tis traucej slimu un nedut jam dumot par dveseles ispestejšonu. Vajag ari neļajst klot pi slimo tus laužu, kuri beja par imesli, vaj palejdzatojim pi jo grakim. Kūpit un godojit par slimim; tis dorbs ciši Divam patejk.

Drusku ap Visusvatoku, Diva Moti, Jumpravu Mariju.

Visusvatoko Jumprava Marija, Visu Svatus Keninine ir nu žeļeġa Diva izredzata un izlasejta vel pirma zemes ra-dejšonas. Vajdzeja, ka Diva Mote biutu nevajnejgi iġimta. Divs nevareja dalajst, ka Jo Mote, kaut vinu šalteni biutu zam valna valdejšonas. Todel Jos iġimšona beja nenuzdejġa, bezvajnejġa; un mes tos Diva žeļestejbas pimini nuturim 8 Decembrī, tis ir 8 dinā zimas menesī.

Visi lauds dzimst apġriutinoti ar pirmdzimtu graku. Vīna tik Jumprava Marija ir iġimta un dzimdata bez viskajdas vajnes, šķejsta, spudra, nevajnejġa. Visusvatokas Jumpravas Marijas pidzimšonas dinu svetejam 8 Septembrī, 8 dinā ru-dena menesī. Diva Mote neilgi dzejvoja satā pi sovīm dzim-dinotojim, svatim: Joakima un Anīas. Ju vel pavīsam mo-zeniu nuvedia dzejvot pi Jeruzalemas baznejas, kur teġ Visu-nevajnejġoko mejtine auga rejzē ar citom divabajļejgom mej-tinem. Jumpravas Marijas upurešonas dinu, t. i. tu dinu, kad Joakims un Ania ju, t. i. sovu vinejġu mejtini, atvedia dzejvot uz Jeruzalemas bazneju, svetejam 21 Novembrī, t. i. 21 dinā solnas menesī. Jumprava Marija dzejvoja pi bazne-jas lejdz kajdim vinpadsmit godim. Te Jeġ stipri apsajemia Divam visod dzejvot jumpravibā un šķejstejbā. Pečok topa atduta sv. Jezupa globšonaj, kurs ir par Jos svatu Briutgonu, un Jos cinejġu ļaūlotu draugu, todel ka sv. Jezups ari beja apzajems dzejvot pilnejġā šķejstejbā. Nenuzdejġos Jumpra-vas Marijas saļauļošonas ar sv. Jezupu piminiu svetejam 23 Januarijā, t. i. 23 dinā jaunagoda menesī. Dreġzi pec to kad

Visusvatoko Jumprava Marija isoka dzejvot sv. Jezupa satā, 25 martā Engels Gabriels ir nu Diva uz Ju siutejts, ka pa-sludinotu Jaj Diva protu, ka Jeġ paliks par Diva Moti, ka nu Diva Svata Gora iġims un pidzimdinos Pestejtoju. Nenuzi-dzejġo Jumprava Marija, redzedama ka jos Jumpraviška šķej-stejba paliks dzejva un ne tik vin neajztikta, bet vel svatda-rejta, sastiprinota nu Svato Gora, izsaceja tus vordus: „Se es esmu muna Kunga kolpiune, ļaj man nutejk lejdz Tovam vordam.“ Un tamā pat ocu-mirkli, Utro Visusvatokas Tre-jadibas Persona, Diva Dals nukopia nu dabasim un soka dzejvot iķ Visušķejstokas Jumpravas Marijas. Nu tos dinas Visusvatoka Jumprava Marija palika par Diva Moti.

15 dinā labejbas meneša, t. i. 15 Augustā svetejam tu pricejġu dinu, kurā Visusvatoko Jumprava Marija pabeġguse ļajceġu dzejvi topa pajimta ar dveseli un misu uz debesim. Te Divs Ju apkrunioja un lika Ju augstokā gudā par visim Engelim un Svatim. Jeġ ir visu Svatus kenenine. Nu to lajka isasoka del Jos lajme bez gola, nu to ari lajka Jeġ, kaj visuloboko mote vel varejġok riupejas par miusim, sovīm nabadzejġim barnim. Tamā dinā Bazneja sveteġ pučejtes, pučejtes otkon nuzejmoj tikumus, ar kurim mums jasasatejk ar Jumpravu Mariju debesīs, taj kaj seniok lauds ar palmu pazarejtim izgoja Kungam Jezam priškā, kad jis braucia Jeruzalemas mistā.

Apustoli tamā vitā, kur Nevajnejġos Jumpravas Marijas misa pec numešonas beja paguldejta, atroda tik skajstas zi-dušas pučejtes, kaj zejmi Jos šķejstejbas un nevajnejbas. Laj tod un miusim, nusvetejtos zoles un pučejtes pimin Diva Motes tikumus un paskubinoj mums uz svatu dzejvi. Liudzam Visusvatokos Jumpravas Marijas, ka mes ar, taj lajmejġi nu-mertu, ka miusu dvesele varatu tapt debesīs pi Diva un vi-nuvit ar Ju miužam gudinot un slavinot miužejġu Divu. Daudz ir visajdu liugšonu un brolestu uz gudu Visusvatokos

*) tikumus = enotas.

Jumpravas Marijas uz to gola, ka izliugt Jos ajzbildejšonu pi Diva. Jius zinit, kas tis ir Rūžu-kruns*) un Škapleri. Rūžukrunia dinu svetejam 1 Oktobra svatdiniā un Škaplerdinu 16 Julijā. Jopimin ikkotram, ka kajda ir tova dzejve, tajda ari bius tova nove.

Ap sv. Teklas dzejvi.

Sv. Tekla beja nu Likaonijas pilsatas un izmocejta ir svatā Ticejbā nu patia sv. Povula Apustola. Palikuse par kristejgu tiulen apsajemia dzejvot šķejstebā visu miuzu; bet vinias mote, biudami par divaklu kolpiuni, ilgi vordzinoja sovu nevajnejgu mejteniu par tu, ka jej neajzalidzia Kunga Jeza un negribeja palikt par nezkajda Tarimida sivu. Gon bej sisšonas, boda un citu muku, ar kurom tej nezelejgo mote vordzinoja poša sovu ejstinu mejtū. Pedejgi, jej nudevia ju storostaj, laj tis nutisoj ju uz novi, jo neajzaligtu Ticejbas. Tis netajsnejgajs tisotojs lika sakurt lelu guni un isvidia tamā sv. Tekli. Bet Visuvarejgajs Divs, Svatus Globejs nelovia ajzadegt pat sv. Teklas drabem. Jej ceradama ikš Diva, portmetia svatu kristu un tiulen soka lejt lels lejts un apdzesia pavisam tu gunkuri. Tisotojs, redzedams Diva varejbu, nusabejda un sv. Tekli palajdia valā.

Pec to Svato nesagrizia uz sovu nezelejgu moti, bet goja uz Kristejtim laudim. Te divabajlejgi klausejas mocejbu, dzejvoja ikš pakutas, liugšonas un lobim dorbim. Bet vel utru rejzi topa sagiuta nu pogonim un nuvesta uz storostu. Tod šis ju nutisoja uz tajdu novi: lika nuvest Svatu mejtiniu uz tajdu moju, kurā uzturejas plesejgi zveri, ka ti ju sapliukotu. Daudzi laužu sasalaseja tur vartus, kaj zveri apess sv. Tekli. Izlajdia brismejgus lovus, un niu veras un gajda, kaj jej bius saplasta vinā ocu-mirkli. Bet Divam citajz patika:

*) Rūžu-kruns = Rožonca.

ti zveri ne tik vin sv. Teklas neajztika, bet ar gudu ļajzeja jaj kojas. Pogoni tu redzedami ajzklidzia. „Lels ir Divs, ikš kuro jej cerej!“ un daudz nu jim pijemia svatu Kristejbas Sakramentu. Bet pats tis netajsnejgajs tisotojs nepalika loboks. Jis izgudroja vel jaunas mukas: izroka ļeļu dubi, kurā pilajdia daudz čiusku un citu ropulu un isvidia ti sv. Tekli. Bet Divs otkon taj padareja, ka čiuskas atdevia tik gudu sv. Teklaj un pavisam jos neajztika. Tis tisotojs otkon soka nusadorbot ar tu, kaj atrast jaunas mukas. Jis padareja taj: atvedia divejus veršus, piseja storp vinim sv. Tekli ar tu nudumu, ka ji skridami, kotris uz sovu pusi, porplastu svatu mejtiniu. Bet kaj tik vin isoka veršus dzejt, verves brejnejgi portriuka un sv. Tekla palika dzejva un uz tos pat vitas. Pec to brejnuma nusabejda ari pats pogonu tisotojs, pasaucia uz sevi sv. Tekli, un otkon jemias ju pratinot ap Kristejtus Ticejbu. Sv. Tekla gudri vin jam atbildeja, tod pogons palajdia ju valā.

Sv. Tekla ar sovīm brejnumim, gudrim vordim un svatu dzejvi daudz ku atgrizia uz Divu. Pečok ilgi un svati dzejvoja tuksnesi, un ti 90 godu vaca numira. Par ku guds laj bius Divam miuzejgi.

Ap sv. Franča nu Assizes dzejvi.

Šitos sv. Francis beja par Franciškanišu brolestes isto-dejtoju. Visi ti broli apsajemia dzejvot, ne tik vin ikš paklausejbas un šķejstebas, bet ari ikš pilnejgas ubodzejbas, taj ka jim nav brejve turet nikajda ejsta monta, jodzejvoj tik nu zelsirdejgu laužu dovonom. Sv. Francis ar Diva palajgu istodeja trejs zakonus, nu kurim pirmajs ir jau minato franciškanišu delišu broleste, kuros valdeja pats sv. Francis. Utrajs ir sivišu broleste, kuras, taj pat kaj to pirmo zakona deliši, dzejvoj klosteri. Par pirmu tus mosu versinejcu beja sv. Klara. Un trešajs zakons topa istodejts nu sv. Franča

del laudim kuri dzejvoj pasauli. Itu trešu sv. Franča brolesti daudz kas pijem ari miusu Latvišu molá.

Kas grib isarakstejt šitamá brolesté, tam jozina, ka ne visi baznejkungi var jamá irakstejt, bet tik ti, kurim ir atlaufs nu Versejbas. Utrkort vajag zinot, kaj tamá brolesti jodzejvoj. Todel paprišku vajag vajcot baznejkunga, visu-lobok pi spoveds, un prasejt jo atlausonas un paduma, voj stotis tamá brolesti, voj ne? Treškort ira tajds irodums, ka visu godu paprišku josagatavej, un tik turejz atlaun stotis tamá zakoná. Caturtkort irakstejtim janosoj sv. Franča Škapleri un justenia. Piktkort zakona pijemeji apsajem sorgotis lepnejbas, izanešonas un štotejšonos. Todel jim nebius milot iznicejgo pasaula lobuma un jo bādejumu. Jim tod nepidar nosot ciši dorgu drebu, bet tik piklojejgas. Joatsaraun nu doncošonas un dažom citom porok pricejgom kaveklom. Iks edinia un dzerinia jopatur merinejba, un pret edini un pee, jopaliudz Diva.

Brolesti isarakstejušim ir jogav vinu dinu pret Visusvatokas Jumpravas Marijas Nenuzidzejgu ijmšonu, t. i. 7 Decembra, un vel vinu dinu pret sv. Franča nu Assizes svatku t. i. 3 Octobri. Labi ir ari piktdinem stiprok gavet, un trešdinem neest galas. Ikkotru menesi josaspovedej un jopijam Visusvatokajs Sakraments.

Pi isarakstejšonas jopavajcoj kajdus potorus vajag skajtejt. Ir atlaufs citu liugšonu vita skajtejt divpadsmit potoru. Citim, kuri mok skajtejt un kam ir ipašas gromotas, tim vajdzatu skajtejt nu tom liugšonas uz Visusvatoku Jumpravu Mariju, kuras sauc latinu voludá „Officium Parvum BMV.“

Laj ar lobu dzejvi riupejas dut lobu paraugu, laj dora vajrok lobu dorbu un sorgojas visa to, kas var padarejt launu, voj pošim, voj citim.

Vajaga biut paklausejgim sovaj gorejgaj versnecejbaj un ceškok klausejt sv. Mišu. Jogodoj par tu, ka lobok izpildej ciltaka milejbas bauslejbu, jopalejdz nabadzejgokim, visuvajrok sova zakona laudim un sliminikim. Joliudz par numi-

rušim nu sova zakona un ari par citim; par dveselem var upuret, pimaram, trešu Rūzu-krunia dalu.

Pedejgi, laj pimin isarakstejuši Trešajā Franča Brolesté, ka bez lobas paklausejbas sovaj gorejgaj versnecejbaj nevar patikt Divam, nedz dabot ni kajdu atlajdu*). Nepaklausejgi var biut atškerti un izdzejt nu Brolestes. Todel pi isarakstejšonas, laj ikkotris izzinoj un izvajeoj labi, to baznejkunga, kurs ju pijem Brolesté, kas ir jodora un voj vares izpildejtu, kas bius joapsajem pildejtu. Nav nikajda lobuma isarakstejt un pečok niko nedarejt, Vajag paprišku pazejt, kas zakoná jodora, tod jimá stotis ar baznejkunga atlausonu.

Ti kuri jau ir isarakstejuši, laj par visom litom zina, ka nav nikajda graka, jo kas neizpilda ko nu augšok minatim Brolestes likumim, bet tik nedaboj atlajdu. Pruti, jo kas izpilda piscejtus nu zakona lobus dorbus, tod turejz pelnej un daboj atlajdas, jo ne, tod niko nedaboj, bet graka nava. Un ikkotram vajag jimt gaumé, ka sovas kortas pinokumi (dorbi) joizpilda nepicišami, laj voj vajdzatu aplajst to zakona potorus, voj citas kolpošonas, jo tis zakons todel ari ir istodejts, ka lobok izpildejtu sovas kortas pinokumus. Vel te pilikšu, ka ciši par tu jogodoj, ka satiksmé ar citim laudim, biut ļajpnim, un milejgim, un vispori taj dzejvot, ka nesacelt laudis zakona neiredzešonas, bet cinejšonu.

Jozina ari tis, ka šis zakons nikam neajzlīdz pijimt svatu Laulejbu, un kotris isarakstejis Trešajā Franča Brolesti var jimt sivu, voj izit pi vejra; topec ka šis zakons, voj broleste nav istodejts del laudim, kuri pa kļosterim dzejvoj, bet pasauli. Un pi pijemšonas ito zakona nav nikam likts apsajimt dzejvot miuzejgi jumprovibá. Topec un pat lanloti draugi var isastot tamá zakoná un dzejvot laulejbá, kaj pirmok, todel ka tis zakons jaunās šķejstebas pinokuma neuzlik.

Zinoma lita; jo kas biutu nu loba prota, pats gribadams un ar pizvaru apsajems Divam dzejvot jumpravejgá šķejstebá,

*) atlajdu = odpusku.

tam nav brejve porkopt sovu apsulejumu. Un jo tev lajkam patim biutu griuts saprast un izzinot, voj tova apsajimšona atlaun ļaūlotis, voj ne, tod vajcoj mocejta, protejga un diva-bajlejga baznejckunga.

Laj tavi un močes pimin sovīm barnīm, ka jaunūs, vel nepilnūs godūs ir josabejst zverejt Divam dzejvot ikš miu-zejgas šķejstejbas. Lobok ir drusku apgajdejt un nikod to neapsulejt bez atlaūšonas gorejga tava.

Isarakstejuši sv. Franča Trešajā Brolestē var dobot pilnējas atļādes:

- 1) Tamā Brolestē isarakstejšonas dinā.
- 2) Sv. Franča Brolestes Istodejtoja dinā pruti 4 Oktobri, t. i. 4 dinā leita menesī.
- 3) Sv. Klaras dinā, kura beja par pirmu sv. Franča si-višu zakonu Versinejeu, pruti 12 Augustā, t. i. 12 dinā la-bejbas menesī.
- 4) Visusvatokas Jumpravas Marijas Engelu keninīnes dinā, pruti 2 Augustā. Jo tik tamās dinās dais pi spoveds, pijims Visusvatoku Sakramentu, un paliugs Diva par svatos Baznejcas vajdzejbom, skajtejdami kaut picus potorus. Ari numešonas stundē daboj pilnu atļādu, jo sauks, kaut ar sirdi vīn, kad citāz nevaratu, Visusvatoku Jeza vordu.
- 5) Vel daudz citās dinās var dabot taj pilnas, kaj ari nepilnas atļādas, bet ilgi biutu par visom rakstejt, kas nezina, laj vajcoj nu baznejckunga, kurs pijem tamā brolestē.

Sv. Franča Trešo zakona broli un mosas, godojit par tu, ka darejtumet pec sova Patrona un Tava dzejves parauga. Jis visuvajrok devia ļabprotejgas pazemejbas, nabadzejbas, pakļausejšonas un šķejstejbas paraugu. Jums ar laj ti tikumi bius dorgi. Vel sv. Francis ceški apgodoja sovās liugšonās Kunga Jeza muku.

Rejzi, kad vins pats beja nugrimis liugšona un miusu Pestejtoja riuktās mukās apgodošonā, jam pasarodeja augši gajsā pi krista pikolts Engels Serafins. Tam Engelim beja

seši gunsvejdejgi sporni: divi sporni beja izcalti vers golvas, divi izstipti del skrišonas un ar divejim atlikušim sedzia visu sovu misu. Sv. Francis tamā Serafinā pazina numucejtu pa-saula Pestejtoju. Tod leja nu žaluma osoras un liudzia Kunga Jeza, ka dutu jam cist kaut drusceniu tus muku, kajdas pats Kungs Jezus citia. Divs iskauseja sova kolpa. Nutika nikod neradzats brejnums. Sv. Frančam tiulen rodos ranas uz rukom, kojom un sona. Ranom beja tajds vejds, itin kaj sv. Francis biutu bejs pi krista pikolts, un sona pordurts ar šķapu. Ikš rukom un kojom misa taj brejnejgi bej saauguse, ka ranu vida beja šķitamas noglas. Ši certumi taj sopeja, ka sv. Francis nevareja kojom stajgot. Todel braukoja un visur ajeinoja lauds uz loboku dzejvi un graku vajdešonu. Un pa-tiši, kur tik sv. Francis pasarodeja ar ranom un sludinoja Diva vordus, lauds grizias pi Diva. Tos ranas jim skajdri stodeja pret acīm Pestejtoja muku. Jis dzejvodams padareja daudz brejnumu Divam par gudu un laudim par lobu. Liudzam jo ajzbildejšonas debesis, laj palejdz mums ari be-dejgim grecinikim.

Ap svatim Engelim.

29 Septembri, t. i. rudina menesī svetejam svatam Mi-kelam Ercengelam un visim sv. Engelim par gudu. Nevajag sajaukt sv. Mikela Ercengela ar sv. Mejkula vordu. Sv. Mejkuls (Nikolaus, Nikolajs), beja par Vejskupu Mirras pil-satā. Jis beja luti želsirdejgs un labdarejgs del bedejgim, jis ari dareja ciši daudzi brejnumu, jo svatdini svetejam 6 Decembrī, t. i. zimas menesī. Bet sv. Mikels Ercengels, ir par Engelu keniniu, kurs uzvareja Luciperu.

Engelu skajts ir ciši ļēls. Ji visi ir visupaklausejgoki Diva siutni un kolpi. Ji gudinoj Divu un sorgoj lauds nu launa, bet skubinoj uz lobu. Divs rejzem siuta Engelus, ka apludinotu laudim Jo protu (valu), un dora caur jim brej-

numus. Ji liudz par mums Diva un ajzinas Jam miusu liugšonas. Ji ira par sorgotojim un globotojim, tik lab visas svatas Katolu Baznejcas, kaj ari kajdas vinas molas, voj pilsatas, un ikkotra cilvaka. Sv. Mikels Ercengels ir par visas sv. Katolu Baznejcas Sorgotoju un Globotoju.

Utrá diná lejta menesi, 2 Oktobri piminejam un gudiņojam sovus Sorg-Engelus. Zinit, ticejgi lauteni, ka ikkotram nu miusim ir sovs Engels Sorgotojs kurs ir klot pi miusim visu dzejvi. Todel tamá diná visuvajrok atdud gudu sovam Sorg-Engelam, kuru tev Divs ir idevs nu pošas tovas dzimšonas un bius pi tevis cikam numersi. Miloj ju un klaus jo, kaj sova visuloboka drauga, sauc jo palejga kardinošonas lajka, patejc Divam par tajdu Sorgotoju. Negrakoj un neived citu launá, zinodams, ka ikkotru dveseli Engeli sorgoj: ji pi Diva siudzejsis uz to, kas citus ilaunoj, jo Engeli visod redz Divu debesis.

Visu Svatus Dina.

Pirmá diná solnas menesi, t. i. 1 Novembri svetejam visim svatim par gudu. Gondrejz kotrá goda diná svetejam kajda nebejs svata piminiu, bet ikkotram svatajam neiztejk sovas dinas goda lajka. Goda ir 365 dinas, bet svatus ir daudzi milionu. Todel svato Baznejca izredzeja vinu dinu, kura gudinoj un slavinoj visu svatus rejzé. Patejcemes Divam, ka Jis nu sovas zelestejbas devia svatumu tik daudzi laudim un apdovinoja jus ar miuzejgu lajmi. Tej dina atjaunoj un pastiprinoj miusu ceribu, ka ar svatus ajzastošonu un Diva zelestejbu varim tik dabasu valstejbá. Mums bius dzejvot, kaj svati dzejvoja, un milot Divu vajrok par visu uz pasaula, un sovu tuvaku kaj sevi pošus.

Dveselu Dina.

Utrá diná solnas menesi, tis ir 2 Novembri mes liudzam Diva par dveselem, kuras ciš Šlaucamá guni, ka Divs apsažalotu uz viniom un drejžok jos pijimtu pi Sevis dabasu valstejbá. Jius zinit, mili šasejtoji, ka Svato Katolu Baznejca pastov nu trejom dalom. Vina dala ir te vers zemes, redzamos Golvas, t. i. Svato Tava valdejbá, ju sauc par karotoju*) Baznejcu. Utro dala ciš mukas Slaucamá guni, un trešo jau lejgsmojas un pricojas dabasu valstejbá. 1 Novembri gudiņojom svatus debesis un liudziam jus palejga. Šudin mes liudzam Diva par dveselem, ajzturatom Šlaucamá guni. Mes varim palejdzet šom dveselem, kuras ciš mukas lejdz lajkam, upuradami par viniom sovus lobus dorbis, kaladu, liugšonus un seviški sv. Mišu. Svata Baznejca ikdinas liudz Diva par jom, mums ari nevajag jus ajzmerst. 2 Novembris ir nulikts tajšni taj numirušus piminiaj. Tos bedejgos dveseles gajda un sauc miusu palejga; var biut ti ir daudz miusu pazejstamus, radiniku, dzimdinotoju, bidru un taj vel. Tod, milajs šasejtojs, paliudz par jim Diva un palejdz kaut kajdus potorus skajtejdams.

Tamá diná pa baznejcom nutejk procesijas, t. i. it ap baznejcu, voj jos vidá ar kristu, lukterim un taj vel, idami picas rejzes nustojs. Pi pirmos nustošonas liudzam Diva par Baznejckungu dveselem, pi utras par dzimdinotojim, pi trešos par numirušim radinikim un labdarejtojim, pi caturtos par visim, kuri tamá draudzé t. i. parapejá ir numiruši un pagloboti, un pedeigi piktá nustošoná par visim ticejgim numirušim.

Sveces kuras dag ap katafalu pimin miusim numirušus ticejbu ceribu un milejbu. Ajzturatim Šlaucamá guni ir tej cerejba un ipricinošona, ka jus mukas rejzi mitejsis un ka tod ji tiks debesis. Katafalu slacinoj ar svetejtu iudini; svejtejs iudins ir bejstams neškejstim gorim. Mes cerejam ka

*) karotojs = vajdu vedejs.

ticejgi numiruši iis dabasu valstebjá, ticim ka ji celsis nu mirunim Postorá diná, un ka viniu misa bius pagudinota, todel katafalu kiupinojam vel ar viraku; kiupinošona ir pa pagudinošonas zejmi.

Ap sv. Taslova Kostkas dzejvi.

Sv. Tanslovs Kostka beja par kajda Pūlu zemes augsta kunga dalu. Jis pidzima 1550 godá. Jis vel mozenš biudams jau beja ciši divabajlejš. Taj Divu miloja, ka kaj tik izdzerda ku bezdivejgi runojut, jis tiulen apslopa.

Kad drusku paauga, ju atdevia skūla uz Vines pilsatu rejzé ar vacoku broli. Te sv. Tanslovs daudzi izcitia nepatikšonu nu citim skūlnikim, kuri gribeja, ka jis rejzé ar jim kavetus un mozok nusadorbotu ar Diva liugšonu; bet Svatajs nesaejsinoja Diva kolpošonu. Kotru dinu klauseja ne vinu, bet diveju vaj treju Mišu. Jis luti miloja Visusvatoku Jumpravu Mariju, saucia Ju par sovu Moti un biži skajteja uz Ju liugšonas. Biži ari pijemia Visusvatoku Sakramentu. Jauns pec godim, bet ar vejra gudrumu, sv. Tanslovs ajzgribeja pavisam sevi atdūt Divam un palikt par Kunga Jeza Sabidrejbās lucekli. Bet Vines pilsatá negribeja ju pijimt Jezuitu Klosteri, par tu ka jo tavs negribeja to atlaut: tam ļēļajam kungam nepatika Jezuitu nabadzejgo dzejve.

Pec to sv. Tanslovs ciši ajzslimoja. Jis slimejbas isokuma iraudzeja neškejstu goru, kurs pasamets par ļēļu brismejgu suni, bideja ju, ka skriss versa. Sv. Tanslovs tiulen liudzia Divu palejga un pormetia svatu kristu, valns ar rejzi pazuda. Sv. Tanslovam pasarodeja sv. Engeli pricinotoji. Tod sv. Tanslovs dūmoja, ka drejzi jau mērškis zemé. Todel gribeja atajcinot baznejkungu, ka pijimt Visusvatoku Sakramentu. Bet, par nelajmi, tos satas sajminiks beja par luteraniti un ni par ku negribeja Katolu baznejkungu ilajst sova sata. Tod nuskumušajam Svatam isasovia prota, ka sv. Bor-

bola ir par lobas numešonas Patronku; topec jemia jos karški liugt sacejdams: „Tagad ir lajšs, svato jumprava, parodejt tev man sovu želestejbu. Izliudz man nu Kunga Jeza, sova briutgona, ka es nenumertu bez Visusvatoko Sakramenta.“

Sv. Borbola pasarodeja ar divejim Engelim, kuri nesia Visusvatoku Sakramentu un padevia pijimt sv. Tanslovam.

Pec to Svatajs palika pavisam vojs un bez moz ko nenumira. Bet jis pijems Visusvatoku Sakramentu, beja mirejšs un ar lobu ceribu gajdeja noves. Tod raug, otkon brejnums! Jam pasarodeja Visusvatoko Jumprava Marija, turadama rukos Diva Berneniu, kuru nulika uz gultas pi sv. Tanslova. Sliminiks palika nu to luti pricejšs un atdaboja veselejbu. Visusvatoko Jumprava Marija ajcinoja ju isastot Kunga Jeza Sabidrejbá; bet kaj pirmok taj un tagad Vines pilsata un apkortné negribeja jo pijimt, todel pat, ka tavs neatlovia. Tod Svatajs nudumoja it uz pošu Rimu, kur Svatajs Tavs dzejvoj un tí izliugt pijimšonu Sabidrejbá. Taj ari padareja un daboja atlaušonu. Niu klosteri vis atsadevia Divam: jo dzejve beja par nerimstušu liugšonu. Jis visod pricojas ikš Diva un beja ciši milejšs pret visim. Kaj agrok, taj ari tagad, seviški miloja Visusvatoku Jumpravu Mariju, saucia Ju par sovu visuloboku moti, un jo biši ap Ju runoja. Ka iza-sorgot graka, tis nevajnejgajs pujškins dzejvoja viná pakutá, griutūs dorbūs; vinumar gododams ap Divu, un pilnejgi paklausejdams sovim Versinikim. Jis neilgi dzejvoja Romas klosteri, ejsti tik vinu godu. Jam beja parodejta jo numešonas dina. Pasludinatá diná svati numira. Divs devia daudz brejnejgu želestejbu, divabajlejgim liudzejim pi jo groba, un Svatajs Tavs Klemens X isludinoja ju par Svatu, ari par Pūlu un miusu zemes Patronu 1674 godá. Sv. Tanslovs numira jaunūs godūs, todel jis ir par Patronu seviški jauneklim.

Nutikums ar kajdu Kunga Jeza bildi 730 godā.

Uz Tira un Sidona rubeža ir Beritus mists, kura daudz Židu dzejvoj. Rejzi gadejos ka tamā mistā kajds katols nuperka sev moju nu židim un nusametia tī uz dzejvi. Jis pakora sovā ustobā guda cinejgu Kunga Jeza mukas bildi. Pečok tam cilvakam paboda dzejvot storp židim: jis atdevia jim atpakal sovu moju un pats porsacela uz citu vitu. Divs dalajdia, ka tis kristejtajs cilvaks ajzmersa pajimt lejdz Kunga Jeza muku. Nekriskons sajminiks isokumā nepamaneja miusu Pestejtoja mukas bildes. Bet ne por garu lajku daudz židu sagoja pi jo vakaratu. Vins nu tim iraudzeja muku, parodeja tu citim, un visi skreja ar dusem pi tos mukas, un nucela zemē un saceja: „Kaj miusu tavi tevi komoja un negudinoja, taj ari mes padarejsim.“ Tod isoka svatu muku sist un sajmot, gribadami patapt visu tu padarejt, ku jus tavi beja darejuši. Tod vel pisit ar dzelza noglom rukas un kojas, pi mutes lik klot eteki un žukti, ar nidri sit mukaj par golvu. Pedejgi saceja; „Zinam, ka miusu tavi pordiura jam sonu ar škapu.“ Tiulen padevia vinam škapu, tis dur svataj bildej sonā, bet, ak brejnums! Asnis ar iudeni soka tecejt patiši. Židi nusabejda, un nezinoja ku darejt tolok. Tulajk jus rabini taj pamoceja: „Atnesit spani, pasaversim, kas bius.“ Atnesia, un spans piteceja pilns. Tod židi saceja: „Pajimsim šitu asni un nessim uz sinagogu“ t. i. jus liugšonas moju, citajžok školu. „Salasejsim slimus un smeresim jus ar tu asni. Kristejti lauds soka, ka ji dabojusi caur Jezu daudz brejnumu. Redzesim, vaj tis ir tajsnejsba?“

Kaj nurunoja, taj padareja. Kaj tik pasmereja nezkajdu slimu, kurs jau nevareja pasakustinot, jis tiulen vasals triukos kojos un soka nu pricas lakalat. Pečok daži okli izazoleja un daudz citu slimu palika vasali. Visā mistā celas triuksnis un stejkšonos, visi gribeja tikt klot pi to brejnejsgo ašnia un kam tik lubias pitikt klot, ar tu rejzi palika vasals. Turejž to mista židi, redzedami tik leļus brejnumus iticeja Kungam Jezam. Nugoja uz Vejskupu, atzina sovu vajniu un ļudzia,

ka Vejskups jus nukristejtu, un pijimtu Katolu Bazneja. Taj vis tis mistenš atsagrizia uz patisejgu Divu, un visi turines židi palika par ticejgim Katolim.

Ap sv. Katres dzejvi.

Bezdivējgajs, pogonu ticejbas Maksencijuss, Aleksandrijas pilsatā biudams, lika visim, tos molas laudim, upuret divaklim. Daudz laužu sasapulceja. Tulajk tamā pat pilsatā dzejvoja cinejsa jaunave*) sv. Katre. Jej redzedama, ka caur varmacejsgo Maksencijusa pisacejsonu lauds pulkim pazud, atgoja pi to kejzera un pasaceja jam: „Tev, kejzer, pidar zinot, ka tova ticejsba ir moni, nebius tod nedzejvus divaklus atzejt par Divu.“ Un tad vel jemias kejzeram stostejt ap pogonu ticejbas aplamejbu, vujceja ju, ka tik vinejsa sv. Kristejtus Ticejsba ir ejstina, un ka, jo kas grib biut miuzejgi lajmejgs, tam nepiciejsami jotie ikš Kunga Jeza. Kejzers brejnejs dzerdadams taj drusu un gudru sv. Katres runu, un atbildeja: „Pagaid, pečok es ar tevim parunošu par tu, kad upurejsona beigsis.“

Pabejds sovas mon-ticejbas ceremonijas, atsaucia uz sevi sv. Katri un vajcoja, ko jej gribute? Tod sv. Katre stosteja jam ap sv. Ticejsbu, ap tu ku patisejgajs Divs ir laudim pasludinojs, ikš ko vajag ticejt un kaj darejt. Visu taj gudri runoja, ka kejzers nevareja turetis pretim un gribejt-negribejt vajdzeja pisazejt, ka sv. Katre runoj tajsnejsbu. Bet brismejsgajs pogons neiticeja patisejsgajam Divam. Vel jam gribejas sv. Katri uzvaret ar gudru runu. Izlaseja tod nu visas valsts un sasauca visugudrokus pogonu vejrus, laj ji ar sv. Katri parunoj par ticejsbu. Ti mocejt pogoni apsajemia pret kejzeri atgrist sv. Katri nu Kristejtus ticejbas uz sovu, bet nutika citajž. Sv. Katre taj gudri visu izstosteja, skajdri pirodejdam pogonu ticejbas aplamejbu, un Kristejtus Ticejbas patisejsbu, ka ti gudriniki poši pazina, kuraj pusej ir

*) jaunave = jumprava.

tajsnejba. Patiši izvujcejtus lauds ir viglok atgrist uz Divu, ne kaj tik drusku mocejtus. Taj visod beja un ir, ka moza un slikta skūlošona, t. i. mocejšona atverza nust nu Diva, bet loba un dzila skūlošona vad pi Diva klot. Taj un iti pidesmit nu visas valsts vejri uz sv. Katres mocejbu palika par ticejgim Kristejtim; pazinuši patisu Divu, negribeja jau nu Jo atsastot: gotovi beja tiulen numert par svatu Ticejbu. Taj launajs pogonu keizers palika kaunā. Jis nu dusmes tiulen lika tus mocejtus lauds sadadzinot guni. Ši gudejgi vejri labprot pijemia novi par tajsnejbu, un ar sovu paraugu daudz citu pogonu atgrizia uz patisu Divu.

Pec to keizers Maksencijuss gribeja sv. Katri pivilt ar milejgim vordim. Jis apsajemia pajimt ju sev par sivu, jo tik upures divaklim. „Ni par ku uz pasaula tis nenutiks, atsaceja sv. Katre, es sovu jumprovejbu un škejstejbu esmu atdevuse Kungam Jezam. Es nesabejstus muku, Divs man ajzmoksos par jom dabasu valstejbā.“

Tulajk nezelejgajs pogons lika sist nevajnejgu Jumpravu vasalas divi stundes, taj ka asnis jemias tecet pa visu misu. Pečok isledzia ju citumā uz divpadsmi dinom, ka tur nudzejbtu nu boda. Bet te Kungs Jezus jaj brejnejgi palejdzeja: nedevia cist boda un visas vajņas izdzideja. Sv. Katre, biudama citumā, atgrizia daudz laužu uz sv. Ticejbu. Kad porgoja 12 dinu, otkon atvedia sv. Katri uz tu pošu pogonu valdiniku. Patajseja ļeļus skritulus ar pidzejtim aplejk nazim, pogoni gribeja storp tim skritulim sagrajzejt sv. Katri druponom. Bet pec visuvarejgo Diva prota nutika citajz. Kad jau pisita sv. jumpravu un poš-lajk gribeja grajzejt, ak brejnums, skrituli sabirza druponu druponom, kuras izskrajdedamas apsita daudz pogonu, bet sv. Katre palika pavisam neajztikta. Pec to brejnuma daudz kas pijemia sv. Kristejbas Sakramentu. Pedejgi visuvarejgajs Divs atlovia pogonim nucerst sv. Katri ar zubinu. Jos misu pajemia Engeli un pagloboja uz Sinai kolna, kur Divs ir devs sovu desmit bauslejbu.

Ap atlajdom (odpuskim).

Kas tis ir atlajdas?

Atlajdas ir lajcejgas stropes par grakim atlajšona.

Tu zini, dorgajs lasejtojs, ka Divs stropes par grakim. Grecinikam vajdzes atlejdzet Diva tajsnejbaj par visim sliktim dorbim. Citi graki ira novejgi t. i. leli, rupi, kuri atjimdami Diva zelestejbu, kaj kautin nukaun dveseli. Citi otkon ir mozi, var gadejtis kas-dinas, todel jus saucom par ikdiniškim. Tajsnejgajs Divs par lelim grakim stropes ar miuzejgu pazušonu ellé, par mozim grakim laudim jociš vorgus šamā pasauli, voj mukaš slaucamā guni.

Kaj varim dabot nu Diva graku atlajšonu?

Caur graku vajdešonu un lobim dorbim. Tik vajdet par grakim vajag taj, kaj Divs ir lies. Ikkotris Katols zina, kaj ir jovajd par grakim. Vajaga it pi graku siudzešonas Sakramenta un izsiudzet visus sovus grakus pret baznejkungu. Bez uzcitejgas un riupejgas sasagatavejšonas nevar labi graku izsiudzet. Topec laj ikkotris idams pi grakus siudzešonas papišku labi apgodoj un pimin, ar ku Divu apkajtinoja. Pec graku sarekinošonas stipri un nu sirds dibina par jim jožaloj, par tu ka neesi bejs paklausejgs visumilejgokam Divam, turpretejm, sasaceli pret ju un dareji jam negudu. Apsajem tod visuloboko Diva nikod vajrok neapkajtinot ar grakim, piminadams, ka caur sliktu dzejvi pazaudejsi dabasu valstejbu, un tiksi miužam elles mukós. Kad biusi jau tu padarejs, tod tulajk tik ej grakus siudzatu, t. i. pascejt jus baznejkungam.

Vajag labi klausejtis baznejkungā, kaj jis moca, un kajdu ajzmat gondarejŝonu par grakim. Ajzmastu stropi par grakim cik ispejams drejzok izpildi. Tis slikti grakus siudzatu, kas negribatu ajzmastos stropes panest. Redzi milajs lasejtojs, ka caur graku siudzeŝonas Sakramentu mes daboĵam graku atlajŝonu.

Kad grakus izsiudzeĵam, Divs pidud mums miuĵeĵgu elles stropi, uz kuru ajzpelneĵuŝi beĵom caur launu dzejvi. Ikkotris sliktis dorbs, ikkotris graks pelnej vajniu un stropi. Iviroĵit tu un jemit gaumé.

Ti kas ir nuziguiŝis ar lelim grakim bius stropati ar miuĵeĵgu pazudinoŝonu ellé; par mozim grakim jopanas strope, voj slaucamá guní, voj ŝamá pasaulí. Vajnia par grakim un miuĵeĵgo strope ellé nevar biut tam atlajsta, kas negrib it pi graku siudzeŝonas Sakramenta*). Citajzok sokut: graks un miuĵeĵgo strope par ju nevar biut nikod atlajsta bez patiseĵgo ŝaluma un patiseĵgas gribas pijimt graku siudzeŝonas Sakramentu. Nikajdas atlajdas poŝas par sevi nevar atlajst graku un izglobt nu miuĵeĵgos pazuŝonas, jo nav nu miusu puses ŝaluma un graku siudzeŝonas Sakramenta. Divs taj grib un taj istodeĵa, ka graki un miuĵeĵgo strope nebius nucalti tam, kas neŝaloĵ par grakim un negrib jus pascejt baznejkungam pi graku siudzeŝonas Sakramenta.

• Ku tod lobu dud miusim atlajdas?

Atlajdas atlajz mums tik lajceĵgu stropi.

Igaumeĵit, tu stropi todel sauc par lajceĵgu, ka viniu vajdzes cist ne miuĵam bez gola, bet tik nuliktu lajku. Par mozim grakim vajdzes miusim atlejdzet ciŝut, voj ŝamá pa-

*) Tis varatu dobot graku atlajŝonu kas, laj gon nevaratu tikt pi graku siudzeŝonas Sakramentu, bet ar patiseĵgu un pilneĵgu ŝalumu, t. i. nu Diva mileĵbas ŝalotu par grakim, un gribatu jus pascejt baznejkungam pi graku siudzeŝonas Sakramenta, ka tik varatu. Taj var nutikt ar cilvaku, kurs merst zemé un nevar baznejkungā sagajdet. Tod stipri nu sirdŝ dibina joŝaloĵ tulajk par grakim.

saulí, voj slaucamá guní. Ŝitu tod lajceĵgu stropi atlajdas nucel un pidud.

Tagad, jo kas tevis, milajs lasejtojs, pavajcotu? Vaj atlajdas pidud grakus? kaj jam atsaceĵtu?

Vajdzatu taj atbildet: Atlajdas grakus nepidud. Graku atlajŝonu varim dobot tik ar lobu ŝalumu pidareĵgi idami pi graku siudzeŝonas Sakramenta. Bet atlajdas nucel tik lajceĵgu stropi, kuru miusim vel jopanas par jau atlajstim grakim. Ne par velti augŝok mineĵu, ka mes grakodami palikam vajneĵgi pret Divu un pelneĵam stropi. Kad cilvaks labi izsiudzeĵ sovus grakus, tod Divs jam atlajz pirmkort poŝu graku, voj lobok sokut, vajniu par grakim: taj ka cilvaks, nu Diva pretinika, teĵk par Diva draugu. Utrkort Divs, atlajz miuĵeĵgu stropes cisŝonu elles mukós. Bet ne visod pi graku siudzeŝonas Sakramenta Divs atlajz lajceĵgu par grakim nupelneĵtu stropi. Tej ir starpeĵba storp sv. Kristeĵbas un graku siudzeŝonas Sakramentim. Pi Kristeĵbas visi graki un visa strope, kaj miuĵeĵgo taj un lajceĵgo, tūp nucalti. Pec Kristeĵbas cilvaks ir pavisam teĵrs, jo dvesele var it tajŝni uz debesim. Bet drusku sovajz ir ar sv. grakus siudzeŝonu Sakramentu. Pi to cilvaks daboĵ, graku un miuĵeĵgas stropes par vinim atlajŝonas, bet lajceĵgo strope ne visod teĵk atlajsta. Par ju vel vajdzes panest stropi vaj ŝamá pasaulí, vaj slaucamá guní. Redzi, ŝitos tod lajceĵgos stropes nucelŝonu varim dabat caur atlajdom: un taj, te vers zemes varim atlejdzinot par tim graku atlikumim un isasorgot nu brismeĵgos slaucamos guns.

Tagad tev ir jau saprutams, dorgajs lasejtojs, kodel lauteni taj ciŝ boŝas un lin pi graku siudzeŝonas atlajdu lajká? un kodel, kad kajdá baznejcá ir atlajdas, sabrauc ti citi baznejkungi palejdzatu spovedet? Todel gon, ka cikom cilvakam graks un miuĵeĵgo strope vel nav atlajsti, tikom nikajdas atlajdas jam niko nelejdz. Ej papriŝku izsiudzeĵ grakus un daboĵ jus nucelŝonu, tulajk tik varesi dobot atlajdas.

Zinu gon tagad, ku atlajdas mums dud, var kas pascejt, bej kaj jus dabot?

Ka dabot atlajdu, vajag pareizi (riktejši) izpildejť visu, ku lika atlajdu devejš*). Svatajš Tavs, dudams kajdas atlajdas, pasludinoj tamá pat šalteniá dažus ľobus dorbus, kuri ir jodora del atlajdu dabošonas. Var un vajag gribejt dabot atlajdu par tim liktim ľobim dorbim. Visuvajrok del pilnu atlajdu dabošonas ajzmat tajdus ľobus dorbus:

- 1) It pi graku siudzešonas Sakramenta,
- 2) Pijimt Visusvatoku Sakramentu,
- 3) Paliugt Diva baznejcá,
- 4) Nuskajtejt kaut picus poterus par Baznejcas labklojebju, un pedejgi vel kajds ľobs dorbs var biut likts izpildejť.

Tagad tu sapruti, ku nuzejmoj tis, ka kajdá baznejcá ir atlajdas, pimaram Agliuná, Varklonús, 15 augusta, voj Dagda Visusvatokas Trejadibas diná? voj kur citur kajdá diná?

Tis nuzejmoj, ka ikkotris, kas tamá diná izsiudzes**) sovs grakus, pijims tur Visusvatoku Sakramentu, izklausejš gudejši svata Miša un nuskajtejš kaut pieus potorus par sv. Baznejcu, tis atlajdu dabos. Raug ši četri ľobi dorbi ir vajdzejgi del atlajdu imontošonas.

Atlajdas ir pilnas un nepilnas, tis ir, tik pa dalaj. Pilnas atlajdas par tu taj sauc, ka jos atlajž visu, lejdz tam lajkam nupelnejtu, lajcejgu stropi. Nepilnas atlajž tik kajdu lajcejgas stropes dalu. Taj pimaram atlajž 40, 100, voj 300 dinu, godu, 7 godi un taj vel. Tej atlajdu dinu rekinošona ir pajimta nu Baznejcas pirmejim lajkim. Seniok baznejckungi

*) Zinoma lita, ka atlajdas var dut tik Svatajš Tavs un Vejskupi. Pavests var dut visajdas atlajdas, pilnus, nepilnus, del vinas molas, voj visa pasaula, bet Vejskupi var dut tik del sovas molas un nepilnus, pimaram 40 dinu, 100 dinu, vaj visa goda, bet ne vajrok.

**) Tis ari var atlajdu dabot, kas grakus izsiudzatu ap pirmejim Nešporim, t. i. zam vokoru pret atlajdu dinu.

ajzmetia ľeľoku stropi par grakim ne kaj tagad. Par citim novejšim grakim vajdzeja nest griutu stropi, ne kajdu dinu, voj vajrok, bet kajdus 7 godu, voj 10, voj 15, voj vajrok godu. Tagad jau želejgo Mote sv. Baznejca, ajz lauzu vojuma, neajzmat tik griutas stropes, bet dud miusim vari atlejdzinot Divam caur atlajdom.

Visuaugstokajš Romas Tavs, Pavests, caur nu Diva dutu jam vari izdola laudim visajdas atlajdas. Pavests ir par dabasu monta sorgu un izdalejtoju. Tu montu mums nupelneja Pestejtojš un pa daliniaj visi Svati.

Atlajdas varim dabot ne tik del sevis bet un del dve-selem, kuras ciš slaucamá guni.*

Te tolok ir irakstejtas liugžonas kuras ir apdovinotas nu Svato Tava ar atlajdom, tos ari liugžonas var upuret par sevim, voj par dve-selem slaucamá guni; tik tos liugžonas vajag skajtejt divabajlejgi, ar sabarstu sirdi, ar apsajemšonu vajrok negrakot, un ar gribu dabot atlajdas.

Taj par svato krista pormešonu: „Ikš vorda Diva Tava, un Dala un Svato Gora. Amen.“

Pavests Pius IX idevia 50 dinu atlajdu, 28 Julijá 1863 godá un 100 dinu, jo kas pormat kristu ar sveteitu iudini.

Kas sasatikdams, voj igojš cita ustoba pascejš: „Lajbius Kungs Jezus gudinots.“ Un kas atsoka: „Miužejgi miužam. Amen.“

Obi divi daboj pa 50 dinu atlajdu. Tos atlajdes piškejria Pavests Klemens XIII.

Par šu liugšonu: „Jezu, muns Divs, es Tevi miloju vajrok par visu.“

Daboj 50 dinu atladu. — Pavests Pius IX, 1854 godá 7 Majá.

Par liugšonu: „O soldono muna Kunga Jeza sirds, pador laj es Tevi vajrok un vajrok miloju.“

300 dinu. Pavests Pius IX 1876 godá 22 Novembrí.

Par liugšonu: „Laj bius svetejta svato un nenuzidzejgo Visusvatokos Jumpravas Marijas, Diva Motes Ijimšona.“

300 dinu. Leons XIII 1878 g. 10 Septembrī.

„Jezu, Marija, Jezups, atdudu Jums munu sirdi un dveseli. — Jezu, Marija, Jezups, esit man klot pi munas numeršonas. — Jezu, Marija, Jezups, laj es pi Jiusim ikš mira atdudu Divam goru.“

300 dinu. Pius VII 1807 g. 28 Aprīlī.

„Laj nutejk un laj ir tejks un miuzejgi slavinots visutajsnejgokajs, visuaugstokajs, un visumilejgokajs Diva Prots ikš visa.“

100 dinu. Var dabot vinu tik rejzi dinā. Pius VII 1818 g. 19 Majā.

„Lenejgajs un pazemejgas sirds Jezu, pador munu sirdi lejdzejgu Tovaj.“

300 dinu. Var dabot vinu tik rejzi dinā. Pius IX 1868 g. 25 Februārī.

Liugšona uz Jumpravu Mariju Kardinošonas lajkā.

„Ak muna kundze, ak muna Mote, pimin, ka es esmu Tovs, sorgoj mani, kaj sovas litas un sova ipašuma.“

40 dinu. Pius IX 1851 g. 5 Augustā.

„O Marija Diva Mote, želsirdejbās Mote, liudz Diva par mums un par numirušim.

100 dinu. Var dabot vinu rejzi dinā. Leons XIII 1885 g. 15 Decembrī.

Liugšonas ar atlajdom, kuras pamudinoj Ticejbu, Ceribu un Milejbu.

„Es ticu stipri todel, ka Divs, visuaugstoko patisejba parodeja un apludinoja mums caur svatu Katolu Baznejcu, ka ir Vins Divs ikš trim atsevišķom, bet lejdzejgom sev Personom, kuras sauc: Divs Tavs, Divs Dals, Divs Svatajs Gors. Es ticu, ka Diva Dals topa par cilvaku, pijimdams caur Svatu Goru cilvaka misu un dveseli, un numira par miusim pi krista, augšan-celas nu mirunim, uzkopia debesis, nu turines atis pi pasaula gola tisot dzejvus un numirušus, ka idut lobim miuzejgu dabasu valstejbu, un sliktus pazudinot. ellē. Taj pat ticu ikš visa, ikš ko tic un moca tej poš svato Baznejca.

Ak muns Divs, Tu esi visuvarejgs, bez gola lobs un želsirdejgs, topec es cereju, ka caur Kunga Jeza, miusu Pestejtoja mukas, un noves nupalnim, idusi man miuzejgu dzejvi, kuru esi apsulejs tim, kuri labi dzejvoj, kaj svata Ticejba moca. Tu visuticamokajs Divs, tu izpildejsi sovu vordu, todel es ar Tovu palejgu gribu divabajleji dzejvot.

Ak muns Divs, Tu esi visuaugstokajs, un bezgalejgajs lobums, es Tevi miloju nu visas sirds un vajrok par visu, un laušus drejžok visu izgajsinot, ne kaj Tevi apkajtinot un del Tovas milejbas, miloju un gribu milot ari sovu tuvaku, kaj sevi pati.“

Atlajdas devia Benedikts XIV 1756 g. 28 Januārī. Pruti 7 godi un 7 kvadragenas. Jo kas šu liugšonu skajtejtū visu menesi kotru dinu, tod varatu dabot pilnus atlajdas, kad isludzias sovus grakus, pijims Visusvatoku Sakramentu un nuskajtejs kaut 5 potorus par kristetus keniniu miru. Paliugs Diva, ka viltejgu ticejbu lauds drejžok pazejtū tajsnejbu un paliktu par Katolim, un ka visi klausejtū un cinejtū sv. Katolu Baznejcu. Kas itū liugšonu skajtejtū ikdinas lejdz novej, numerdams varatu dabot pilnas atlajdas, jo tulajk, nespedams skajtejt garoku liugšonu, kaut ajeinotu tu Visusvatoku „Jezus“ vordu.

Katolu moju liugšona.

O lobuma un želsirdejbas Divs, mes atdudam tovaj visu-varejgaj globošonaj sovu satu, sajmi un visu ku turom. Svetej mius visus, kaj esi svetejs Visusvatoku Sajmi Nazareta mistâ

Visusvatokajs Pestejtojs, Jezus Kristus, liudzam Tevis caur tu milejbu, del kuras esi palicis par cilvaku, ka miusu ispestejt; caur želsirdejbu, del kuras esi numiris par mums pi krista, svetej miusu satu, sajmi un dzejvotojus. Sorgoj mius nu visajda launa un sliktim laudim. Globoj mius nu parkiunia, krusas, iudinia polim un nu sliкта lajka. Sorgoj mius nu Tovas dusmes, un neiredzešonas, un nu miusu inajdniku launim padumim, nu merim bodim un karim. Nedud, ka kas nu miusim nenumertu bez Svatim Sakramentim. Dud mums Sovu svetejbu, laj mes visod stipri ticam un dzejvojam Tova Svatâ Katolu Ticejbâ, kuro var mius padarejt par svatim. Dud, laj turim ceribu ikš nuskumšonom un vorgim. Tevis un tuvaka milejba miusu sirdis visod laj aug leloka un leloka. O Jezu svetej miusus un globoj. O Marija želestejbas un želsirdejbas Mote, svetej mius, glob nu neškejsta gora, ved mius ar sovu motis ruku par šu ossoru likniu. Sadari mius ar sovu Dalu, un atdud Jam mius, ka mes toptu Jo apsulejuma cinejgi.

O Svatajs Jezups, miusu Pestejtoja Sorgs, Jo Svatos Motes Globejs un Svatos sajmes Golva, liudz Tu par mums Diva, visod svetej un sorgoj miusu mojas.

Sv. Mikels, sorgoj mius nu visajda elles launa.

Sv. Gabriels, palejdz mums pazejt svatu Diva valu.

Sv. Rapuls, globoj mius nu slimejbom un nu peškas noves. — Svati Sorg-Engeli, turit mius dinu un nakti uz izpestejšonas cela. Sv. Patroni liudzit Diva par mums. Ak svetej šu satu Divs Tavs, kurs miusu radeji, Tu Diva Dals, kurs esi par mums citis pi krista, un Tu Divs Svatajs Gors, kurs pi Kristejbas Sakramenta mius svatus dareji. Visusva-

toka Trejadiba laj sorgoj miusu misu, škejstej miusu dveseli, valdej miusu sirdi, un nuvad mius uz miužejgu dzejvi. Guds laj bius Divam Tavam, guds Divam Dalam, guds Divam Svatam Govam. Amen.“

200 dinu, var dabot vinu rejzi dinâ. Leons XIII 1889 g. 19 Januári.

Liugšona uz Svatu Goru.

Ak Svatajs Gors, Divs Radejtojs, atej želejgi uz palejgu visaj Katolu Baznejcaj pret inajdniku uzbrukumim. Istiprinoj Svatu Baznejcu, un idud jaj sovu spaku nu augstines; atjaunoj Tovu kolpu goru, kurus esi apsvajdejs ar sovu milejbu un želestejbu, ka ikš Tevis slavintu Divu Tavu un Jo Vinpidzimušu Dalu, miusu Kungu Jezu Kristu. Amen.

300 dinu, vinu rejzi dinâ. Leons XIII 1889 g. 26 Augustâ.

Sadarešonas ar Diva Valu liugšona.

O visuželejgajs Jezu, apdovinoj mani ar sovu želestejbu, taj ka laj Tova želestejba visod biutu ar mani, strodotu ar mani un paliktu ar manim lejdz golam. Dud, laj visod to gribu un to mekleju, kas Tev vajrok mil un patejk. Tavs prots laj ir par munu protu*), un muna griba laj visod it Tovaj lejdzi, un laj visod ar ju sadar. Ak, ka muna gribešona un negribešona, biutu vinajda ar Tovu, un ka es nevaratu gribet to, ko Tu negribi, un gribatu to, ko Tu gribi. Amen.

200 dinu, rejzi dinâ. Leons XIII 1886 g. 26 Februári.

*) prots = griba, vala.

Liugšona pret Kunga Jeza muku.

Raug, ak lobajs un visusoldonokajs Jezu, es pakrejtū celus pret tovu vajgu un karški nu dveseles dibina Tevis liudzu, un sirsnigi prosu, ilej munā sirdī dzejvu un stipru ticejbu, ceribu un milejbu, idud ejstinu žalumu par grakim un stipru gribu sevi uzlobot. Tagad kad ar dzilu milejbu un sopi piminiu un sova gora skotus*) uz tovom picom certumim, redzu tos picus certumus, ap kurom jau Davids Profets stosteja, runodams ap Tevim, o lobajs Jezu: „Pordiuria munas rukas un munas kojas, saskajteja visus munus kaulus.“ (ps. 21, 17—18.)

Ka dabot pilnas atlajdas par šu liugšonu, paprišku joizsiudzej sovi graki, jopijem Visusvatokajs Sakraments, vel jonuskajta kajdi pici potori par Svatu Tavu un tamā pat dina, atsametis celus un verutis uz Kunga Jeza muku, divabajleji jonuskajta itej liugšona. Pius IX. 1858 g. 31 Julijā.

Liugšona uz Visusvatoku Jumpravu Mariju.

Pimin, o Visumilejgoko Jumprava Marija, ka mizuam nav dzerdats, ka kas biutu nu Tevis aplajsts, kirs atsadud Tovaj globšonaj, liudz Tova palejga, Tovas ajzastošonas prosa. Es niu ari, istiprinots ar tajdu cerejbu, stejktis-stejdzus un skrinu uz Tevi, ak Jumprava, un osoras lidams, es greciniks stojus pret Tevim. Ak, Diva Dala miuzejgo Vorda Mote, nesmodej munu vordu, bet klausis, zelejgo Mote un izklaus.

300 dinu. Pius IX 1846 g. 25 Julijā.

Liugšona Visusvatokos Jumpravas Marijas Nenuzidzejgaj Ijimšonaj par gudu.

„Iks Vorda Diva Tava un Dala un Svato Gora. Amen. Laj tūp svetejta, svato un bezvajnejgo Visusvatokas Jumpra-

*) skotus = verus.

vas Marijas Ijimšona.“ Vinu rejzi Tavs miusu, četras rejzes Svejcinota, vinu rejzi Guds ir Divam etc. Šu liugšonu vajag atskajtejt trejs rejzes.

300 dinu. Pius IX 1856 g. 22 Junijā.

Liugšona uz Svatu Jezupu del škejstejbas izliugšonas.

O Tavs, un jumpraviškas škejstejbas Sorgotojs, Svatajs Jezups, kura sorgošonaj beja atduta pošā nevajnejba Jezus Kristus un Jumprava par Jumpravom Marija, Tevis niu liudzu un karški prosu, caur tom visudorgokom personom Kungu Jezu un Visusvatoku Jumpravu Mariju, sorgoj mani nu visajdas neškejstejbas, gļoboj munu protu nu nekajnejgim dumim, dud laj es, kaj man pidar, kolpoju visod Kungam Jezam un Jumpravaj Marijaj ar nevajnejgu sirdi un škejstu*) misu. Amen.

100 dinu, dabojamas rejzi dinā. Pius IX 1877 g. 4 Novembrī.

Liugšona par Visuaugstoku miusu Valdejtoju Svatu Tavu.

Liudzames par Visuaugstoku miusu Vejskupu N.

Divs Kungs laj ju globoj, dzejvu uztur, dud jam lajmi vers zemes, un nepadud jo inajdniku varej. Tavs miusu Svejcinota.

300 dinu. Pius IX 1976 g. 26 Novembrī.

Liugšona par numirušim.

O visuželsirdejgokajs Jezu, dveselu milotojs, liudzu Tevis caur visusvatokas Tovas Sirds mēršonu, un caur Tovas nenuzidzejgos Motes sopem, apmozgoj ar sovu asni visa pa-

*) škejsts = cejsts.

saula grecinikus, kuri tagad merst zemē, un vel šudin numers. O merstušo Jeza Sirds, apsazāloj par tim, kuri tagad merst. Amen.

100 dinu. Pius IX 1850 g. 2 Februārī.

Liugšona par lajmejgu smerti.

O Kungs Jezu, lobuma Divs, zelsirdejbās Divs, raug, es stojis Tova priškā ar pazemejgu sirdi, un atdodu Tev globošonaj pedeju munu stundi, un tu kas manis gajda, kas ar mani nutiks.

Kad munas nuterpušos, bezspecejbos kojas apsludinos man, ka munas lajcejbos dzejves celš jau bejdzas del manis. Milasirdejbajs Jezu apsazāloj uz manis.

Kad munas tricušos un sasolušos rukas nevarēs jau Tevis pi krista pisisto turet, un gribut-negribut nuļajss Tevi uz munas slimejbas gultu, — zelsirdejbajs Jezu apsazāloj uz manis.

Kad munas aptimsotos, nu novēs soltuma nubidatos acs, jau voji un stejvi pasavers uz Tevis, zelsird. Jezu apsaz. . . .

Kad soltos un tricušos munas mutes liupas pedeju rejzi izrunos Tovu svatu vordu.

Kad muns bolajs un zilajs vajgs sacels žalumu ikš klot stovušim, un moti uz munas golvas celšis, apslacinoti ar novēs svidrim, un sludinos jau tīvu monu голу.

Kad munas auss jau pavisam bius ajzdarejtas laužu bolsam, un atsadarejs ka izdzerts Tovu bolsu, ar kuru mani tīsosi uz visu miužu.

Kad munu protu brīsmējgi un bejstami bidakli bīdēs, kad mani apstos nuskumšona un porjims lela bajle par grakim par kurim biušu tīsots, kad valns grības atjimt man cerību ikš Tovas zelsirdejbās, ak tamā pedejā karā.

Zelsirdejbajs Jezu apsazāloj uz manis.

Kad muna vojo, nu sopem numokto un nu smerts nubidato sirds pavisam jau panīks karā ar ispestejšonas inajdnīkim.

Kad pedejos munas osoras, kaj atnokušos munas novēs zejmi izteces nu munom acim, pijem jos, kaj munu sirds žalumu; ka es tamā bajlejbā šalteniā lajmejgi numertu, kaj vajdešonas par grakim upurs.

Kad muni rodi un draugi sasalasejuši ap manim raudos manis del un sauks Tevis.

Kad jau visas munas misas nujautas pamers, un vis pasauls iznīks munās acīs, un es vajdešu novēs sopēs, un pedejos meršonas šalteniā.

Kad muna dvesele ar pedeju dvašu škersis nu munas misas, pijem ju stejdušus uz Tevi.

Kad muna dvesele pedeju rejzi pakustinos munu muti un izis miužam nu šo pasaula, atstodama bolu, soltu un jau bez dzejves misu. Pijem sev par gudu tu munu škeršonus, un tulajk.

Pedejgi, kad muna dvesele stosis Tova priškā, pirmu rejzi iraudzejs miužejgu Tovas augstejbās un spaka spūdrumu, neatstum manis nu Tova vajga caur nepabejgtu zelsirdejbu Tovu pijem munu dveseli uz Sevi, ka es miužejgi Tevi gudinotu;

O Divs, kurs esi līcis mums mert, bet paslepis pret mīsim numeršonas dinu un stundi, dud laj es visod tajsnejgi un svati dzejvodams, nupelneju atsaškert nu šo pasauli, Tevi mīlodams. Caur Jezu Kristu mīsu Kungu, kurs ar Tevim dzejvoj un valdej vinejbā ar Svatu Goru. Amen.

100 dinu. Leons XIII 1884 g. 11 Augustā.

Liugšona uz sv. Borbolu par lajmejgu novi.

O Divs, kurs esi izlasejs svatu Borbolu del dzejvu un merstušu ipricinošonas, dud mums caur Jos ajzastošonu, ka mes visod dzejvotum ikš Tovas mīlejbās, ak Divs, un ceretum

Zelsirdejbajs Jezu apsazāloj uz manis.

tik ikš bezgalejgas Tova Dala sopes nupalnim, ka mes nikod nenumertum grakús, bet istiprinoti ar graku siudzešonas un postoras svetejbas sv. Sakramentim, varatum bez bajles tikt miuzejgá gudá; to liudzam caur tu pošu Kungu Jezu Kristu. Amen.

100 dinu, rejzi diná. Leons XIII 1879 g. 1 Martá.

Redzit niu, mili lasejtoji, kaj sv. Katolu Baznejca mius miloj un palejdz apdovinodama ar atlajdom. Es nevaru šamá gromoteniá sarakstejt visus lobus dorbus, kurim atlajdas ir piškertas, bet nesabejstit, mili lasejtoji, ikvins lobs dorbs nebius ajzmersts nu Diva. Jo kas nezinotu, kajdim dorbim kajdas atlajdas ir piškertas, bet darejtu tus gribadams Divu gudinot un pelnejt del miuzejgas dzejves, dabos atlajdu. Tod del labi ir gribejt dabot atlajdu, jo tik varim, par miusu liugšonom un lobim dorbim.

Taj atlajdas ir dabošanas dzizut, voj skajtut, Ružu-kruni, taj pat ari par Krista cela apišonu.

Svato Baznejca tim ari dovinoj atlajdas, kas ikdinas idams gulatu, kad skajta vokora potorus, apdumoj, kaj por-dzejvoja dinu, vaj neapkajtinoja ar ku Diva. Taj darejdams izasorgosi nu grakim un lobok vares jus piminet idams pi svato graku siudzešonas Sakramenta. Kad piminesi grakus, nužaloj, apsajem vajrok negrakot, un jo par nelajmi biutu ikritis kajda rupá graká, žaloj un apsajem, cik spesi, drejžok it pi graku siudzešonas Sakramenta.

Piminit un tu, dorgi lasejtoji, ka Pius VII, Pavests, idevia 1817 goda, 16 Januári, 100 dinu atlajdu tim, kuri ar satriuktu sirdi dzidž gorejgas dzismes. Tod jums ari, muni mili, itejcu sasapulcejušim pa satom, pimaram svatdinem, dzidot svatos dzismes visuľobokam Divam par gudu.

Daudz liugšonom un svatom brolestem ir piškertas atlajdas. Visas te griuts ir sarakstejt. Jo kas grib vajrok par ku zinot, vajcojit sovu divabajlejleju baznejkungu.

Es te vel irakstejšu tik ap svatu Ružu-kruni un ap Škaplerim.

Ikvins nu jiusim zina, kas tis ir Ružu-kruns, kaj jis joskajta. Ružu-kruniam ir trejs dalas, taj saucami krunejši*), ikkotram krunejšam ir picas dalenias, saucamas nuslapumi**). Ikkotrá daleniá ir 1 Tavš miusu, 10 Svejcinota, un 1 Guds ir Divam. Pec picom daleniom joskajta rejzi Es ticu.

Par Ružu-krunia skajtejšonu ir dutas atlajdas. Vajag tik divabajlejši skajtejt un godot ap Divu. Skajtejdami Ružu-kruni dumojit ap miusu Pestejtoja dzejvi. Taj pirmajā nuslapumā pret Tavš miusu vajag piminet un apdumot, kaj Engels Gabriels siutejts nu Diva uz Jumpravu Mariju sludinoj jaj, ka paliks par Diva Moti. Visusvatoko Jumprava Marija itu ziņu pijem ar pazemejbu, Diva Dals tūp par cilvaku del miusu izpestejšonas. Miusim tod vajag biut pazemejšim, un atsadut Diva valaj.

Utrajā daleniá godoj, kaj Visusvatoka Diva Mote stejdzas uz svatu Ilžu jaj palejdzatu, miusim ari vajaga milot tuvaku un divabajlejši pricotis.

Trešajā daleniá veris gora uz pidzimuša del miusu ber-nenia Kunga Jeza; jamam nu Jo paraugu, laj tūpam nevajnejši, kaj barni, laj nesadzonojam porok pec bogatejbas.

Caturtajā. — Pimin, kaj Jumprava Marija upurej sovu Svatu Berneniu, Kungu Jezu Jeruzalemas baznejcá. Vujcames biut paklausejši, škejšti un nevajnejšas sirds.

Piktajā. Jumprava Marija atrud Kunga Jeza baznejcá. Miusim josapiulej nikod neatsaškert nu Kunga Jeza.

Utrajā Ružu-krunia dalá, pirmajā daleniá apgodoj, kaj Kungs Jezus Eleja dorza liudz Divu pret sovu novi, un visus sovus vorgus un nokušu numešonu upurej par miusu ispe-

*) krunejši = koronkas.

**) nuslapums = tajemnejca.

stejšonu. Žaloj tod par sovim grakim, bižok liudz Diva; cišok josasorgoj, ka neikrist grakā.

Utrajā daleniā. Kungu Jezu bezdivejgi židi šausta ar rejstim. Miusim vajag vajdet par grakim.

Trešajā. Kungam Jezam uzlik uz golvas erškežu krūni. Mums vajag darejt ne tu, kas pošim, bet tu Divam kas patejk.

Caturtajā. Kungs Jezus nas griutu kristu. Mius paci-tejgi jopanas vorgi, kuri godos šamā dzejvé.

Piktajā. Pestejtoju pikal pi krista. Par tajdu Kunga Jeza cišonu par mums un par tik lelu Jo Visusvatokos Motes žalumu vajag mums milot, cik vin spejam, bez gola želsir-dejgu Divu, Kungu Jezu un Jumpravu Mariju.

Trešajā Ružu-krūnia dalā, pirmajā daleniā apgodoj Kunga Jeza augšan-celšonus. Kungs Jezus pec mukas un novés augšan-celas pilns spaka, guda un spudruma, jau vajrok neciss. Mums vajag par tisu pasagrist uz Divu.

Utrajā. Kungs Jezus it uz dabasim. Un miusim jogo-do ap dabasim, ka tikt tur un dzejvot vinuvit ar visu wilej-goku Divu.

Trešajā. Svato Gora atnokšona uz Apustolim. Mums ari jodzejvoj pec padivejgim padumim, jodora lobi dorbi, ka Divs Svatajs Gors biutu miusu sirdi.

Caturtajā daleniā. Visusvatoko Jumprava Marija tūp pajimta uz dabasim. Esim numudā un dzejvojam kaj pidar, ka Divs dutu mums sovu želestejbu un lajmejgu numeršonu.

Piktajā. Jumpravas Marijas krūniošona. Miusim vajag tejt un slavinot Visusvatoku Jumpravu Mariju, Jos liugt un pošim bez porstošonas strodot del dabasu valstejbas.

Labi ir ikdinas nuskajtejt vinu Ružu-krūnia dalu, t. i. tik picus nuslapumus ar „Es ticu“ golā. Tu var darejt pec tajdas ajlas. Pirmudin un caturtdin var skajtejt pirmu dalu. Utartdin un piktdin utru dalu. Trešdin sastdin un svatdin trešu dalu.

Visi lauds, vina olga, voj ir isarakstejuši sv. Ružu-krūnia brolesté, voj ne, var dabot atlajdas par lobu jo skajtejšonu.

Starpejba ir tik tej, ka isarakstejuši var dabot vajrok atlajdu, nekaj neisarakstejuši. Kad kas isok skajtejt sv. Ružu-krūni, laj nepamat jo cikam nuskajtejs kaut picus nuslapumus un Es ticu. Citajžok, ti, kuri nav isarakstejuši broleste, ne-dabotu atlajdu, laj gon tis nepaliktu pa visam bez pelnes pi Diva.

Skajttut pidar zejles turet rukā, taj turešonaj ir pišker-tas atlajdas, tis ari dora vigloku pošu skajtejšonu.

Ap Škaplerim*).

Ka dābot atļājdu par Škapleru nosošonu, vajag pirmus Škaplerus dūdz baznejkungam nusvētējt un isarakstējt brolestē. Kad jau kas reizi pijimts brolestē, sanosoj pirmus svējtus Škaplerus, tam nav vajdzejbas jaunus dūt svējt. (Tik Visusvatokas Trejadibas škaplerus vajaga ikkotru reizi svējt.) Škaplerus visod jonosoj uz sēvis, dinā un naktī: jus var tik nujimt uz ejsu lajku, kaj pimaram, kad mozgojames.

Vajrok ne 500 godu tam atpakaļ Visusvatoko Jumprava Marija pasarodeja Karmelitu brolestes versinikam Sejmanam Stock, pamoceja ju nosot Škaplerus; pečov ari pasarodeja Romas Tavam Joniam XXII un tu pat pasludinoja. Škapleri laj ir par zejmi ka mes esim par Jumpravas Marijas kolpim, un mums, kaj tajdim, vajrok Viniu jotejc, jogudinoj un jomiloj, ka varatum nupelnejt Jos varejgu globošonu, bet seviški palejgu numeršonas bridī. Visusvatoka Jumprava Marija apsajemia ne par ilgu lajku (pirmajā sastdiniā pec noves) izvest nu slaucamos guns, kuri dzejvodami divabajlejgi nosotu Škaplerus. Nosodami tod Škaplerus karški liudzam Visusvatokos Jumpravas Marijas, un piulejemes poši divabajlejgi dzejvot un nupelnejt, ka varatum lajmejgi numert, un ka neilgi biutum ajzturati slaucamós guns mukós.

Pi isarakstejšonas brolestē, baznejkungs stosta, kajdus potorus vaj ļobus dorbis vajag darejt. Miusu pusē ti, kuri rokstos Škaplerus apsajem gavet Trešdinem. Baznejkungi,

*) Karmelitu škaplerim.

kuri var pijimt brolestē, pa rejzej daboj nu versnejcejbas vari pormejt gaveni ar potirim, voj kajdim citim lobim dorbim. Vajag zinot ka visas Škapleru, kaj ari Ružu-krunia brolešu kolpošonas nav jopildej todel, ka citajzok biutu graks, bet nu ļobas valas*) del atļājdu un nupalnu dabošonas.

1) Pilnas atļājdas var dābot tamā dinā, kad kas isaroksta brolestē.

2) Jumpravas Marijas Škaplerdinā. 16 Julijā aba 16 dinā sina meneša.

3) Numeršonas stundē, jo pec graku siudzešonas merstušajs, kaut ar sabarstu sirdi pisauks „Jezus, Jezus“.

4) Daboj 5 godu un 5 kvadrāgenu atļājdas, kas pec graku izsiudzešonas pijem Visusvatoku Sakramentu un nuskajta kaut 5 potorus par svatu Baznejcu un Rimas Svatu Tavu.

Ira vel daudz citu atļājdu par Škapleru nosošonu un kolpojūmim, par kurom varesit izzinot nu sovīm gorejgim tavim, seviški nu tim, kuri jius pijims brolestē. Ti baznejkungi ari jums pastostejs, jo vajdzes, kajdas atļājdas varit dābot par nosošonu svējtus kristeniu, mataliceniu, par citu liugšonu skajtejšonu un taj vel par citim lobim dorbim. Drejzok un viglok varim izavujcejt klausejdami gudru un divabajlejgu baznejkungu, ne kaj poši skajtejdami kajdas gro motenias.

Divabajlejga dveseles apdumošona.

Divs ir vins ikš Trim Personom. Tis vinejgajs Divs radeja dabasus un zemi un visu kas tik ir uz pasaula. Divs mani ari radeja. Radeja del to, ka es lajmejgs dzejvotu miuzejgi debesis. Radejtojs grib cilvaka lobuma. Cilvaks pats sev visuvajrok škodej. Jis caur nepaklausejšonu Divam ikrita vorgūs, un biutu miuzam pazudinots, jo Divs nebiutu uz jo apsazalojis. Utra Visusvatokas Trejadibas Persona

*) Taj pat kaj isarakstejušim Tresaja sv. Franča brolestē.

Diva Dals pijemia cilvecejbu, ikš kuras cisdams atperka visus lauds.

Trešo Visusvatokas Trejadibas Persona Divs Svatajs Gors, atidams uz cilvaka dveseli, porsvetej ju, un palejdz cilvakam palikt par svatu. Cilvaks nespej niko padarejt ar sovu vin spaku. Nevar pats sevis izpestejt, bet nepicišami vajag Diva palejga un želestejbas. Visužeļejgokajs Divs dud visim laudim ajztikam sova palejga un želestejbas, ka ikkotris var nupelnejt dabasu valstejbu, jo tik patisejgi gribes nu sovas puses strodot Diva želestejbaj lejdz. Jo tod kas bius pazudinots, tis nutiks nu jo patia vajnias.

Miusim jodora taj, kaj Divs grib; ap tu Diva gribu stosta un moca vinejgi svatos Katolu Baznejcas baznejkungi. Baznejkungu, kuri ir siutejti nu Vejskupa stovuša vinejbá ar Svatu Tavu, vajag miusim svati klausejt, kad moca ticejt un labi darejt. Todel ka Versnejcejba ir par Diva vitinikim vers zemes.

Cilvaka dzejve ir kaj kara-klausejba*) kara lajká: vajag uzvaret dveselu inajdnikus, uzturet dzejvu ticejbu un darejt lobus dorbis. Josasorgoj, ka nedz slikti lauds, nedz valns, nedz misas launas kardinošonas un korejbas nevaratu miusu atškert nu Diva, bet jodzejvoj taj, ka mes ikdinas paliktu vis loboki, stiproki Diva kolpošoná un svatoki. Tapt par svatu ir lelajs dorbs un smagi dzar tu josapiulej. Divs gon palejdzes, dus sovu želestejbu, jotur tik visim stipra cerejba uz Viniu. Ar Diva palejgu daudz milionu laužu palika par svatim, kodel tod es nevaratu iit dabasu valstejbá. Vajag tik tagad dzejvot, kaj Divs grib. Brejnejs ir Divs ikš sovim Svatim. Ne viná vin kortá beja Svati. Debesis igoja gon tajdi, kuri šamá pasaulá beja par Vejskupim un baznejkungim, gon tajdi kuri beja par keninim un kungim, gon ari tajdi, kas beja tik par vinkoršim, sprostim zemnicenim un naboga ubadzinim. Jau pricojas mjuzejgá lajmé pi Diva

*) Kara-klausejba = kara-dinasts.

svati mucekli*) un lels pulks aplicinotoju, svatas Jumpravas, atrajtes un sivites. Tur iraudzejsi tuksneša un klostera dzejvotojus, pilsatu un lauku lauds. Ar vordu: ikkotrá kortá, jo tik kaj pidar dzejvosi, var ar Diva palejgu izpestejt sovu dveseli. Ne visim, kuri tika debesis, beja vinajdi dorbi dorama; bet ikkotris nu vinim miloja Diva vajrok par visu, kas ir uz pasaula, un tuvaku kaj sevi pati. Sovus pinokumus, t. i. sovas kortas dorbis izpildeja kaj ne lobok. Nav ni vina debesis, kurs te beja par netikli. Visi svati liudzia Diva un strodoja; merdeja misu, ka dvesele biutu stiproka; beja paze-mejgi un visajdas tajsnejbas milejtoji; taj un tev, dorgajs cilvecen, jodzejvoj.

Kaj tik rejtá pasamussi nu miga, tiulen pormet kristu, un jo jau ir lajks celtis, nesakavej par velti gultá, bet mudri celis augšá. Tik netiklim patejk ilgi volotis un ruzejtis gultá, kaj durovas uz endžem. Tulajk kardinotojs pasnedz jim sliktus dumus. Tu tod nesakavej ilgi un celis; mudri numozgoj muti un apsavelc, piminadams pa tu storpu, ka Divs ir visur, veras uz tevis, tevi redz un visu zina, ne tik vin runas un dorbis, bet un dumus. Patejc Divam, ka dud tev vel dinu dzejvot. Metis celus un nuskajt rejta potorus. Ciši labi ir pi rejta potorem apdumot ap kajdu nabejs ticejbas tajsnejbu. Taj pimaram, vari apdumot vinu dinu, kaj Divs, ar sovu bez mara varejgu vordu, ir radejs pasauli, un ka tu ari daboji nu Diva sovu dzejvi un visu, kas tev ira. Patejc Divam par tu un apsajem labi volkot Diva dovonas, un likt jos litá.

Utrá diná vari apdumot par cik lelu nelajmi ir graks. Nikas nav sliktoks par graku. Nu graka izacelas slimejbas, triukums, vajdi visajdas netajsnejbas, smerts un golu gola elle. Tod bejstis graka un apsajem jo sorgotis cišok, ne kaj elles guns.

*) Muceklis, kurs par ticejbu ir numucejt. Aplicinotojs kurs svati dzejvoja un numira ar sovu novi.

Trešā dinā vari apdumot ap dabasim, ap tu bezgalejgu ļajmi, kajda ir Diva Svatom. Tod pamudinoj sevi uz loboku dzejvi, ka tu ari varatu tikt debesīs.

Caturtā dinā vari apdumot ap Visusvatokas Jumpravas Marijas, tos greciniku Globejas svatumu, un ap tu, kaj Jej miloj bedejgus lautenius, un grib palejdzet ikkotram ar sovu ajzbildejšonu pi Diva. Tod pateje Divam par tu, ka Jis sovu Moti ir idevs tev par moti, un liudz tos Motes palejga.

Piktā dinā vari dumot ap kajda svata dzejvi, mudinodams sevi darejt taj, kaj jis dareja. Ar citom dinom labi ir piminet, ku esi dzerdejs nu baznejckunga mocejbom, vaj por-skajtejs kajda loba gorejgā gromoteniā, un taj vel.

Pec potorem, jo tod ir dorba dina, nesakavedams stojis pi dorba un strodoj Divam par gudu. Strodoj vinajz, ka dveselis inajdniks visod tevi atrastu pi kajda gudejga dorba: tod nedrejkstes tevi kardinot. Vajag gon pa rejzej ari atsa-piust, bet un tis ļaj bius Divam par gudu, un uz tu golu, ka pečov biutu stiproks pi dorba. Idams pi edinia pormet kristu un drusku paliudz Diva. Vari, paraugam, tajdus vordus nuskajtejt: „Svetej, ak Divs, tos dovonas, kuras nu tovas želestejbas essim. Ļaj Tev bius guds un šlave miužam. Amen.“ Ed sotejgi, tik vin, cik vajag del uzturešonas veselejbas. Mes adam, ka dzejvotum, bet ne todel dzejvojām, ka astum. Pec edinia ari pateje Divam, pormet kristu un nuskajt kaut tajdus vordus: „Patejcu Tev, ak želejgajs Divs, par visom Tovom dovonom, esi gudinots un slavinots tagad un miužam. Amen.“

Kad jau isi gulet vokora, neajzmerst nuskajtejt potorus. Pi vokora potorem apdumoj, kaj tu pordzejvoji pagojušu dinu, vaj neesi padarejs kajda graka. Pratinoj sovu zirds apzini, vaj jej tev ko nepormess. Žaloj par grakim un apsajem uzlobot sovu dzejvi un tajdu graku vajrs nedarejt. Jo pamanejtu, ka esi ikrits, par nelajmi, kajdā lelokā grakā tod apsajem stejgtis pi graku siudzešonas Sakramenta. Nu tajdas apdumošonas un graku nužalošonas atlads daudz lobuma. Pirmkort: kad bius josiudzej graki, tod tev bius vigli vinius

sarekinot. Utrkort: visuželejgajs Divs nenustropes tevis ar miužejgu pazušonu, jo ikvokora stipri un nu Diva milejbas sovus grakus nužalosi, apsajimdams vajrok negrakot un stejgtis pi graku siudzešonas Sakramenta. Pec vokora potorem nepidar daudz runot, nedz ilgi kavetis, bet joit jau mirejgi gulet.

Kad atis svatdine stejdzis uz baznejcu sv. Mišas klausejtu. Piulejis, ka nikod pa svatdinem un citom svetejamom dinom neapļajst sv. Mišas. Tik tod, kad ir kajda ejstina vajdzejba, vaj niu slimu kūpt, vaj satas sorgot, gonus it, vaj kad dzimdinotoji, vaj citi versiniki neatlaun it, vari palikt satā un tod nebius nekajda graka par neišonu. Bet graks biutu tam, kurs vigli varadams sv. Mišas nuklausejt, nedoritu to ajz ļajskama un netikuma. Tajds jau ir par nepaklausejgu sv. Katolu Baznejcas Motes barnu.

Ļobs katols, ne tik vin sv. Mišas ļajka bius baznejca bet ari klausejs mocejbas, bius uz Nešporim un citom liugšonom. Ak, dorgajs lasejtojs, neapļajd nikod mocejbas. Slikti tam kļosis, kas nesakļausa mocejbas. Kungs Jezus pasaceja: „Svetejgi ira ti, kuri Diva vordu klausa un izpildej vinius.“ Un vel: „Kas Diva vordus neklausa, tis nav nu Diva.“ Un otkon: „Tej ir miužejgo dzejve, ka lauds pazejtu Tevi, ak Divs Tavs, un kuru Tu esi siutejs Jezu Kristu.“ Bet kaj tu pazejsi, jo neklausejsi mocejbas? Tod jo negribi biut pazudinots uzcitejgi klausis mocejbu baznejcā. Klausis taj, itin kaj kad tis biutu tajšni uz tevi runots. Kļausis un jem gaumē, atmet nust visas citas dumas, ka neajzmerst pasnegtu pamocejšonu, un ka dabot nu tom gorejgu lobumu. Dzerdatus svatus vordus pimin un pordumoj vel satā, un pec tim igruz sovu dzejvi. Tejcams ir tis irodums, ka baznejconi pastosta setnikim ap ku beja mocejba.

Kad biusi atgojs baznejcā sv. Mišas klausejtu, stojis tulajk pazemejgi pret Divu, atdudams Ļam Visuļejoku gudu. Tok tu atgoji te porliugt Diva par sovīm grakim. Nesaveris aplejk, bet dumoj un temej, ku dora pi oltora. Rejzé ar

baznejckungu divabajlejgi upurej Divam sv. Mišu. Sv. Miša lajka vari skajtejt potorus, kajdi tik tev patejk: Ružu-kruni, litanijas, liugšonas, un tam lejdzejgu. Jo ir tev tajda gromota, kurá vari atrast pirakstejtu sv. Mišu, tod labi ir viniu rejzé ar baznejckungu nuskajtejt. Daži divabajlejgi klausejtoji sv. Mišas daudz nebadoj par vordim, bet vajrok igaumej, ku dora pi sv. oltora. Taj Miša isokuma pazemejgi žaloj par grakim un liudz del sevis Diva želestejbas. Kad baznejckungs skajta „Gloria“, tod ji ari slavinoj un gudinoj Divu. Svatus Rokstu lasejšonas un Evangelijuma lajka, patejc Divam par Jo svatim vordim. „Credo“ lajká, atjaunoj ikš sevis ticejbu un apsajem visod lejdz novej taj ticejt un darejt, kaj pisoka vinejgi Svato Katolu Ticejba. Pi upurešonas atdud Divam sovu sirdi, velešonas un visu sevi. Pi „Sanctus“ slavinoj Divu ar Engelim un visim Svatim.

Pirma Diva Mišas un Asnia paciļošanu žaloj par grakim, ka neesi cinejgs stotis Diva prišká un liudz Diva rejzé ar baznejckungu par dzejvim. Te var pec svato Franča nu Borgijas parauga taj darejt. Isaver labi ar sovu goru Kunga Jeza muká un apdumoj ap Jo picom ranom. Lobos rukas certumam atdud Svatu Tavu, Vejskupus un baznejckungus. Krejsos rukas certumam, atdud keninius un visus kurim vare un valdejba ir duta. Lobos kojas certumam atdud gorejgas sabidrejbas, un krejsos kojas certumam sovas radinikus, ti-vejus, kajminius, labdarejtojus un visus, kuri ir prasejuši un gajda tovas liugšonas. Svatu certumu soná un sirdi atstoj pats del sevis, atdudams jam visas sovas darejšonas un velejšonas. Tajda pat kortejba, kaj te, liudz ari pec paciļošanas par numirušim. Diva Misas un Asnia pacelšonas lajka slavinoj un gudinoj Kungu Jezu, upurej Ju Divam Tavam par gudu, patejc par dabotom dovonom; laj sv. Miša bius par atlejdzejbu par miusu un visa pasaula grakim. Liudz nu Diva jaunas želestejbas.

Tagad jau pats Kungs Jezus ir uz oltora. Atdud Jam gudu. Ak cik labi biutu, jo tu varatu dait pi Diva goļda,

bet jo tev nav brejvis, tod ar sirds gribešonu ajcinoj Kungu Jezu, laj Jis atit gorejgi uz tovu dveseli. Jo nevari patiši pijimt Kunga Jeza sová sirdi, tod pijem Visusvatoku Sakramentu gorejgi. Tulajk pec „Pater noster“ nužaloj par grakim, atjaunoj sevi dzejvu ticejbu ar stipru ceribu un milejbu pret Kungu Jezu. Kad baznejckungs pijem Visusvatoku Sakramentu, pamudinoj sovu gribešonu pijimt Kungu Jezu un sasavinot ar Viniu. Pec „Communio“ tis ir, pec Diva Misas un Asnia baudejšonas, patejc Jam par želestejbu.

Var vel citajz klausejt sv. Miša, ejsti, apgodoj Kunga Jeza muku. Zinom, ka sv. Miša ir par miusu Pestejtoja mukas pimini un atjaunošonu. Jezus Kristus nu laužu milejbas istodeja tu bejstamu un augsti svatu Miša upuri. Mes tod apgododami Pestejtoja siuru muku pamudinosim sevi uz Kunga Jeza milejbu un paklausejšonu. Todel divabajlejgi lauteni uz Miša ceremonijom taj veras, kaj var lobok piminejt Diva Dala mukas nutikumus. Tod Kunga Jeza muku taj varatu apgodot Mišas lajka:

Baznejckungs.

- 1) Baznejckungs it pi oltora.
- 2) Isok sv. Mišu.
- 3) Skajta „Confiteor“.
- 4) Bučoj oltori.
- 5) It pi gromotas.
- 6) Isok skajtejt nu gromotas „Introitus“.
- 7) It uz oltora vidu skajtejdams „Kirie“.
- 8) Soka „Dominus vobiscum“.
- 9) Losa Svatus Roksta gobolu.
- 10) It otkon uz oltora vidu.
- 11) Skajta Evangelijumu.

Jezus Kristus.

- 1) Jezus Kristus it uz Eleja dorzu.
- 2) Jezus isok liugt Diva Tava.
- 3) Jezus krejt uz vajga, un lej ašnia svidrus.
- 4) Judass caur suminošonu izdud Diva Dalu.
- 5) Kungu Jezu sasejuši vad uz Annašu.
- 6) Dud netajsnejgu licejbu pret Kungu Jezu un sajmoj Ju.
- 7) Apustols Piders ajzalidz Kunga Jeza.
- 8) Kungs Jezus caur pasaveršonu atgriz Apustolu Piteri uz graku vajdešonu.
- 9) Kungu Jezu vad uz Pilatu.
- 10) Kungu Jezu vad uz Herodu.
- 11) Kungu Jezu vad otkon uz Pilatu.

12) Atsedz bikeri.	12) Nu Kunga Jeza nuvalk drabes.
13) Upurej majzi un vejnu.	13) Kungu Jezu nezelejgi šausta.
14) Apsedz bikeri.	14) Kungu Jezu apkrunioj ar erskežim.
15) Mozgoj rukas.	15) Pilats mozgoj rukas un atzejst Pestejtoja nevajnejbu.
16) Soka „Orate fratres“.	16) Pilats roda laudim Kungu Jezu un soka: „Ecce homo,“ tis ir, Raug, cilvaks.
17) Kluseniom skajta liugšonas.	17) Kungu Jezu nicinoj un visojz komoj.
18) Skajta „Praefatio“ un „Sanctus“.	18) Zidi lajz vala Barabbu un Kungu Jezu netajsnejgi nutisoj uz novi.
19) Liudz Diva par dzejvim.	19) Kungs Jezus nas kristu uz Kalvarijas kolna.
20) Skajta kluseniom.	20) Jezus satup sovu Visusvatoku Moti ar citim sivitem.
21) Krista Hostiju un bikeri.	21) Kungu Jezu sit pi krista.
22) Pacel Diva Misu.	22) Kungu Jezu pacel uz krista.
23) Pacel Diva Asni.	23) Asnis tak nu picom Pestejtoja certumim.
24) Liudz kluseniom.	24) Kungs Jezus veras uz nuskumušos sovas Motes.
25) Pasoka bolsa „Nobis quoque peccatoribus“.	25) Pestejtojs liudz sova Tava par laudim.
26) Skajta „Pater noster“.	26) Izrunoj uz krista 7 vordus.
27) Porlauz Hostiju.	27) Jezus merst zeme uz krista.
28) Hostijas druponu ilajz bikeri.	28) Kunga Jeza dvesele it apraudzet numirusus, tis ir, kop ikš elles.
29) Soka „Agnus Dei“.	29) Daudz kas atzejt Kungu Jezu par ejstinu Diva Dalu.
30) Pijem Diva Misu un Asni.	30) Kungu Jezu lik grobā.
31) Slauka bikeri.	31) Svajda Kunga Jeza Misu ar dorgom zolem.
33) Apterp bikeri.	32) Kungs Jezus augšan celas nu mirunim.
33) Soka „Dominus vobiscum“.	33) Kungs Jezus pasaroda sovaj Motej un Apustolim.
34) Skajta liugšonas.	34) Kungs Jezus pasaroda moccklim.
35) Soka pedēju rejzi „Dominus vobiscum“.	35) Kungs Jezus škiras ar moccklim un kop uz debesim.

36) Krista lauds.	36) Svatajs Gors atit uz Apustolim.
37) Soka: „Ite Misa est,“ un skajta Evangelijumu.	37) Apustoli it uz pasauli Diva vordu sludinotu.

Piminiut nutikumus nu Kunga Jeza mukas, vajag ari likt klot kajdu Divam patejkamu liugšonu: Ju milot, gudinot, žalot par grakim, pamudinot ikš sevi pazemejbu, taj ka tej Pestejtoja mukas apgodošona biutu aridzan par liugšonu. Zinoms, ka sv. Miša ir istodejta, ka mes caur viniu Divu gudinotum, porliugtum, prasejtum jaunu zelestejbu un patejktum par tom, kuras jau dabojom. Todel var vel taj sv. Mišu klausejt.

Gudinojam un slavinojam Divu nu Mišas isokuma lejdz „Sanctus“. Nu „Sanctus“ lejdz „Pater noster“ žalojam par grakim. Pečok nu „Pater noster“ lejdz Diva Misas un Asnia pijemšonaj liudzam nu Diva jaunu zelestejbu. Tod nu „Communio“ lejdz bejgom patejcam Divam par visom Jo labdarējšonom.

Nedelis svatdine ir nulikta Visusvatokos Trejadibas gadam. Tamā dinā Divs isoka radejt pasauli; tamā pat Diva Dals pec pasaula atperkšonas augšan celas nu mirunim; tamā ari Divs Svatajs Gors atnecia uz Apustolim un isoka dzejvot Svatajā Katolu Baznejcā.

Itu septitu dinu joatvelej pavisam dveseles izpestejšonaj. Sešas dinas bej griuši jostrodoj dorbus, bet šudin jopatejcas Divam par Jo zelestejbom. Laj tis svatdines mirs pimin tev dabasu pricu un dusešonu. Tu ari uz turini stejdzis, ka vivit ar Svatim un Engelim slavinot Visusvatoku Trejadibu, dzidodams: Svats ir, Svats ir, Svats ir Divs Kungs Sabaot, pilns ir debess un zeme Jo Augstejbas guda.“

Tod šudin, jo esi grakus izsiudzej jus, ka tu nu valna kolpa otkon paliktu par milejgu Diva barnu. Bet jo tu ej pi graku siudzešonas Sakramenta, ka dabot lobu padumu un pavujcejšonu, voj jo gribi siudzet grakus nu visas dzejves, tod lobok ej ne svatdin, kad ir daudz citu laužu, bet dorba-

din, ka baznejkungs varatu tevi pilnejgok pamocejt. Nesa-bejst, nesakaun tí ni ko, pasok visu, todel ka baznejkungs spovedadams grib tik tova ļobuma. Laj Divs sorgoj, ni ko neslep, pasok visus grakus ar jus apstaklim. Kas slikti siudzej grakus, paslep jus, voj ku samaloj, tod padora ļeļu un bris-mejgu graku svatzadzejbu; tajdam lobok biutu neit graku siudzatu, nekaj tejšam jus slikti izsiudzet. Bet pi graku siu-dzešonas Sakramenta vajag it ikkotram, kas grib tikt dabasu valstejba. Kaj nedelas svatdine, taj un citas nu sv. Baznejcas nuliktas svatdines josvetej un joklausa jamós sv. Miša.

Pirmudin ir irodums skajtejt liugšonas uz Divu Svatu Goru. Tamá pat diná gudinoj Svatus Engulus. Utartdin liudz Svatus dabasu dzejvotaju ajzbildešonas. Tamá diná visu vajrok siutom sovas liugšonas caur Svatu Apustolu rukom. Trešdin joliudz Diva par numirušim, ka Divs drejzok izlajstu jus dve-seles nu slaucamas guns, un pajimtu uz Sevi. Tamá diná gudinojam ari Svatu Jezupu, Visusvatokas Jumpravas Marijas Briutgonu. Caturtdin cinejam un gudinojam paslaptu Visu-svatoká Sakramentá Kungu Jezu un patejcam Jam par dve-selu barejbas istodejšonu. Piktdin mums joapgodoj Kunga Jeza muka, kuru citia del miusu ispestejšonas. Sastdine ir nulikta Visusvatokos Jumpravas Marijas gudinošonaj.

Sv. Baznejca nulik ne tik pa vinaj vin dinaj del kajda nuslapuma pagudinošonas, bet ari rejem pa vajrok dinom, pat pa visam menešam. Taj gavenia lajká joapgodoj Pestej-toja muka. Maja menesi, tis ir lopu menesi, pulcejames baznejcá, voj pi kristim gudinodami Visusvatoku Jumpravu Mariju. Junijá, tis ir vosoras menesi, gudinojam Visumilej-goku Kunga Jeza Sirdi. Par visa Oktobra, tas ir lejta me-nesi skajtom Ružu-kruni, visu vajrok liugdami Diva par Baz-nejcas labklojejbu, un par tu, ka visi lauds isastotu tamá vinejgi Svata Katolu Baznejcá.

Nelabi biutu jo kas pa svatdinem skajtejtu potorus tik rejtá un vokorá. Vajag ari Diva paliugt dinas lajká. Jo kas mok skajtejt gromotá, laj liudz Diva lasejdams nu tom. Kas

nemok skajtejt, tod laj klausos citu skajtut. Pulkas liugšonas cišok patejk Divam.

Seviški pa svatdinem vajag skajtejt divabajlejgas pamo-cejšonas, un vis pori lobas gromotas. Tis kas nemok pats skajtejt, laj piulejas klausejtis, kad citi skajta. Taj darejdams, cilvecen, viglok pazejsi Divu, pazejsi, kajds Jis ira lobs, kajds tajsnejgs, kaj želsirdejgs, un taj vel, un taj vel. Tod taj cišok numilosi Divu, un viglok tev bius izpildejt Jo bauslejbas. Pazejsi, ka Divs ir tevi bezgalejgi numilojs. Diva Dals tok par tevi ir numiris pi krista, un istodeja septenius Sakramen-tus, vis del tovas izpestejšonas. Kristejbas Sakramentá Divs pijem tevi par sovu barnu. Istiprinošonas Sakramentá pa-vajroj tovu spaku ikš Ticejbas un padora tevi par sovu kara-vejru. Visusvatokoj Diva Misas un Ašnia Sakramentá pats Kungs Jezus atit uz tevi un baroj tovu dveseli ar sevi pati. Grakus siudzešonas Sakraments atdud atpakaļ dveselej dabasu valstejbu, kura graku del jau beja pazaudejta; caur tu Sak-ramentu cilvaks nu valna kolpa palik otkon par Diva barnu. Postoros Svetejbas Sakraments palejdz cilvakam lajmejgi porit uz citu pasauli, uz miuzejgu dzejvi. Baznejkungu Isvetej-šonas Sakraments izdora tu, ka mums netriukst ejstinu Diva kolpu un vitiniku t. i. Baznejkungu. Jo nebiutu bazneje-kungu, kas tulajk dalejtu laudim Diva zelestejbas un seviški, kas atlajstu grakus? Pedejgi, Ļaulejbas Sakraments sašķir un savinoj divus cilvakus, vejru un siviti taj, ka ji nikod vajrs lejdz pošaj novej nevar vins nu utra atsašķert; pastip-rinoj un pasvetej jus milejbu, palejdz panest sadzejves griu-tejbas un, kas ir visu ļeļoka lita itamá Sakramentá, Divs dud palejgu, ka labi un ikš Diva bajles izaudzatu sovus barnus. Dzimdinojtim nikod nebius to ajzmerst, ka, jo Divs dud jim barnus, tod ari grib, ka izaudzatu jus del dabasu valstejbas. Topec dzimdinojti mocit barnus skajtejt potorus, mocit, kaj josorgoj Diva bauslejbas, mocit milot Divu un tuvaku, kaj ari neajzmerstit vujcejt strodot vajdzejgus del portikšonas vers zemes dorbis. Mocit visa loba, netik vin ar vordim,

bet un ar paraugu, darejdami poši kaj Divs lika un kaj pidar gudejgim laudim; tulajk labi izpildejsit tava ar moti pinokumus un bius jums prica nu jiusu barnim, kaj te vers zemes, taj un dabasu valstejbá. Taj izaudzati barni cinejs un gudinos sovu tavu ar moti, kaj pisoka caturto Diva bauslejba. Cinejdami un gudinodami klausejs, milos un nikod nepadarejs sovim dzimdinotojim nikajdas nepatikšonas un nuskumšonas.

Muns jaukajs lasejtojs, te nav ispejams ap visu rakstejt, nevaru itamá mozajá gromoteniá visu izstostejt, taj ka ikkotris vigli varatu atrast sev celu, pa kuru jam joit Es nezinu, muns dorgajs, kajds tu esi: vaj par kungu, vaj par zemniku, par sajminiku, vaj kolpu, vaj esi par barnu, vaj par piaugušu, vaj tu dzejvoj ikš bagatejbas, voj nabadzejbas, vaj esi par divabajlejgu, vaj leļu greciniku. Ikkotram nu tim vajdzatu dut drusku sovajdokas pamocejšonas. Kas ir rakstejts itamá gromoteniá, ir lobs un lajkam vajdzejgs del visim. Bet jo tu gribi (un gribejt tev to vajag, jo bejstis pazušonas), izzinot ku tajsni tev jodora, kaj jodzejvoj, tod pavajcoj baznejckunga, kad isi grakus siudzej: tok, paldis Divam, varesi sev atrast tajdu lobu un divabajlejgu baznejckungu, kurs pinocejgi tevi pamocejs un idus padumu tovaj pestejšonaj par lobu; parodejs tev lobu celu, pa kuru idams tiksi dabasu valstejbá. Amen.

Kļūdu izradišana.

	Drukats	Vajag but
6 lapa 4 no zem. rinda	ciltis	cilti
8 " 16 " " "	Nubuchodonozora	Nabuchodonozora
8 " 11 " " "	Zorobabela	Zorobabela
12 " 7 " " "	Un tev soku,	Un es tev soku,
20 " 7 " " "	nipicišami	nepicišami
26 " 9 " aug. "	svetdines	svatdines
27 " 13 " " "	un	nu
27 " 12 " zem. "	isokuma.	bez isokuma.
27 " 4 " " "	kungu	kunga
30 " 14 " aug. "	drušeniu	drusceniu
32 " 6 " zem. "	liugšonam	liugšonom
44 " 8 " aug. "	Luzija	Lucija
45 " 7 " " "	berna	barna
45 " 13 " " "	Ontuns	Ontons
50 " 2 " zem. "	satiktom	satiktam
50 " 1 " " "	ubogom	ubogam
60 " 3 " aug. "	mezeniu	mozeniu
60 " 7 " " "	begejgu.	bedejgu.
62 " 10 " " "	azligto	ajzligto
62 " 17 " " "	Io,	Iv,
63 " 15 " zem. "	bogotom.	bogotam.
64 " 7 " " "	baja	beja
64 " 1 " " "	lobi	labi
71 " 14 " " "	Ontonom	Ontonom
73 " 6 " aug. "	neparstoja	neporstoja
77 " 9 " " "	Kotolus	Katolus
85 " 10 " zem. "	Šitos	Šitis
90 " 3 " " "	tik	tikt
94 " 3 " aug. "	dzejvoj.	dzejvoja.
101 " 13 " " "	liugzonas	liugšonas
108 " 9 " zem. "	monu	munu.

